

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JANUARI 2013

Liahona

**Inspiration
från president
Lorenzo Snows liv
och lärdomar, s. 12, 18**

På jakt efter visdom, s. 20

Skolarbete och ditt livsuppdrag, s. 54

Skulle vi någonsin kunna bli vänner? s. 58

*"Jämfört
med Gud är
människan
intet, ändå
betyder vi
allt för Gud."*

President Dieter F.
Uchtdorf, andre
rådgivare i första
presidentskapet,
"Herren bryr sig
om dig", *Liahona*,
nov. 2011, s. 20.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Herrens röst**
Henry B. Eyring
- 7 Besökslärarnas budskap: Missionsarbete**

ARTIKLAR

- 12 Inlagd gurka, rovor och vittnesbörd: Inspiration från Lorenzo Snows liv och lärdomar**
Aaron L. West
En introduktion till årets studiekurs för melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningen.

PÅ OMSLAGET

Framsida: Fotografi av president Lorenzo Snow, C. R. Savage, med tillstånd av L. Tom Perry Special Collections, Harold B. Lee Library, Brigham Young University; ram med tillstånd av Library of Congress, Washington, D.C. Baksida: Målning av John Willard Clawson © IRI. Insidan av omslagets framsida: Foto Andrey Shumilin.

- 20 Vördnad för Gud är början till visdom**
Neil L. Andersen
I dagens flodvåg av information är vi i desperat behov av visdom.

- 28 Meningsfull undervisning hemma**
Darren E. Schmidt
Fyra sätt att undervisa våra barn om livets viktiga lärdomar.

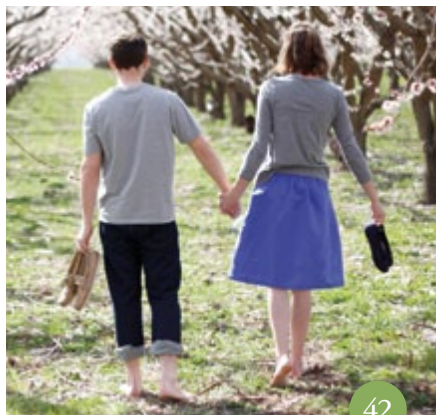
- 32 Unga kvinnor och beslutet om en mission**
Dessa unga vuxna kvinnor tillämpade profetiska råd angående missionärstjänst på heltid.

- 36 Vilken mission blir bäst?**
Oavsett omständigheter finns det möjligheter för äldre att utföra missionärstjänst.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från oktoberkonferensen**
- 10 Vi talar om Kristus: Tillräckligt hel**
Michele Reyes
- 31 Undervisning till vägledning för de unga: Värdet av en utbildning**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 74 Kyrkonytt**
- 79 Förslag till familjens hemafton**
- 80 Tills vi möts igen: Femminutersmisstaget**
Christopher J. Smith

UNGA VUXNA

- 42 Tro, hopp och relationer**
Michael T. Ringwood
Hur tre beståndsdelar av tro kan hjälpa dig med uppvaktning och beslutet att gifta dig.

UNGDOMAR

- 18 Lär känna Lorenzo Snow**
Christopher D. Fosse
Några inspirerande berättelser från president Snows liv som du kanske inte känner till.
- 46 Mormons bok — sprid den**
Juan A. Uceda
Om du ger en Mormons bok till dina vänner kan det leda till underbara omvändelseupplevelser.
- 49 Rad på rad: Läran och förbunden 87:8**
Årets tema för veckoträffarna lär oss var vi ska stå för att vara trygga.
- 50 Tema för veckoträffarna 2013**
Unga mäns och Unga kvinnors generalpresidentskap
Tankar om hur vi kan stå på heliga platser.
- 52 Vad Agung lärde sig av badminton**
Adam C. Olson
Hur vi kan välsignas av att ha hopp.
- 54 Vägledning för de unga: Utbildning**
Craig A. Cardon
- 56 Fortsätt öva**
Willis Jensen
Jag trodde aldrig att mina piano-lektioner en dag skulle hjälpa mig att känna Anden.
- 57 Affisch: Stå på heliga platser**
- 58 Se det goda hos Kylie**
Karinne Stacey
Mamma sade att en elak person i skolan bara behövde en vän.

BARN

- 59 Särskilt vittne: Hur kan jag få ett vittnesbörd?**
Robert D. Hales
- 60 En plan för vår familj**
Marissa Widdison
När Levis lillasyster föddes för tidigt behövde hon böner och prästadömsvälsignelser.
- 62 På vandringsleden: Två hus där Joseph Smith bodde**
Jan Pinborough
- 64 Berättelser om Jesus: Jesus Kristus och den första synen**
- 65 Vår sida**
- 66 Redo att läsa**
Merillee Booren
Vänskap och vänlighet hjälpte Mary att övervinna sin rädsla.
- 68 Ta med Primär hem: Min himmelske Fader älskar mig, och han har en plan för mig**
- 70 För små barn**
- 81 Porträtt av en profet: Joseph Smith**

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: "Hur kan jag få" en Liahona?

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon
Rådgivande: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Verkställande direktör: David T. Warner

Chef för familje- och medlemssupport: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: LaRene Porter Gaunt

Tidstriftsassistenter: Melissa Zenteno

Skriv- och redigeringsteam: Susan Barrett, Ryan Carr, David
Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris,
Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,

C. Kimmall Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin,

Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby,
Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80,00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

**Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org;
via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt
Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.**

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
polka, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2013 Vol. 137 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer information på internet Liahona.lds.org

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Besöksundervisning, 7

Bön, 4, 39, 60

Ekonomi, 20

Familjen, 28, 60

Första synen, 39, 62, 64

Föräldraskap, 28

Gudomlig natur, 68

Handlingsfrihet, 80

Helbrägdagörelse, 10

Helige Anden, den, 4

Hopp, 42, 52

Jesus Kristus, 10

Kyrkans historia, 12, 18,

62

Missionsarbete, 7, 32, 36,

38, 40, 41, 46

Moderskap, 10

Motgångar, 10

Musik, 56

Prästadömsvälsignelser,

40, 60

Skriftstudier, 28

Smith, Joseph, 42, 62,

64, 81

Snow, Lorenzo, 12, 18

FÖR VUXNA

Artikeln på sidan 12 presenterar årets
studiekurs för melkisedekska prästadöms
och Hjälpföreningens söndagsmöten. Om du
föredrar att läsa boken på internet så finns
den på **LDS.org** under "Resources".

FÖR UNGDOMAR

På sidan 50 undervisar äldste Craig A.
Cardon i de sjuttios kvorum oss om hur
en utbildning kan påverka ditt livs mission.
Du kan lära dig mer om utbildning i *For
the Strength of Youth* på **youth.lds.org**.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns
på många språk på **languages.lds.org**.

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare
i första
presidentskapet

HERRENS RÖST

Läran och förbunden inbjuder alla människor överallt att lyssna på Herren Jesu Kristi röst (se L&F 1:2, 4, 11, 34; 25:16). Den är fylld av hans budskap, varningar och uppmuntrande uppmaningar som givits genom uppenbarelse till utvalda profeter. I dessa uppenbarelser kan vi se hur Gud kan besvara vår tros böner med budskap innehållande undervisning, frid och varningar.

I våra böner söker vi få veta vad Gud vill att vi ska göra, vad vi bör göra för att finna frid och lycka i det här livet och nästa, och vad som ligger framför oss. Läran och förbunden är fylld med svar på sådana frågor som ställts av vanliga människor och av profeter i ödmjuk bön. Den kan vara en dyrbar guide som lär oss hur vi tar emot svar på frågor om vår timliga välfärd och eviga frälsning.

Nyckeln är ödmjukhet och tro på Herren Jesus Kristus. Oliver Cowdery fick ett svar av Herren om sin önskan att hjälpa till med översättningen av Mormons bok: "Kom ihåg att utan tro kan du ingenting göra. Be därför i tro. Lek inte med detta. Be inte om sådant som du inte bör be om" (L&F 8:10).

Om och om igen i Läran och förbunden kräver Herren

tro och ödmjukhet innan han ger hjälp. En anledning till detta är att hans svar kanske inte kommer på det sätt vi förväntar oss. Inte heller är de alltid lätta att acceptera.

Kyrkans historia och våra förfäders upplevelser illustrerar detta. Min gammelfarfar Henry Eyring bad ivrigt för att få veta vad han skulle göra när han hörde det återställda evangeliet predikas 1855. Svaret kom i en dröm.

Han drömde att han satt vid ett bord tillsammans med äldste Erastus Snow i de tolv apostlarnas kворum och en äldste som hette William Brown. Äldste Snow undervisade om evangeliets principer i vad som kändes som en timme. Sedan sade äldste Snow: "I Jesu Kristi namn befaller jag dig att döpas, och denne man [äldste Brown] ... skall döpa dig."¹ Min familj är tacksam över att Henry Eyring hade tro och ödmjukhet nog till att döpas klockan halv åtta på morgonen i en bassäng med regnvatten i S:t Louis i Missouri, USA, av äldste Brown.

Svaret på hans bön kom inte som en hörbar röst från Herren. Det kom i en syn och en dröm om natten, liksom fallet var för Lehi (se 1 Nephi 8:2).

Herren har sagt att svar också kan komma som känslor.

Till vänster: I sin dagbok nedtecknade Henry Eyring (fotografi till vänster) händelserna efter äldste Parley P. Pratts martyrdöd (fotografi under Henry Eyrings). På dagbokssidan till vänster nämns martyrdöden. Under dagboken ligger en utgåva av Lärn och förbunden från 1890.

I Lärn och förbunden sade han till Oliver Cowdery: "Se, jag skall tala till ditt förstånd och till ditt hjärta genom den Helige Anden, som skall komma över dig och som skall bo i ditt hjärta" (L&F 8:2).

Och han uppmuntrade Oliver på detta sätt: "Talade jag inte frid till ditt sinne om detta? Vilket större vittnesbörd kan du få än det som kommer från Gud?" (L&F 6:23).

Lärn och förbunden, kyrkans historia och historieuppteckningen som fördes av Henry Eyring som missionär precis efter hans dop har lärt mig att svar kan kännas som varningar likaväl som en känsla av frid.

I april 1857 deltog äldste Parley P. Pratt i de tolv apostlarnas kvorum vid en konferens i vad som nu är Oklahoma i USA. Henry Eyring skrev att äldste Pratts "sinne var fyllt av dystra

förningar ... Han kunde inte se framtiden eller någon flyktväg."² Henry nedtecknade den sorgliga nyheten omedelbart därefter om aposteln martyrdöd. Äldste Pratt hade fortsatt på sin resa trots förningar om fara, precis som profeten Joseph när han begav sig till Carthage.

Det är mitt vittnesbörd att Herren alltid besvarar en ödmjuk och trosstark bön. Lärn och förbunden och våra personliga upplevelser lär oss hur vi ska känna igen dessa svar och acceptera dem i tro, oavsett om det gäller vägledning, bekräftelser om sanning eller en varning. Jag ber att vi alltid ska lyssna efter och känna igen Herrens kärleksfulla röst. ■

SLUTNOTER

1. "The Journal of Henry Eyring: 1835–1902" (opublicerat manuskript i författarens ägo).
2. "The Journal of Henry Eyring: 1835–1902."

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

1. Ni kan tillsammans läsa styckena som handlar om bön i det här budskapet. Medan ni läser kan du be familjemedlemmarna att lyssna noga efter hur Gud besvarar böner. Du kan vittna om bönens betydelse.

2. Lärn och förbunden är fylld med svar på frågor som ställs av människor i bön. Tänk om svaren på deras frågor (uppenbarelserna) aldrig hade nedtecknats! Uppmuntra familjen att lära sig känna igen och följa Andens maningar. De vill kanske skriva ner sina tankar om bön i sin dagbok.

Lyssna efter maningarna

María Isabel Molina

En kväll sprang min lilla kusin iväg hemifrån så jag skyndade mig ut för att leta efter henne. Medan jag körde bad jag att Anden skulle hjälpa mig. Jag visste att Gud skulle svara och vägleda mig och jag försökte lyssna efter Andens maningar. Men när jag inte hörde något började jag bli desperat och kände att Anden inte gav mig några maningar.

Jag ville åka längre bort och leta, men kände att jag skulle hålla mig i området runt min kusins hem. Jag bestämde mig

därför för att köra runt området en gång till. När jag stannade vid en korsning såg jag siluetten av en liten flicka som gick där. Jag hade hittat min kusin!

När jag klev ur bilen och sprang mot henne insåg jag att Anden hade väglett mig hela tiden genom att få mig att känna att jag skulle stanna kvar i området. Eftersom jag hade lyssnat efter en stilla röst, ignorerade jag nästan Andens maningar. Jag förstod då att vi många gånger inte hör en

röst utan får ett intryck i hjärtat.

Jag var så tacksam över Andens vägledning. Han är verkligen alltid där! Som det står i skrifterna: "Den Helige Anden skall vara din ständige ledsagare" (L&F 121:46).

Om vi är värdiga Andens vägledning och är uppmärksamma kan vi vara redskap i Guds händer för att göra gott mot många. Med den Helige Andens ständiga sällskap vet vi vilken väg vi ska gå.

BARN

Ett böneäventyr

President Eyring lär att böner kan besvaras på många olika sätt. Du kan ge dig ut på ett äventyr och söka efter skriftställen som nämner några av dessa sätt.

Använd den här kartan för att börja på din kunskapsresa. Slå upp varje skriftställe på kartan. På de tomma raderna kan du skriva några ord som beskriver vad skriftstället säger om bönesvar.

Du kan också skriva i din dagbok om vad du lär dig och upplever när det gäller dina bönesvar.

1 Johannes 14:26

2

Läran och förbunden 6:22–23

3

Läran och förbunden 8:2

4

Läran och förbunden 9:8–9

X

Ordspråksboken 8:10–11

Studera materialet under bön och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en verksam del av ditt eget liv. För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Missionsarbete

Sista dagars heliga har sänts ut "för att arbeta i [Herrens] vingård för människosjälarnas frälsning" (L&F 138:56), vilket innefattar missionsarbete. Vi behöver inte en formell missionskallelse för att dela med oss av evangeliet. Andra vars liv välsignas av evangeliet omger oss, och när vi förbereder oss använder Herren oss. Besökslärare kan anta sitt andliga ansvar och hjälpa till att "åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

När profeten Joseph Smith organiserade Hjälpföreningen 1842 sade han att kvinnorna inte bara skulle ta hand om fattiga utan också rädda själar.¹ Det är fortfarande vårt syfte.

"Herren ... anförtror ... ett vittnesbörd om sanningen till dem som vill dela med sig av det till andra", sade president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet. "Herren förväntar sig också att medlemmarna i hans kyrka ska 'öppna [sin] mun och förkunna [hans] evangelium med glädjens röst' (L&F 28:16) ... Ibland kan ett enda språkligt uttryck för vårt vittnesbörd sätta i gång händelser som påverkar en annans liv för evigt."²

Från skrifterna

Läran och förbunden 1:20–23; 18:15; 123:12

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 448.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Att stå på vägen till Damaskus och vänta", *Liahona*, maj 2011, s. 76, 77.
3. Se *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (211), s. 92–95.

Tro, Familj, Tjänande

Från vår historia

Berättelsen om Olga Kovářová från det forna Tjeckoslovakien är ett exempel på medlemsmissionsarbete från Hjälpföreningens historia. På 1970-talet var Olga doktorand och hungrade efter ett djupare andligt liv. Hon lade märke till sjuttiofemåriga Otakar Vojkůvka, en sista dagars helig. "Han var sjuttiofem år i ålder räknat men i sitt hjärta var han närmare arton och full av glädje", säger hon. "Detta var mycket ovanligt i Tjeckoslovakien under den tidens cynism."

Olga frågade Otakar och hans familj hur de hade funnit glädje. De presenterade andra medlemmar i kyrkan för henne och gav henne en Mormons bok. Hon läste den ivrigt och döptes och konfirmerades snart. Sedan dess har Olga haft gott inflytande i en värld av politiskt förtryck och religiös förföljelse. Hon verkade som hjälpföreningspresident i sin lilla gren och hjälpte till att frälsa andras själar genom att föra dem till Kristus.³

Vad kan jag göra?

1. Följer jag den Helige Andens mening när jag bär mitt vittnesbörd för systrarna jag besöker?

2. Hur hjälper jag systrarna jag vakar över att lära sig om evangeliet?

ANTECKNINGAR FRÅN OKTOBERKONFERENSEN

*”Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma.”
(L&F 1:38)*

När du går igenom talen från konferensen i oktober 2012 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

BERÄTTELSE FRÅN KONFERENSEN

Hur stor är chansen att våra vägar skulle korsas?

En mycket kall lördagskväll vintern 1983–1984 körde syster Monson och jag flera mil till Midway i Utah, en dal uppe i bergen där vi har ett hus. Det var 31 minusgrader den kvällen och vi ville förvissa oss om att allt var väl med vårt hus där. Vi såg efter och fann att allt var bra, så vi började köra tillbaka till Salt Lake City. Vi hade nätt och jämnt tagit oss [några] få [kilometer] ... när motorn dog. Vi var fullständigt strandsatta ...

Vi började motvilligt gå mot närmaste [samhälle]. Bilarna susade förbi. Slutligen stannade en bil och en ung man erbjöd sig att hjälpa oss ... Den vänlige unge mannen körde oss tillbaka

till vårt hus i Midway. Jag försökte ersätta honom ... men han ... sade att han var scout och ville göra en god gärning. Jag talade om för honom vem jag var och han sade att han var tacksam för tillfället att vara till hjälp. Jag antog att han var i missionärsåldern och frågade honom om han hade för avsikt att gå ut som missionär. Han sade att han inte riktigt visste vad han ville göra.

Följande måndagsmorgon skrev jag brev till den unge mannen och tackade honom för hans godhet mot oss. I brevet uppmuntrade jag honom att verka som heltidsmissionär ...

Omkring en vecka senare ringde den unge mannens mor och sade att hennes son var en fantastisk ung man men att hans livslånga önskan att verka som missionär hade avtagit på grund av olika slags inflytanden i hans liv. Hon sade att hon och hans far hade fastat och bätt om en sinnesändring hos honom ... [Hon] ville att jag skulle veta att hon betraktade händelserna den där kalla kvällen som ett svar på bönerna de bätt på hans vägnar. Jag sade: ”Jag håller med.”

Vi höll kontakten med den unge

mannen och flera månader senare hade syster Monson och jag den stora glädjen att vara med på avskedsmötet innan han gav sig i väg till British Columbia-missionen Vancouver.

Var det en tillfällighet att våra vägar korsade varandra den där kalla decemberkvällen? Det tror jag inte för ett ögonblick. Nej, jag tror att vårt sammanträffande var svaret på en mors och en fars innerliga böner för en älskad son.

President Thomas S. Monson, ”Tänk på välsignelserna”, *Liahona*, nov. 2012, s. 88.

Frågor att begrunda

- Hur kan du och de du undervisar stärkas av att du verkar som missionär?
- Vad kan du göra för att förbereda dig för att verka som missionär?

Du kan skriva ner dina tankar i din dagbok eller berätta om dem för andra.

Andra resurser om det här ämnet: *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005); Russell M. Nelson, ”Fråga missionärerna! De kan hjälpa er!” *Liahona*, nov. 2012, s. 18-21.

FÖRÄNDRING I ÅLDERSGRÄNSER FÖR MISSIONÄRER

På generalkonferensen i oktober 2012 tillkännagav president Thomas S.

Monson: "Alla värdiga och dugliga unga män som har tagit examen från high school eller dess motsvarighet,

var de än bor, [får] möjligheten att välja att rekommenderas till missionsarbete från 18 års ålder istället för 19 ... Dugliga och värdiga unga kvinnor som känner en önskan att verka

Profetiskt löfte

"Vår himmelske Fader känner till våra behov och hjälper oss när vi ber honom om hjälp. Jag tror inte att något av våra bekymmer är för litet eller oviktigt. Herren bryr sig om vårt livs detaljer."

President Thomas S. Monson, "Tänk på välsignelserna", *Liahona*, nov. 2012, s. 88.

kan rekommenderas till missionsarbete från 19 års ålder istället för 21" ("Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 4, 5).

STUDIEHÖRNAN

Dra paralleller: Sann omvändelse

Några av de viktigaste ämnena tas upp av mer än en talare på generalkonferensen. Här är vad fyra talare sade om sann omvändelse. Försök hitta andra paralleller när du studerar konferenstalen.

- "Sann omvändelse ... innefattar ett medvetet åtagande att bli en Kristi lärjunge."¹ — Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum.
- "Vid dopet lovar vi att ta på oss 'Jesu Kristi namn och besluta oss för att tjäna honom till änden'. [Se Moroni 6:3; kursivering tillagd.] Ett sådant förbund

kräver modiga insatser, hängivenhet och integritet."² — Äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum.

- "Vi [följer] vår Frälsare Jesus Kristus. En sådan omvändelse och frimodighet är resultatet av ihärdig och uppsåtlig ansträngning. Den är personlig. Det är en livslång process."³ — Ann M. Dibb, andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap.
- "Först när vårt vittnesbörd över-skrider det som finns i sinnet och gräver sig djupt ner i hjärtat får vi motivation att visa kärlek

och tjäna som Frälsaren."⁴

— Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, "Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 107.
2. Quentin L. Cook, "Har ni den känslan nu?" *Liahona*, nov. 2012, s. 9.
3. Ann M. Dibb, "Jag vet det. Jag lever därefter. Jag älskar det", *Liahona*, nov. 2012, s. 10.
4. M. Russell Ballard, "Verka med iver", *Liahona*, nov. 2012, s. 30.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstalen.

TILLRÄCKLIGT HEL

Michele Reyes

Hur i all världen skulle jag kunna byta blöjor, laga middag eller trösta mina barn med bara en arm?

När jag var sjutton år gammal förlorde jag större delen av min vänstra arm i en bilolycka. Den händelsen skulle förändra mitt liv för alltid. Jag har haft svåra dagar och prövande stunder, men denna "luttringens ugn" har gett mig möjlighet att bevittna försoningens kraft på ett unikt sätt.

Mitt liv nu handlar helt och hållet om att vara hustru och mamma, två roller jag älskar djupt. Innan mina barn föddes undrade jag över min förmåga att vara mamma. Hur i all världen skulle jag kunna byta blöjor, laga middag eller trösta mina barn med bara en arm? Femton år senare befinner jag mig mitt i moderskapet med fem rara barn. Jag har anpassat mig väl, och mina barn märker knappt att jag är annorlunda jämfört med andra mammor. Avsaknaden av armen är inte längre ett hinder utan en kärlekssymbol. Den är en källa till tröst för mina barn när de gråter eller ska somna på kvällen. Denna tillgivenhet kan bero på många saker, men jag ser den som ett bevis på Frälsarens förmåga att vända något tragiskt till något gott.

Jag kan inte beskriva den ljuvliga

känslan att den delen av mig kan ge så stor tröst till mina barn. Moderskapet har gett perspektiv åt min fysiska begränsning, och jag känner att försoningen redan har börjat bota mig.

Moderskapets vardagliga krav har ibland varit svåra. Svåra tider ger mig anledning att reflektera över uppståndelsens realitet och Frälsarens förmåga att bota mig. Därför har de trosstärkande exemplen på helande i skrifterna haft en särskild betydelse för mig. En av mina favoriter är när

Frälsaren besökte folket i Amerika och botade de sjuka. Jag har föreställt mig hur det skulle ha varit att vara en av dem som botades av Frälsaren. Berättelsen börjar med hans kärleksfulla inbjudan:

"Har ni några som är sjuka bland er? För dem hit. Har ni några som är lama eller blinda eller halta eller krymplingar ... eller som lider på något sätt? För dem hit så skall jag bota dem, ty jag hyser medlidande med er, mitt inre är fyllt av barmhärtighet ...

STYRKAN ATT LEVA MED EN PRÖVNING

"Vi bör inse att en del svårigheter i livet inte kommer att bli lösta här på jorden. Paulus vädjade tre gånger om att 'törntaggen i hans kött' skulle tas bort. Herren svarade helt enkelt: 'Min nåd är nog för dig' (2 Kor. 12:7, 9). Han gav i gengäld Paulus styrka att leva ett högst meningsfullt liv. Han vill att du ska lära dig hur du kan bli botad när detta är hans vilja, och hur du kan få styrka att leva med dina prövningar när det är hans mening att dessa ska vara ett medel för tillväxt. I båda fallen kommer Återlösaren att hjälpa dig."

Se äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum, "Att bli helad", *Nordstjärnan*, juli 1994, s. 7.

jag ser att er tro är tillräcklig för att jag skall kunna hela er.

Och det hände sig att när han hade talat sålunda, gick hela mängden tillsammans fram med sina sjuka och sina lidande och sina lama och med sina blinda och med sina stumma och med alla dem som led på något sätt, och han helade dem var och en” (3 Nephi 17:7–9).

För mig är detta en av de mest rörande händelserna som finns i skrifterna. Men mitt perspektiv har förändrats när jag har omfattat moderskapet med en arm. Jag trodde en gång att jag var en av dem som mest såg fram emot uppståndelsen och tanken att bli botad. Men nu känns det inte lika bråttom. Jag känner mer och mer hur försoningen verkar i mitt liv *nu*. Jag har insett att den helande kraften inte nödvändigtvis börjar när uppståndelsen sker. Känslan av att vara botad infinner sig varje kväll när ett av mina barn varsamt håller om det som är kvar av min arm och faller i sömn. Den insikten har varit lika meningsfull för mig som det underverk som fysiskt helande är. Jag har bestämt mig för att jag för tillfället är så hel som jag behöver vara. ■

Avsaknaden av armen är inte längre ett hinder utan en kärlekssymbol. Den är en källa till tröst för mina barn när de gråter eller ska somna på kvällen.

VARFÖR JUST JAG?

Äldste Ronald A. Rasband i presidentskapet för de sjuttio besvarade den här frågan i sitt tal under generalkonferensen i april 2012, ”Särskilda lärdomar”:

”Det här livet är helt enkelt en utbildning inför evig upphöjelse och under den processen måste vi prövas. Så har det alltid varit och ingen är undantagen.

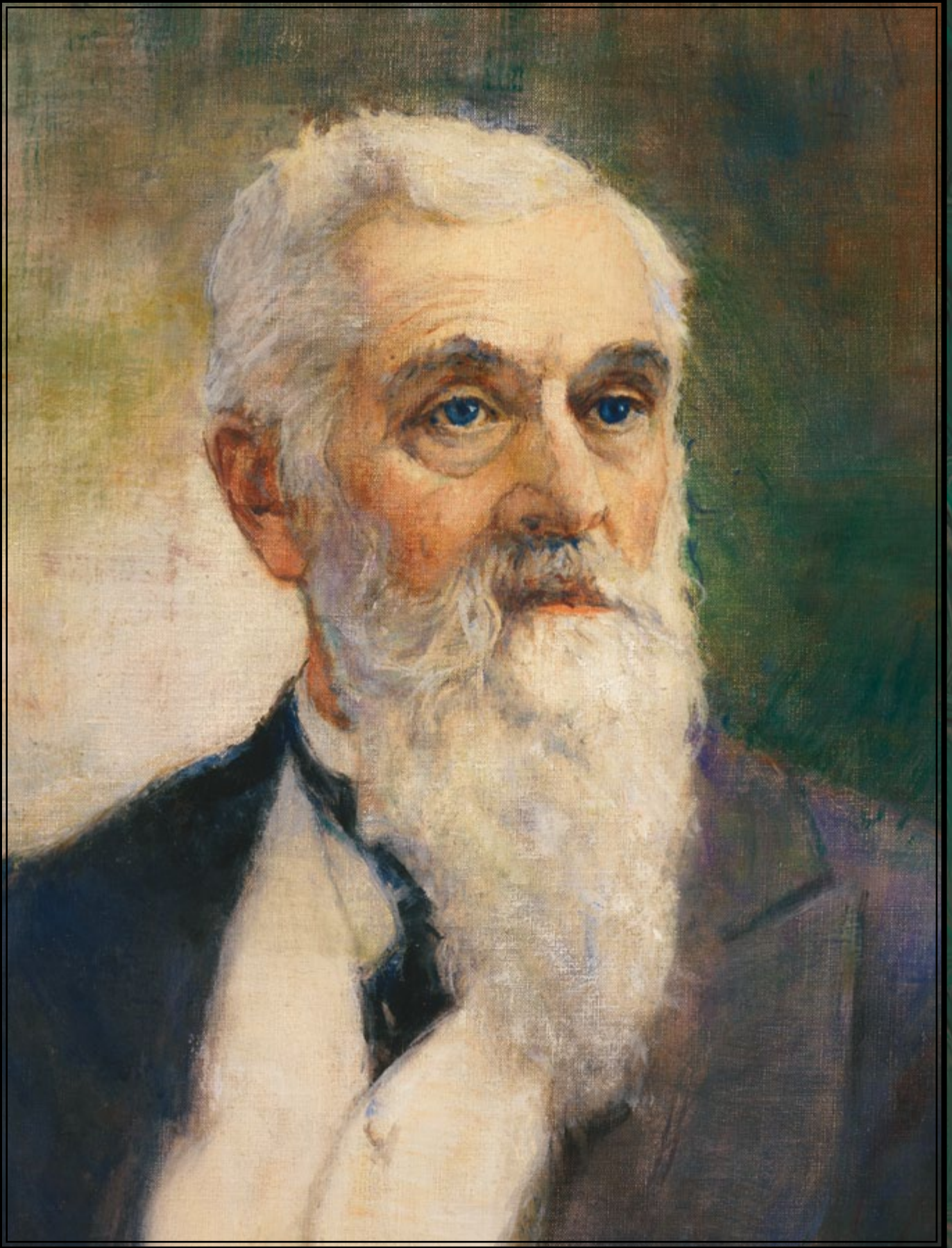
Vi måste låta vår tillit till Gud genomsyra vårt jordeliv. Med tro på honom hämtar vi kraft från Kristi försoning när frågor hopas och svar saknas ...

Trots att vi möter prövningar, motgångar, handikapp, sorger och alla slags lidanden är vår omtänksamme och kärleksfulle Frälsare alltid där när vi behöver honom. Han har lovat:

’Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er ...

Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa’ (Joh. 14:18, 27).”

På vilka sätt kan du söka Frälsarens tröst och frid i dina prövningar?

Inlagd gurka, rovor och vittnesbörd

INSPIRATION FRÅN LORENZO SNOWS
LIV OCH LÄRDOMAR

När du studerar president Lorenzo Snows lärdomar i år lär du känna honom som en profet, siare och uppenbarare vars råd är anmärkningsvärt relevanta idag.

Om du någon gång har sett ett porträtt av Lorenzo Snow, den femte presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, kommer du förmodligen ihåg hans långa vita skägg och hans vänliga ansikte. Och om du har stannat till och i några minuter studerat ett sådant porträtt, har du kanske lagt märke till president Snows ögon — trötta men inte kraftlösa, gamla men fulla av energi och ljus.

Du kanske har hört att president Snow blev inspirerad att undervisa om tionde, och du kanske minns att du läst något om en helig upplevelse han hade i Salt Lake-templet.

Men vet du vad som ledde till hans upplevelse i templet och vad som hände sedan? Är du nyfiken på att få höra berättelsen om uppenbarelsen han fick om tiondelagen?

Och hur är det med hans ögon och hans ansikte? Efter att ha träffat president Lorenzo Snow skrev en präst av en annan tro: "Hans

ansikte utstrålade fridens kraft, hans närvaro en fridens välsignelse. I hans ögons fridfulla djup fanns inte bara 'den tysta bönens hem' utan också den andliga kraftens boning ... Den märkligaste känsla kom över mig, att jag 'stod på helig mark'."¹ Vill du höra om äventyren, triumferna, sorgerna, glädjeämnen och uppenbarelsena som tillsammans skapade ett sådant ansikte?

I år studerar Hjälpföreningens systrar och bärarna av melkisedekska prästadömet *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*. När du lär dig om president Snows lärdomar och samtalar om dem i kyrkan och hemma så lär du känna honom som något mer än en man som ser snäll ut i en gammal målning. Du lär känna honom som en

BIOGRAFISK INFORMATION

Lorenzo Snow föddes den 3 april 1814 i Mantua i Ohio, USA. Hans föräldrar, Rosetta och Oliver Snow, uppfostrade honom och hans sex syskon i ett hem som var hängivet tro, hårt arbete, tjänande och utbildning. Dessa grundläggande principer förberedde honom för att ta emot det återställda evangeliet. I juni 1836 blev han medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Kirtland i Ohio, påverkad av den Helige Andens maningar och några milda påtryckningar av sin syster Eliza som redan hade blivit medlem i kyrkan. Lite mindre än ett år senare kallades han att verka som heltidsmissionär.

Under de nästföljande tolv åren utförde han flera andra missioner i Förenta staterna. Han ledde också en grupp sista dagars heliga till Saltsjödalen. Han var en hängiven, energisk missionär och verkade i Italien, på Hawaii-öarna och i västra Förenta staterna. Han ordinerades till apostel den 12 februari 1849. Han verkade också som ledare inom andra områden i kyrkan, bland annat i över fem år som den första presidenten för Salt Lake-templet. Den 10 oktober 1898 avskildes han som president för kyrkan. Han dog den 10 oktober 1901 i Salt Lake City i Utah.

gudsman — en profet, siare och uppenbarare vars råd är anmärkningsvärt relevanta idag.

För att reta din aptit kommer här några exempel på de lärdomar och berättelser som årets studiekurs innefattar. I följande stycken har kapitel och sidnummer tagits från *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*.

Du kanske minns ett intressant generalkonferenstal där äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum jämförde omvändelse med vad som händer när man lägger in gurkor.² President Snow återgav en liknande insikt 150 år tidigare:

”Lägg en gurka i en burk med ättika. Den första timmen, eller under de första 12 timmarna, kommer inte mycket att ha hänt med den. Om du undersöker den finner du att effekten bara syns på skalet, för det krävs längre tid att lägga in den. Den som döps in i denna kyrka blir påverkad, men inte så påverkad att han omedelbart är inlagd. Det upprättar inte lagen om rätt och plikt i honom under de första 12 eller 24 timmarna. Han måste stanna kvar i kyrkan, liksom gurkan i ättikan, tills han är genomsyrad av rätt ande.”³

När president Snow talade om omvändelse så talade han av erfarenhet. Han berättade ofta om två händelser — en som inträffade innan han blev medlem i kyrkan och en som inträffade kort efter hans dop och konfirmation — som hjälpte honom att bli ”genomsyrad av rätt ande”. Du kan läsa berättelserna om dessa upplevelser på sidorna 1, 3, 59 och 61–62.

”Varför kallas [en] man till president i en grupp? frågade president Snow en gång. ”Är det för att han ska skaffa sig inflytande och sedan använda det inflytandet till att upphöja sig själv? Nej, tvärtom, han kallas att verka i en sådan ställning enligt samma princip som

President Snow sade att välsignelser kommer när vi betalar tionde. Tionde brukade tas emot på kontor liknande det som visas här (Salt Lake City, 1800-talet). Till vänster: När president Snow skulle få besök av några vänner gjorde han ljushållare av rovor för att lysa upp sitt timmerhus.

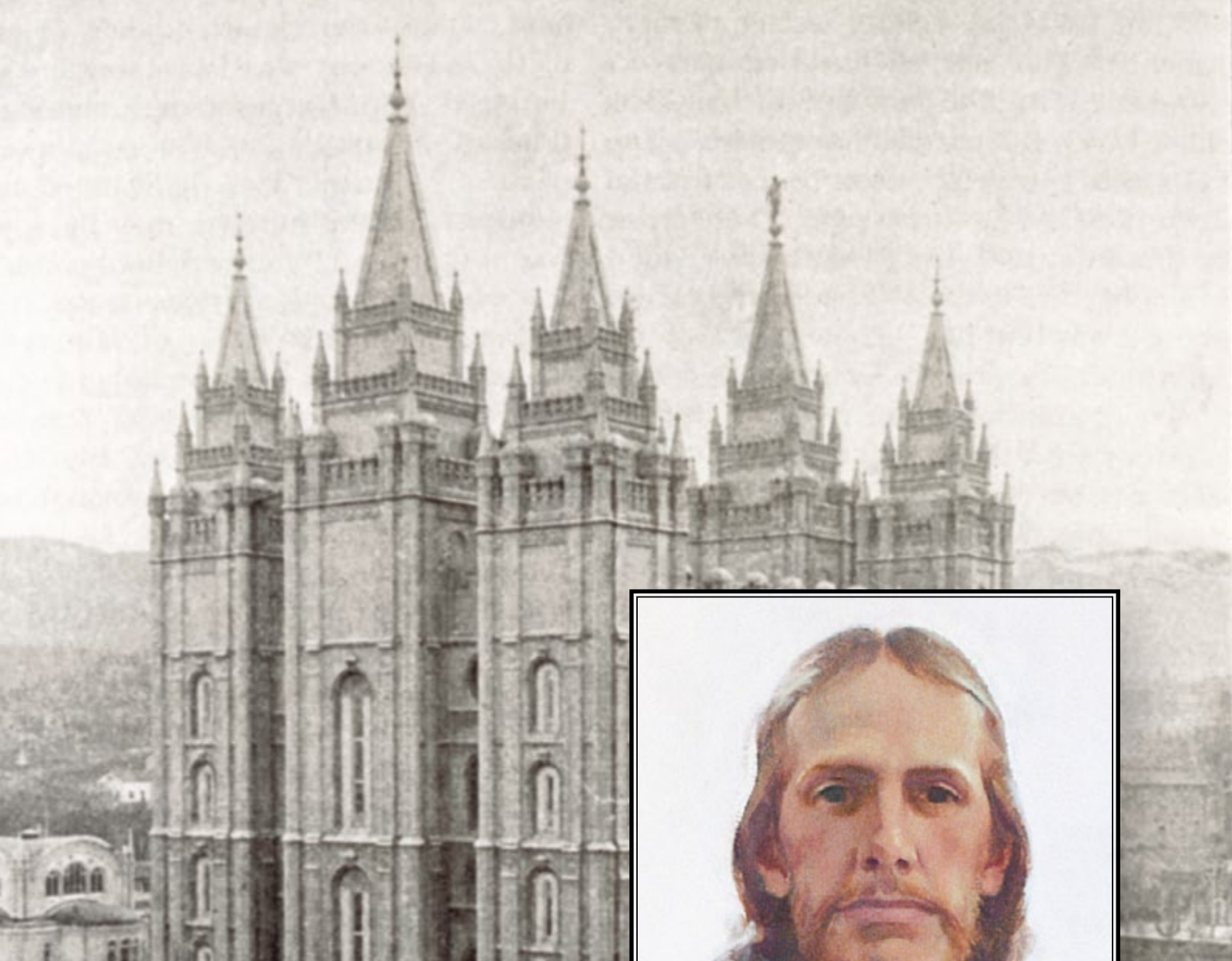
Guds Son gjorde när prästadömet gavs till honom: genom offer. För sin egen skull? Nej, för gruppens bästa som han presiderar över ... [så] att han blir sina bröders tjänare, inte deras herre, och verkar för deras välgång och bästa.”⁴

Som ledare i kyrkan följde president Snow denna princip, och ibland gjorde han det på kreativa sätt. En gång, till exempel, använde han rovor, lakan och halm för att uppmuntra en grupp lidande medlemmar. Den berättelsen finns i kapitel 7. För att läsa några av hans lärdomar om ledarskap i kyrkan, se kapitel 18.

President Snow var en kraftfull, kreativ och effektiv ledare eftersom han visste vem den verkliga Ledaren är. Han sade: ”Det stora verk som nu utförs — insamlingen av folken från jordens nationer hade inte sitt ursprung i någon människas eller människors intellekt, utan det utgick från Herren den Allsmäktige.”⁵ Till en samling medlemmar som hedrade honom på hans 85-årsdag sade han: ”Jag känner att vad jag än uträttat så är det inte Lorenzo Snow som har fört mig till denna position som president för kyrkan — det är Herren och inte Lorenzo Snow som ligger bakom det.”⁶

Han undervisade om denna sanning under hela sin verksamhet, men blev påmind om det på ett heligt och personligt sätt strax innan han blev president för kyrkan. Han blev seniorapostel i kyrkan när president Wilford Woodruff dog den 2 september 1898. Han kände sig oförmögen att axla detta ansvar och gick ensam till ett rum i Salt Lake-templet för att be. Han vädjade om vägledning men kände inte att han fick något svar på bönen, så efter en timme lämnade han rummet och kom ut i en stor korridor. Det var där som svaret kom. Den uppståndne Frälsaren stod framför honom, omkring en meter ovanför golvet, och talade om för honom hur han skulle gå tillväga med kyrkans ledarskap. För att läsa mer om denna upplevelse, se kapitel 20.

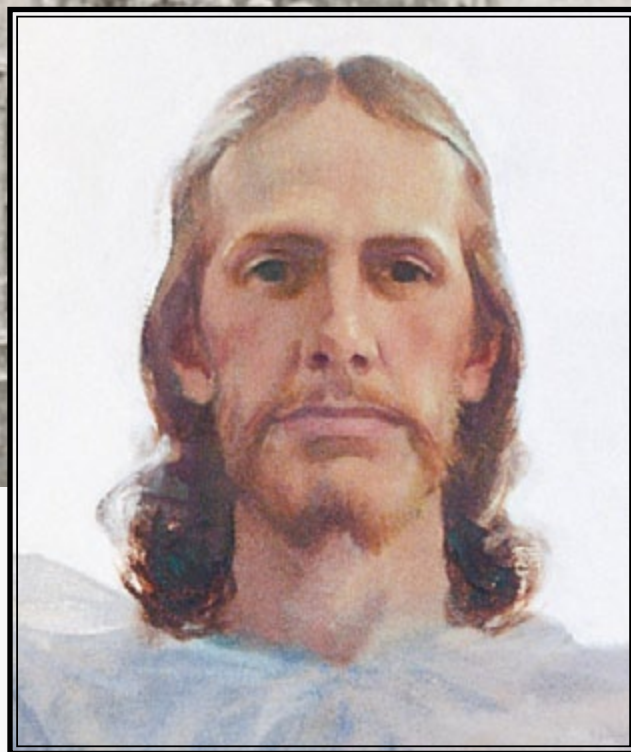
President Snow är känd för att ha tagit emot en uppenbarelse om tiondelagen. För medlemmarna i kyrkan 1899 började uppenbarelsen med en djärv förkunnelse: ”Tiden har nu kommit för varje sista dagars helig, som räknar med att vara beredd för framtiden och hålla sina fötter fast på en säker grund att göra Herrens vilja och betala sitt tionde till fullo. Detta är Herrens ord till er.”⁷

Lorenzo Snow hade den heliga upplevelsen att se den uppståndne Herren i Salt Lake-templet.

Kyrkans medlemmar följde trofast profetens råd och Herren välsignade dem för det, både enskilt och som grupp. Uppenbarelsens inflytande fortsätter idag när kyrkans medlemmar över hela världen får andliga och timliga välsignelser genom lydnad mot tiondelagen. För att läsa om upplevelsen som ledde till den här uppenbarelsen och välsignelserna som följde, se kapitel 12.

Liksom alla profeter bar president Snow ett mäktigt vittnesbörd om Jesus Kristus. Han lärde: "Vi är alla beroende av Jesus Kristus, av att han kom till världen för att öppna den väg genom vilken vi kan få frid, lycka och upphöjelse. Hade han inte fullbordat det verket kunde vi aldrig ha fått de välsignelser och förmåner som

evangeliet garanterar oss."⁸ Han vittnade om Frälsarens födelse, jordiska verksamhet, försoning, personliga engagemang i den återställda kyrkan och hans andra ankomst. För att läsa mer om hans vittnesbörd om Jesus Kristus, se kapitel 24.

Den här korta artikeln kan förstås bara ge dig ett smakprov på president Snows liv och verksamhet. I dina studier av *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*,

finner du många andra inspirerande berättelser, bland annat om hans första undervisningstillfälle som missionär, om hans fullständiga överraskning över att kallas till de tolv apostlarnas kvorum, om hans känslor när han befann sig på en båt på Atlanten under en fruktansvärd storm, och om fyra tillfällen när prästadömet kraft räddade människor (inklusive Lorenzo Snow själv) från döden. Du kan lära dig mycket av hans lärdomar om flera olika ämnen, bland annat enighet, ödmjukhet, förbund, tempeltjänst, familjerelationer, strävan efter fullkomning, prästadömet, Hjälpföreningen och glädjen i att dela med sig av evangeliet.

Om du har tagit dig tid till att läsa och begrunda några av berättelserna och lärdomarna som nämns i den här artikeln — eller om du har bestämt dig för att läsa dem inom kort — kan du vara säker på att president Snow skulle vara glad över dina ansträngningar. Han fortsatte att lära livet ut och sade att vi borde anstränga oss så att vi kan "gå framåt i sanningens principer" och "gå framåt i himmelsk kunskap".⁹ Han sade: "Varje senaste dag eller varje senaste vecka bör vara den bästa som vi någonsin har upplevt, med andra ord bör vi utveckla oss lite varje dag, i kunskap och visdom, och i förmågan att göra gott."¹⁰

Må ditt liv berikas i år genom dina studier av *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*. När du studerar kan du uppleva något liknande det som den gode pastorn upplevde som träffade president Snow personligen. När du ser bortom det vänliga ansiktet och de milda ögonen kan också du känna att du står på helig mark — inte för att du känner Lorenzo Snow utan för att du har kommit närmare din himmelske Fader och Jesus Kristus, som han vittnade om. ■

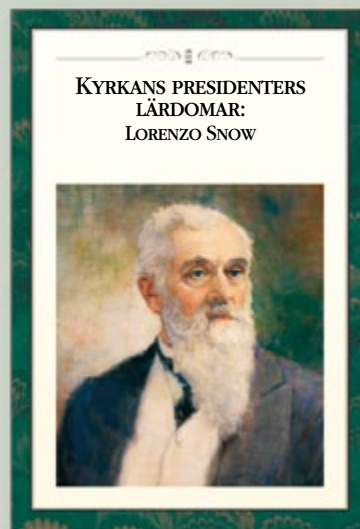
SLUTNOTER

1. Pastor Prentis, citerad i *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* (2012), s. 30.
2. Se David A. Bednar, "Vi måste födas på nytt", *Liahona*, maj 2007, s. 19–22.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 67–68.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 217.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 151.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 146.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 155.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 276.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 65.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*, s. 103.

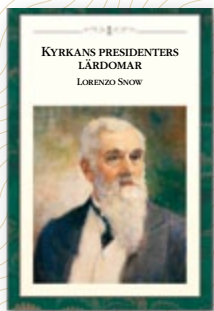
INSLAG I KYRKANS PRESIDENTERS LÄRDOMAR: LORENZO SNOW

Den här boken är nästa tillskott till ditt personliga bibliotek och familjebibliotek av *Kyrkans presidenters lärdomar*. Det finns nu elva böcker i serien, vilka ger inspirerad kunskap om många evangelieämnen. Här är några av bokens huvudinslag:

- Inspirerande uttalanden av president Lorenzo Snow om över 75 evangelieämnen.
- Nya bilder och fotografier från Lorenzo Snows liv som de flesta medlemmar inte har sett.
- Tre typer av undervisnings- och inlärningshjälpmedel i varje kapitel: tankeväckande frågor, skriftställen om kapitlets ämne och undervisningshjälpmedel som förbättrar deltagande och samtal i klassen.
- Tre sidor med instruktioner som hjälper medlemmarna förbättra sina studier av boken och undervisa med inspiration hemma eller i kyrkan.

Boken finns också på internet på LDS.org och på appen Gospel Library (på engelska) på mobile.lds.org.

LÄR KÄNNA LORENZO SNOW

Christopher D. Fosse

är handlar boken som används i Hjälpföreningens och melkisedek-ska prästadömet's klasser om president Lorenzo Snows (1814–1901) liv och lärdomar. Men bara för att din åldersgrupp inte använder boken betyder inte det att du inte kan lära dig ett och annat om honom. President Snow hade ett fantastiskt liv fyllt av prövningar och triumfer.

En förkämpe för evangeliet

Lorenzo Snow hörde talas om kyrkan när han fortfarande var en ung man. Först hade han ingen önskan att döpas, fastän hans syster Eliza (samma Eliza R. Snow som skrev många av kyrkans psalmer och verkade som Hjälpföreningens andra generalpresident) ivrigt hade tagit

emot evangeliet. Men han tyckte att kyrkans lärdomar var mycket intressanta. När Lorenzo började på ett college i Oberlin i Ohio brukade han ofta berätta om kyrkans trossatser för eleverna som utbildade sig för att bli protestantpräster. Fastän han ännu inte hade bestämt sig för att döpas presenterade han evangeliet så bra att många av eleverna vid Oberlin erkände att den återställda kyrkan kanske kunde vara sann.

Så stark som Lorenzo var som missionär innan han tog emot evangeliet, är det inte att undra på att han blev ännu mer hängiven verket efter att han hade döpts. Under sina tidiga år som medlem i kyrkan kallades han att utföra flera heltidsmissioner. Först verkade han i Ohio och sedan

i Missouri, Kentucky och Illinois i USA. Han sändes senare till Storbritannien för att hjälpa till med att organisera kyrkan i England. Medan han var där gav han till och med exemplar av Mormons bok till drottning Victoria och prins Albert. Senare utförde han missioner i Italien, Schweiz och på vad som numera kallas Hawaii-öarna.

Underverket till havs

När äldste Snow lämnade England för att återvända till Nauvoo i Illinois tog han med sig en grupp nydöpta medlemmar. De bokade alla biljetter på båten *Swanton* och förberedde sig för den långa resa till Nordamerika.

Kaptenen på *Swanton* var inte ovänlig mot de sista dagars heliga på sin båt, men han var inte direkt vänlig

Verkade som missionär på Hawaii

Utförde flera missioner i Förenta staterna.

Undervisade präst-elever om evangeliets principer.

Här är några saker som du kanske inte vet om kyrkans femte president.

heller. Vanligtvis tog han avstånd från dem. Men efter omkring två veckor till sjöss hände något. Kaptenens uppassare skadades svårt i en olycka. Ingen förväntade sig att uppassaren skulle leva till morgonen.

Men en av de trofasta systrarna som hade tagit hand om den döende matrosen hade ett förslag. Hon sade till uppassaren att äldste Lorenzo Snow kunde ge honom en välsignelse och att det kanske skulle rädda hans liv. Uppassaren — som arbetade för att försörja sin hustru och två barn i Tyskland — tackade ivrigt ja.

Mitt i natten väcktes äldste Snow och ombads att komma till den döende mannens rum. När han kom dit träffade han kaptenen för båten. Kaptenen tackade honom för att han

hade kommit men gav uttryck för det hopplösa i situationen. Äldste Snow kunde se att kaptenen hade gråtit.

Han gick in i rummet, lade sina händer på uppassarens huvud och gav honom en prästadömsvälsignelse. Omedelbart efter att äldste Snow var klar med välsignelsen satte sig mannen upp och steg upp ur sängen. Uppassaren var helt botad och återvände till sina plikter nästa dag.

En själs värde

Uppassarens tillfrisknande förändrade saker och ting ombord på *Swanton*. Kaptenen började tillbringa så mycket tid med de heliga som han kunde. Han till och med studerade evangeliet och var med på kyrkans möten. De andra sjömännen var lika

imponerade. När båten nådde sin destination tog besättningen kärleksfullt farväl av de heliga. Genom prästadöms makt räddades inte bara en mans liv, utan flera andra fick en glimt av Guds kraft och kärlek. Uppassaren och många medlemmar av besättningen döptes senare.

Många andra förunderliga händelser inträffade i president Lorenzo Snows liv. Varför då inte följa med i år när de vuxna studerar *Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow*? På söndagarna när du har lite ledig tid kan du läsa om några av president Snows lärdomar. Då kan du bidra mer till familjens evangeliesamtal och samtidigt lära känna en framstående man som blev en Guds profet. ■

Botade kaptenens uppassare på en resa tillbaka till Nordamerika.

Gav exemplar av Mormons bok till drottning Victoria och prins Albert.

Äldste
Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas
kvorum

VÖRDNAD FÖR GUD ÄR BÖRJAN TILL visdom

*Världens visdom
är mest värdefull
när den ödmjukt
böjer sig för Guds
visdom.*

Vi lever i en värld med ett överflöd av information. Symboliskt för denna värld är det enastående Wikipedia, världens största lexikon på internet. För att nämna något om dess omfattning hade lexikonet 2012 över 2,5 miljarder ord enbart på engelska och över 22 miljoner artiklar på 284 språk. Det finns över 70 språkversioner av Wikipedia som har minst 10 000 artiklar vardera. Den engelska versionen har över fyra miljoner artiklar.¹

Vårt överflöd av information kan också ses i det explosionsartade användandet av sociala nätverk, till exempel Facebook som grundades 2004 och har 1 miljard aktiva användare över hela världen,² eller YouTube som startades 2005, där vissa filmsnuttar enligt rapporter har setts över 100 miljoner gånger.

I den här vågen av information behöver vi så väl visdom, visdom till att sortera upp och urskilja hur vi ska tillämpa det vi lär. T. S. Eliot, en troende kristen som skrev för många år sedan, talar till vår värld idag:

*O värld av vår och höst, födelse och död!
Den oändliga kretsen av idéer och
handlingar,
oändliga uppfinningar, oändliga
experiment,
ger kunskap om rörelse men inte om
stillhet;
kunskap om tal men inte om tystnad;
kunskap om ord, och okunnighet om
Ordet.
All vår kunskap för oss närmare vår
okunnighet.
All vår kunskap för oss närmare döden.
Men närmare döden innebär inte
närmare Gud.
Var är Livet som vi har förlorat i vårt
leverne?
Var är den visdom som gått förlorad
i kunskap?
Var är den kunskap som gått förlorad
i information?
Himlens kretslopp under tjugo århundraden
för oss längre bort från Gud och närmare
intigheten.³*

Var befinner du dig på visdomskurvan? Några kanske kan relatera till den unga damen som ivrig över sitt nära förestående giftermål utropar till sina föräldrar: "Å, jag ska gifta mig. Det här är änden på alla mina problem." Och hennes mor viskar till hennes far: "Ja, men hon vet inte vilken ände."

Ju mer jag lär mig om Guds visdom, desto mer inser jag att jag befinner mig i början av visdomen. Det gör mig ödmjuk att inse hur mycket jag har att lära mig. Idag hoppas jag kunna stärka vår önskan att inhämta visdom, och särskilt Guds visdom.

Visdomens välsignelser

Jag vill betona flera principer som gäller visdom. För det första måste vi söka efter visdom i vår tid av information och kunskap. Visdom är något multidimensionellt och finns i olika storlekar och färger. Visdom som förvärvas tidigt medför enorma välsignelser. Visdom som inhämtats på ett område kanske inte är överförbar till ett annat. Och världens visdom, slutligen, är visserligen av stort värde i många fall, men den är mest värdefull när den ödmjukt böjer sig för Guds visdom.

Skrifterna beskriver två typer av visdom: världens visdom och Guds visdom. Världens visdom har både en positiv och en negativ komponent. I dess mörkaste bemärkelse kan den beskrivas som ofullständig sanning, blandad med intelligens och manipulation för att uppnå själviska eller orättfärdiga mål.

Ett exempel från Mormons bok är mannen Amlici. I skrifterna står det att "en viss man som hette Amlici, och han var en mycket listig man, ja, *en vis man efter världens visdom*, ... [drog] med sig många människor." Amlici beskrivs vidare som en "ogudaktig man ... [vars] avsikt [var] att förgöra Guds kyrka" (Alma 2:1–2, 4; kursivering

tillagd). Vi är inte intresserade av det slaget av visdom.

Det finns ett annat slags visdom i världen som inte alls är lika dyster. Den är faktiskt mycket positiv. Denna visdom inhämtas medvetet genom studier, reflektion, observation och hårt arbete. Den är mycket värdefull och till stor hjälp i det vi gör. Den kommer till goda och vänliga människor under upplevelserna i jordelivet.

Du kanske minns den amerikanske författaren Mark Twains ord: "När jag var en pojke på 14 år var min far så ovetande att jag knappt tålde att ha gubben i närheten. Men när jag hade fyllt 21 förbluffades jag över hur mycket han hade lärt sig på sju år."⁴ Om vi är observanta, om vi är eftertänksamma, kan tiden lära oss mycket.

*Vi kan hoppa
stav över många
av de sorgliga
erfarenheter som
några får uppleva
i livet genom
att förvärva
visdom tidigt.*

Jag minns när jag tog examen från college. Jag reste från Brigham Young-universitetet till Preston i Idaho, USA, där min mormor Mary Keller bodde. Hon var 78 år gammal och bräcklig. Hon dog två år senare. Hon var en underbar kvinna, och jag visste att om jag lyssnade på och lärde av hennes upplevelser så kunde jag få visdom som skulle hjälpa mig längs vägen.

Vi kan hoppa stav över många av de sorgliga upplevelser som några måste uppleva i livet genom att förvärva visdom tidigt — en visdom som är stor för vår ålder. Sök efter denna visdom — begrunda, observera noga, tänk på vad du upplever i livet.

Vi lär oss också visdom genom våra yrkesmässiga och personliga strävanden. Låt mig ge två exempel.

Dr DeVon C. Hale är läkare i Salt Lake City. Han växte upp i Idaho Falls i Idaho. Jag har förundrats över hans kunskap och visdom i fråga om tropiska sjukdomar. Det är inte bara dr Hales kunskap utan också hans förståelse när det gäller att tillämpa den kunskapen. Sättet varpå han går igenom flera lager av information och jämför det ena med

det andra. Det är en välsignelse att ha den typen av medicinsk visdom för missionärerna världen över.

Ett annat exempel: När vår äldste son skulle börja skolan där vi bodde i Tampa i Florida, var vi angelägna om att träffa hans lärare, Judith Graybell. Hon var över 50 år och hade förunderligt god hand med små barn. Hon visste precis hur hon skulle motivera dem, när hon skulle berömma dem och när hon skulle vara bestämd mot dem. Hon hade kunskapen till att undervisa dem, och mycket mera. Vi ansträngde oss för att få in vart och ett av barnen i hennes klass.

Dessa två personer visar den selektiva visdomen i världen. Deras visdom är till hjälp för många och gör att de lyckas inom sitt yrkesområde.

Vi bör emellertid se begränsningarna med denna visdom. Visdomen inom ett område kanske inte är överförbar till ett annat. Till exempel: Jag kanske inte vill att fru Graybell ska diagnostisera tropiska sjukdomar, och jag kanske inte vill att dr Hale

ska undervisa i mitt barns klass i skolan.

Vad som är viktigare är att visdomen som ger framgång i världen måste vara villig att ge vika för Guds visdom och inte tro att den kan ersätta den.

Kom ihåg: All visdom är inte likadan.

Psalmisten sade: "Att frukta HERREN är början till [visdom]" (Ps. 111:10). Vad skrifterna menar är att en "djup vördnad"⁵ för Herren är början till visdom. Denna djupa vördnad kommer av att vår himmelske Fader "har all visdom och all makt, både i himlen och på jorden" (Mosiah 4:9). Hans visdom är fullkomlig. Den är ren. Den är osjälvisk.

Denna visdom står ibland i hjärt motsats till världens visdom, det vill säga att Guds visdom och världens visdom kommer i direkt konflikt med varandra.

Kommer du ihåg Herrens ord i Jesaja?

"Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era

Visdomen som ger framgång i världen måste vara villig att ge vika för Guds visdom och inte tro att den kan ersätta den.

vägar och mina tankar högre än era tankar” (Jes. 55:8–9).

Guds visdom kommer inte till oss bara för att vi har rätt till den; vi måste vara villiga att söka efter den. ”Om någon av er brister i *visdom* skall han *be* till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den” (Jak. 1:5; kursivering tillagd).

Guds visdom är en andlig gåva. ”Sök *inte efter rikedomar utan efter visdom*, och se, Guds hemligheter skall avslöjas för er och då skall ni göras rika” (L&F 6:7; kursivering tillagd).

Sökandet efter Guds visdom åtföljs alltid av lydnad mot buden.

I allmänhet kommer visdomens andliga gåva steg för steg när vi ärligt och ihärdigt söker efter den. ”Jag skall ge människobarnen rad på rad, bud på bud, lite här och lite där. Och välsignade är de som hörsammar mina bud ... ty de skall lära *visdom*. Ty åt den som tar emot skall jag ge mer” (2 Nephi 28:30; kursivering tillagd).

Joseph Smith sade: ”Det som hör Gud till är av stor vikt, och endast tid och erfarenhet och omsorgsfulla och högtidliga och djupa tankar kan utforska det.”⁶ Man får ingen omedelbar tillfredsställelse av att söka efter Guds visdom.

Slutligen skiljer sig källan till Guds visdom åt från källan till världens visdom. Guds visdom finner vi i skrifterna, i profeternas lärdomar (till exempel under generalkonferenserna) och, förstås, i våra böner (se L&F 8:1–2). Och denna visdom faller *alltid* över oss genom den Helige Andens kraft. Aposteln Paulus sade:

”Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande? Så vet heller ingen vad som är i Gud utom Guds ande ...

Detta förkunnar vi också, inte med ord som *mänsklig visdom* lär utan med ord som Anden lär” (1 Kor. 2:11, 13; kursivering tillagd).

*Guds visdom
finner vi i skrift-
erna, i profeter-
nas lärdomar
(till exempel
under general-
konferenserna)
och, förstås,
i våra böner.*

Med Guds visdom ser vi bortom våra nuvarande omständigheter eftersom, som det står i skrifterna, ”Anden ... talar ... om tingen som de verkligen är och om tingen som de verkligen kommer att vara” (Jakob 4:13).

Guds visdom är visdom som är värdig vår fullkomliga uppmärksamhet.

Visdom och tionde

Det viktigaste är att inte all visdom är skapad lika. Vi behöver lära oss att när världens visdom står i konflikt med Guds visdom så måste vår vilja underkastas Guds visdom.

Vi är söner och döttrar till Gud. Vi är andliga varelser med ett jordiskt uppdrag. Vi som vill lära oss om världens visdom och Guds visdom får inte bli förvirrade över vilken visdom som är viktigast.

Låt mig återge ett exempel från en redbar sista dagars helig i São Paulo i Brasilien. Hon berättar om sin kamp mellan att betala tionde eller skolvavgiften. Här är hennes ord:

”Universitetet ... förbjöd elever med skulder [eller som inte hade betalat skolvavgiften] att tentera ...

Jag minns en gång när jag ... hade allvarliga ekonomiska svårigheter. Jag fick min lön på en torsdag. När jag räknade ut månadens budget insåg jag att det inte skulle finnas nog för att både betala tionde och universitetet. Jag skulle bli tvungen att välja mellan dem. Tentorna, som hölls varannan månad, skulle börja nästa vecka och om jag inte skrev dem kunde jag förlora hela skolåret. Det var oerhört svårt ... Mitt hjärta värkte.”

Här har vi en direkt konflikt mellan världens visdom och Guds visdom. Även om du är mycket god och rättfärdig så kommer du att upptäcka, om du är sann mot dig själv, att ditt hjärta värker när du ställs inför några av dessa konflikter.

Jag återvänder till hennes berättelse. På söndagen

betalade hon sitt tionde. Hon berättar vad som hände måndagen därpå:

”Arbetsdagen var nästan slut när min arbetsgivare kom till mig och gav mig dagens sista uppgifter ... Plötsligt stannade han till och frågade: 'Hur går det i skolan?' [Hon beskrev honom som en sträng man, och allt hon kunde säga var:] 'Bara bra!'”

Sedan gick han. Plötsligt kom sekreteraren in i rummet. Hon sade: ”Arbetsgivaren har just sagt att från och med idag ska företaget betala alla dina skolavgifter och läroböcker. Kan du stanna till vid mitt skrivbord innan du går hem och informera mig om kostnaderna så att jag kan ge dig checken i morgon.”⁷

Om du är lyhörd upptäcker du att du ställs inför sådana prov många gånger i livet. Vad ska du lita till? Lyssna på Herrens varning direkt till oss:

”O, vilken fåfänga och svaghet och dårskap

finns inte bland människor! Då de är lärda [i fråga om världens visdom] *tror* de sig vara *visa* och hörsammar inte Guds råd, ty de åsidosätter det, i tron att de själva vet bättre. Därför är deras *visdom* dårskap och är dem till ingen nytta. Och de skall förgås.

Men att vara lärd [i fråga om världens visdom] är bra om man hörsammar Guds råd” (2 Nephi 9:28–29; kursivering tillagd).

Nu från Paulus:

”Var är de visa? ... Har inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap?” (1 Kor. 1:20).

”Bedra inte er själva. Om någon bland er tycker att han är vis i den här världen, måste han bli en dåre för att bli vis.

Ty den här *världens visdom* är dårskap inför Gud” (1 Kor. 3:18–19; kursivering tillagd).

Provet består ofta i om vi låter Guds visdom bli vår guide när den rör sig i motsatt riktning mot världens visdom.

***Tänk på Guds visdom
angående person-
lig ekonomi. Vi ger
pengar deras riktiga
roll genom att betala
ett ärligt tionde och ge
generösa offergåvor.***

Ammon sade: "Ty de söker inte visdom [Guds visdom], och inte heller vill de att hon skall råda över dem" (Mosiah 8:20). När jag tänker på personer som har låtit Guds vishet råda över dem, tänker jag på en vän från Kina, Xie Ying, som gjorde stora uppoffringar för att bli medlem i kyrkan och verka som missionär i New York. Jag tänker på mina två döttrar, båda mycket intelligenta och med magisterexamen, men som har valt att ägna sig åt moderskap och barn. Jag tänker på en vän från Sydamerika som lämnade sin lukrativa anställning när han fick veta att man olagligt undvek att betala skatt. Alla har satt Guds visdom över världens visdom.

Tråkigt nog kan världens visdom bedra dugliga människor. Joseph Smith sade det på följande sätt: "Det finns också många visa män och kvinnor i vår mitt, som är alltför visa för att undervisas. Därför måste de dö i sin okunnighet och i uppståndelsen kommer de att upptäcka sitt misstag."⁸

Visdom och ekonomi

Med svårigheterna vi nu upplever ekonomiskt vill jag ta upp ämnet personlig ekonomi. I vårt nuvarande tillstånd är vi alla ödmjukare och mer läroaktiga — men tänk tillbaka på de senaste åren.

Världen lär att om vi vill ha något så borde vi ha det. Vi borde inte behöva vänta på det. Skulder kan göra det möjligt för oss att få det nu. Skulderna kan komma via kreditkort, eller genom att vi belånar vårt hus lite extra. Vi kan belåna allt vi har, till och med vår utbildning. Världen stiger alltid och vi får goda tider. Världens visdom säger att månadsbetalningens storlek blir viktigare än storleken på lånet. Våra ekonomiska åtaganden blir oinskränkta och om allt går illa är konkurs vår sista utväg.

Låt oss nu tänka på Guds visdom angående personlig ekonomi, vilket profeterna hela

tiden undervisar om. Grunden är oberoende och arbete. Vi ger pengar deras rätta roll genom att betala ett ärligt tionde och ge generösa offergåvor. Vi lever på mindre än vad vi tjänar, och vi gör skillnad på sådant vi behöver och sådant vi vill ha. Vi undviker skulder utom för de mest grundläggande behoven. Vi lever inom en budget. Vi lägger undan besparingar. Vi är ärliga i alla våra förhållanden.

För omkring 14 år sedan gav president Gordon B. Hinckley (1910–2008) följande varning: "Jag säger att tiden har kommit att ställa vårt hus i ordning. Alltför många av vårt folk lever med mycket små marginaler.

Ja, några lever på lån ... Det finns tecken på stormar framför oss, och vi borde lyssna på varningarna."⁹

För flera år sedan, på toppen av vår högkonjunktur, sade president Thomas S. Monson:

"Mina bröder och systrar, undvik filosofin att gårdagens lyx har blivit dagens nödvändigheter. De är inte nödvändigheter såvida inte vi gör dem till det. Många skuldsätter sig på lång sikt och upptäcker sedan att förutsättningarna förändras: människor blir sjuka eller oförmögna att arbeta, företag går omkull eller skär ner på personal, naturkatastrofer inträffar. Av många olika skäl kan man kanske inte längre betala stora lån. Vår skuld blir ett damoklessvärd som hänger över vårt huvud och hotar att förgöra oss.

Jag uppmanar er att leva inom era tillgångar. Man kan inte spendera mer än man tjänar och förbli skuldfri. Jag lovar er att ni då blir lyckligare än ni skulle vara om ni ständigt oroade er över hur ni ska klara nästa betalning på ett lån som inte var nödvändigt."¹⁰

Kan du se hur Guds visdom kan stå i konflikt med världens visdom? Valet var *inte* så självklart när allt såg blomstrande ut. Många medlemmar i kyrkan önskar att de hade lyssnat bättre.

*Det finns mycket
vi kan lära oss
just nu om visdom.
Jag lovar
dig att Herrens
välsignelser
kommer till dig
när du söker
efter visdom —
Guds visdom.*

Detta är Guds visdom.

Jag föreslår att du tar några av de problem som du står inför. Rita en linje rakt ner på mitten av ett pappersark. Skriv världens visdom på vänstra sidan och Guds visdom på den högra. Skriv ner sådant på vardera sidan som står i konflikt med varandra.

Vilka val gör du?

I kapitel 45 i *Läran och förbunden*, som berättar om händelserna som ledde till Frälsarens andra ankomst, talar Herren återigen om de tio jungfrurna och säger sedan följande: "Ty de som är visa och har tagit emot sanningen samt tagit den helige Anden till sin vägledare och inte har låtit sig bedragas — sannerligen säger jag er: De skall inte huggas ned och kastas i elden, utan de skall uthärdas den dagen" (L&F 45:57).

Låt oss söka efter Guds visdom. Vi befinner oss i svåra ekonomiska tider över hela världen, och det ger oss en del bekymmer när vi planerar för jobb, yrkesbana och inkomst. Men vi har många bra och framgångsrika dagar

framför oss. Det finns mycket vi kan lära oss just nu om visdom. Jag lovar dig att Herrens välsignelser kommer till dig när du söker efter visdom — Guds visdom. ■

Från ett tal under ett möte den 10 april 2009 vid Brigham Young-universitetet-Idaho. För att läsa hela texten på engelska, gå till <http://web.byui.edu/DevotionalsAndSpeeches>.

SLUTNOTER

1. Se Andrew Lih, *The Wikipedia Revolution* (2009), xv–xvi; see also http://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Size_comparisons; <http://wikimediafoundation.org/wiki/FAQ/en>; http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_Wikipedia.
2. Se Ramona Emerson, "Facebook Users Expected to Pass 1 Billion in August: iCrossing", *The Huffington Post*, 14 jan. 2012, www.huffingtonpost.com/2012/01/13/facebook-users-1-billion-icrossing_n_1204948.html.
3. "Choruses from 'The Rock'", i *T. S. Eliot: The Complete Poems and Plays, 1909–1950* (1980), s. 96.
4. *Mark Twain Laughing: Humorous Anecdotes by and about Samuel L. Clemens*, red. av P. M. Zall (1985), s. xxii.
5. Se Marion G. Romney, "Att förvandla kunskap till visdom", *Nordstjärnan*, nov. 1983, s. 7.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 266.
7. Se Gordon B. Hinckley, "Vi lever i tro", *Liahona*, juli 2002, s. 81–82.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 200.
9. Gordon B. Hinckley, "Till pojkar och männen", *Liahona*, jan. 1999, s. 65.
10. Thomas S. Monson, "Fasta i tron", *Liahona*, maj 2006, s. 19.

Ta några av de problem som du står inför. Rita en linje rakt ner på mitten av ett pappersark. Skriv världens visdom på vänstra sidan och Guds visdom på den högra. Skriv ner sådant på vardera sidan som står i konflikt med varandra.

Meningsfull

UNDERVISNING HEMMA

*Fyra sätt att
undervisa
våra barn om
livets viktiga
lärdomar.*

Darren E. Schmidt

Att utnyttja undervisningstillfällena med våra åtta barn har varit både prövande och givande. Men med vetskap om att "hemmet är den första och mest effektiva platsen för barn att lära sig livets lärdomar på",¹ har min hustru och jag försökt göra allt vi kan för att hjälpa våra barn ta till sig dessa lärdomar. Här är några principer som har varit till hjälp för oss.

Gör det som är bäst

När våra barn har blivit engagerade i fler aktiviteter har det blivit mer och mer nödvändigt att prioritera. Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum har påmint oss om att "det faktum att något är *bra* räcker inte för att för att man ska göra det ... En del saker är bättre än bra, och det är dessa saker som bör prioriteras i vårt liv." Han sade vidare: "Föräldrar bör ta initiativet till att avsätta tid till familjebön, skriftstudier, hemafton och andra dyrbara tillfällen till att tillbringa tid tillsammans och enskilt med barnen som binder samman familjen och gör att barnens värderingar inriktas på saker av evigt värde. Föräldrar bör undervisa om evangeliets prioriteringar genom det de gör tillsammans med sina barn."²

Detta har visat sig vara ett gott råd för vår familj. När min hustru och jag har begrundat och bett om barnens aktiviteter utanför hemmet, visade sig en del av det som vi hade trott var viktigt, inte var nödvändigt. Jag blev särskilt

förvånad när jag frågade våra barn om de ville vara med i ett basketbollag med mig som deras tränare. Deras svar var: "Jag tror inte det", och "Pappa, vi har en basketkorg på framsidan av huset och vi tycker om när du spelar med oss och vi har matcher med grannarna. Vi får bollen mycket oftare!"

Studera och handla efter skrifterna

Det är stor skillnad mellan att *läsa* skrifterna och *studera* dem. Den forntida profeten Josua lärde att vi lyckas med våra studier i skrifterna när vi tänker "på [dem] både dag och natt" och "håller fast vid och *följer allt som är skrivet* i [dem]" (Josua 1:8; kursivering tillagd). Vi har lyckats bäst med våra familjeskriftstudier när vi har gett våra barn tid att begrunda vissa frågor och sedan utvidga dem till inbjudningar att följa "allt som är skrivet".

En kväll åt vi förfriskningar ute och läste i Mormons bok om nephiternas fall. Jag kände mig manad att fråga barnen varför de trodde att nephiterna hade blivit så orättfärdiga. Sexåriga Celeste sade att hon trodde att nephiterna och lamaniterna hade slutat be varje dag. Vi höll alla med om att nephiternas fall började med att de glömde bönen och andra till synes små saker. Just då fick jag tanken att inbjuda barnen att be med större eftertanke och känsla.

Dagen därpå frågade jag hur det hade gått med deras böner. Detta gav dem en chans att berätta om sina

upplevelser, och det gav mig en chans att ännu en gång bära mitt vittnesbörd om bön. Det är inte alla skriftstudieupplevelser som har gått lika bra, men när vi har haft med samtal och inbjudningar som en del av studierna så har skrifterna blivit mer meningsfulla.

Hjälp barnen bli ansvarstagande

Vi har fått stor kraft av att ge uppgifter till våra barn och låta dem fundera ut detaljerna själva. När vi engagerar våra barn i att hjälpa till att fatta några av familjebesluten är det troligare att de deltar mer aktivt. De utvecklar också en känsla av ägandeskap och ansvarighet och lär sig därigenom att "göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet" (L&F 58:27). Här är några exempel

Vi har lyckats bäst med våra familjeskriftstudier när vi har gett våra barn tid att begrunda vissa frågor och sedan inbjudit dem att handla.

på sådant som har hjälpt våra barn att bli mer ansvariga:

- Hjälp dem inför hemaftnarna att förbereda lektioner, skriftställen eller en talang som de själva får välja.
- Låt dem välja en psalm som alla kan sjunga under skriftstudierna och inbjud sedan ett barn att be bönen.
- Låt dem hjälpa till att planera och ta ansvar för en del av en familjeres.
- Håll ett familjeråd med dem om ekonomi och låt dem hjälpa till att fatta beslut om olika inköp.
- Lär dem att göra ett visst jobb och låt dem vara ansvariga för det jobbet i en vecka.

- Ha ett månatligt tjänandeprojekt som familj och låt dem bestämma vem familjen ska hjälpa.
- Låt dem turas om att välja någon som de ska besöka en viss söndag.
- Låt dem välja en familjeaktivitet under en bestämd kväll under månaden.

Vägled dem

Det har funnits tillfällen då min hustru och jag har känt oss som herdar när vi samlat våra barn till bön och skriftstudier. Men andra gånger har vi känt en ljuvlig anda som har kommit när vi verkligen har väglett och tagit hand om vår lilla hjord. Om vi inte är försiktiga kan vi lätt missa dessa vägledande ögonblick.

Ett sådant ögonblick kom en gång när jag höll på att natta barnen. En av mina söner frågade: "Pappa, vad frestar dig?"

Jag blev förvånad över frågan.

Sedan sade han: "Vi har pratat om vad som frestar oss, och vi undrar vad som frestar dig."

Jag visste att det här var ett perfekt tillfälle att undervisa dem, men jag var utmattad efter en lång dags arbete. Jag kände inte för att ha ett djupt samtal med två pojkar så sent på kvällen, särskilt när de hade skola dagen därpå.

Men jag kom att tänka på berättelsen om Frälsaren vid brunnen. Fastän han hade gått nästan 5 mil tog han sig tid att undervisa den samaritiska kvinnan (se Joh. 4). Jag tänkte att det här kanske var ett sådant "brunnsögonblick" så jag satte mig ner och frågade dem om de trodde att det var en synd att bli frestad. Efter en lång paus började vi prata med och lyssna på varandra. Jag berättade om Frälsarens möte med Satan (se Matt. 4) och bar mitt vittnesbörd om välsignelserna som kommer av att motstå frestelser.

Det var ett av de där speciella ögonblicken man får som förälder. Vi gick och lade oss lite senare än vanligt, men

glädjen jag kände var väl värd uppofteringen av sömn.

"En av våra viktiga möjligheter är att svara ett barn när han uppriktigt frågar oss, och komma ihåg att de inte *alltid* frågar, att de inte *alltid* är läroaktiga, att de inte *alltid* lyssnar", sade äldste Richard L. Evans (1906–1971) i de tolv

apostlarnas kvorum. "Och ofta måste vi ta dem på *deras* villkor, i *deras* tid, och inte alltid på *våra* villkor och i *vår* tid ... Om de märker att de kan lita på oss när det gäller mindre viktiga frågor så kanske de litar på oss när det gäller mer allvarliga frågor."³

Utvald och hjälpt av Herren

Ansvar att vaka över Guds barn är tungt. När jag känner mig otillräcklig som förälder påminner jag mig om något som äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kvorum sade en gång: "Samme Gud som har placerat stjärnan i rätt tid innan den visades över Betlehem för att fira Jesusbarnets födelse har gett minst lika stor uppmärksamhet åt att placera var och en av oss i en viss situation så att vi, om vi vill, kan upplysa vårt livs landskap så att vårt ljus inte bara ska leda andra utan också värma dem."⁴

Det här uttalandet upplyfter mig när jag känner mig missmodig. Att veta att våra barn har placerats i vår närhet av en anledning och att vår himmelske Fader litar på oss ger min hustru och mig mod när det gäller vår förmåga som föräldrar.

Må han välsigna din familj medan ni lär er evangeliet tillsammans, hjälper dina barn att bli ansvariga och tar tillvara de dyrbara undervisningstillfällena. ■

SLUTNOTER

1. David O. McKay, i *Family Home Evening Manual* (1968), s. iii.
2. Dallin H. Oaks, "Bra, bättre, bäst", *Liahona*, nov. 2007, s. 104, 105.
3. Richard L. Evans, "The Spoken Word", *Ensign*, maj 1971, s. 12.
4. Neal A. Maxwell, *That My Family Should Partake* (1974), s. 86.

VÄRDET AV EN UTBILDNING

Utbildning är en viktig del av evangeliet och av att förbereda sig för att delta i samhället och sörja för sig själv och sin familj.¹ Äldste Craig A. Cardon i de sjuttios kvorum talar om vikten av utbildning på sidorna 54–55 i det här numret.

”I denna alltmer komplicerade värld är utbildning något av det viktigaste man kan skaffa sig i livet”, skriver han. ”Det är sant att mer utbildning vanligtvis leder till större timliga belöningar, men det större värdet av ökad kunskap är möjligheten den ger oss att ha större inflytande för att uppfylla Herrens avsikter.”

I *Vägledning för de unga* står det: ”Andlig lärdom bör också ingå i din utbildning. Studera skrifterna och de nutida profeternas ord. Delta i seminarier och institutet. Fortsätt att hela ditt liv lära dig om vår himmelske Faders plan. Den andliga kunskapen hjälper dig att möta livets utmaningar och inbjuder den Helige Andens sällskap.”²

Förslag för att undervisa ungdomar

- Läs avsnittet om utbildning i *Vägledning för de unga*. Berätta om egna positiva upplevelser i skolan och med evangeliestudier. Det gör att du kan samtala

om den här normen med din tonåring och besvara frågor som han eller hon kan ha.

- Hjälp din tonåring sätta mål som gäller yrke och utbildning som är baserade på hans eller hennes talanger och intressen. Hjälp honom eller henne fastställa några steg för att börja arbeta mot dessa mål.
- Ni kan ha en hemafton om vikten av en utbildning (en bra resurs är en artikel av äldste Dallin H. Oaks och Kristen M. Oaks, ”Kunskap och sista dagars heliga”, *Liahona*, apr. 2009, s. 26–31).
- Gå till youth.lds.org och klicka på ”For the Strength of Youth” under Youth Menu. Under ”Education” hittar du skriftställen om utbildning, filmer (se till exempel ”Surfing or Seminary?”), radioprogram från Mormon Channel, frågor och svar och artiklar, däribland tal av generalauktoriteter.

Förslag för att undervisa barn

Det är roligt att lära sig nya saker, men det kan också vara svårt. I det här numret finns en berättelse som heter ”Redo att läsa” (sidan 66). Artikeln handlar om en flicka med dyslexi som kämpar för att läsa högt och

SKRIFTSTÄLLEN OM ATT LÄRA SIG

Ordspråksboken 4:7

2 Nephi 9:29

Alma 37:35

Läran och förbunden

88:77–80

om hur barnen i Primär uppmuntrar henne att göra sitt bästa. Du kan läsa den här artikeln tillsammans med dina barn och samtala om följande frågor:

- Hur kände sig Mary när hon försökte göra något som var svårt? Varför är det viktigt att fortsätta lära sig något fastän det är svårt?
- Vad gjorde de andra barnen för att hjälpa Mary? Vad kan du göra för att hjälpa andra att lära sig saker hemma, i kyrkan och i skolan? ■

SLUTNOTER

1. Se *Vägledning för de unga* (häfte, 2011), s. 9.
2. *Vägledning för de unga*, s. 10.

Unga kvinnor och beslutet om en mission

Under konferensen i oktober 2012 tillkännagav president Thomas S. Monson att "dugliga och värdiga unga kvinnor som känner en önskan att verka kan rekommenderas till missionsarbete från 19 års ålder istället för 21". Han sade att de unga kvinnorna "är inte under samma befallning att verka som de unga männen", men de "gör ett betydelsefullt arbete som missionärer och vi välkomnar dem"¹.

Hur bestämmer sig en syster för om hon ska verka som missionär eller inte? I följande berättelser återger flera systrar hur de vägledades av Anden när de skulle bestämma sig för vilken väg som var rätt för dem.

Den felande länken

Om någon hade frågat mig när jag var liten om jag ville gå ut som missionär så skulle jag ha sagt nej. Men jag blev mer välvilligt inställd till tanken när jag blev äldre, delvis för att jag hade sett mina äldre syskon gå ut. Men jag tänkte ändå inte på det som något som jag skulle göra.

När jag fyllde 21 började jag undra om jag skulle gå ut som missionär, men jag bad aldrig allvarligt om det. Allteftersom tiden gick började jag känna att det var något som fattades. Jag berättade för mamma hur det kändes och hon föreslog att jag skulle tänka om när det gällde att gå ut som missionär. Hon sade att när hon var i min ålder så hade hon samma känslor som jag nu upplevde. Svaret för henne var att gå ut som missionär, så det kanske var mitt svar också.

Hur dessa unga vuxna kvinnor tillämpade det profetiska rådet angående missionärstjänst på heltid.

Jag var vettskrämd för att be om en mission. En anledning till att jag aldrig hade övervägt en mission tidigare var att jag inte tyckte att jag var stark nog att göra det. Jag skulle behöva lägga min trygghetszon bakom mig och kanske lära mig ett nytt språk. Dessutom tyckte jag inte att jag kunde evangeliet tillräckligt bra för att undervisa om det. Men när jag bad uppriktigt så kände jag hur rädslan försvann. Svaret jag fick var överväldigande: Herren älskade mig och han ville att jag skulle gå ut som missionär.

Jag var förundrad över vilken tillit jag kände när jag hade fått mitt svar. Jag kände mig inte längre nervös eller okvalificerad. I stället var jag glad över att få sprida evangeliet och började arbeta på mina missionspapper. Jag kallades snart till Utahmissionen Salt Lake City Temple Square.
Rebecca Keller Monson

Missionärsliv

När jag var 17 började andra fråga mig om jag skulle gå ut som missionär. Jag hade inte bestämt mig än så jag svarade alltid undvikande.

Men när min 21:a födelsedag närmade sig började jag tänka på det. Jag läste min patriarkaliska välsignelse, pratade med mina föräldrar och bad.

Önskan kom inte. Jag kände inte något behov av att gå ut som missionär. Jag tänkte på rådet från president Gordon B. Hinckley (1910-2008), som sade att kvinnliga

UPPENBARELSENS ANDE

”Då ett val verkligen spelar någon roll i våra liv ... och om vi lever i harmoni med Anden och söker dess ledning, kan vi vara förvissade om att vi får den ledning vi behöver för att nå vårt mål. Herren lämnar oss inte utan bistånd.”

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, ”Uppenbarelse”, i *Brigham Young University 1981-82 Fireside and Devotional Speeches* (1982), s. 26.

missionärer är välkomna, men ”är [inte] förpliktade att gå ut som missionärer”.² Jag påmindes också om Herrens ord i Läran och förbunden: ”Om ni ... har en önskan att tjäna Gud, är ni kallade till verket” (4:3).

Det skriftstället hjälpte mig att bestämma mig för att inte gå ut som missionär. När jag i bön berättade för Herren om mitt beslut, kände jag en frid och en bekräftelse på att det fanns sätt att vara missionär på utan att man verkade på heltid. Jag har sedan dess upptäckt att jag kan bära mitt vittnesbörd på många sätt — genom ett samtal om Herrens ömma barmhärtighet, när man går ut som besökslärare, när man släktforskar och utför tempeltjänst. Jag hänger mig åt missionsarbete genom att sträva efter att leva efter evangeliet och följa inspirationen från Anden.

Amy Simon

Gott mod

I början av 2012 kämpade jag med en del svårigheter och gick en dag ut på en promenad för att rensa tankarna. Under promenaden kände jag Anden viska att jag inte skulle oroa mig för det förflutna. I stället skulle jag tänka på min framtid. Just när jag började tänka på mitt mål att fullfölja min utbildning kände jag mig manad att tänka på att gå ut som missionär. Jag hade aldrig tänkt på en mission tidigare, men när tanken hade slagit rot kände jag mig ivrig och fick en önskan att gå ut. Men jag behövde lite mer tid till att tänka över ett sådant stort beslut.

Under de nästföljande månaderna fick jag ett flertal maningar att verka som missionär. Jag kände samma önskan och iver när maningarna kom, men det kom också tvivel och rädsla. Jag visste att kvinnor uppmuntras att verka som missionär om de vill, men de är inte förpliktade att göra det. Under den här tiden fick jag prästadömsvälsignelser där jag

fick veta att Herren skulle vara nöjd oavsett vad jag valde att göra.

Under sommaren som följde hade jag en rumskamrat som hade varit missionär. Hon sade att hon också hade varit rädd innan och även efter det att hon bestämt sig för att gå ut. Hon hjälpte mig inse att Anden inte talar genom tvivel eller rädsla (se 2 Tim. 1:7). Medan vi pratade berördes jag av Anden. Jag gick tillbaka till mitt rum och läste ett brev från en vän som var ute på mission. Brevet uppmuntrade mig att läsa Josua 1:9, och jag kände Anden mana mig att slå upp skriftstället.

Orden genomträngde min själ: ”[Var] stark och frimodig ... Var ... inte förskräckt eller förfärad, ty HERREN, din Gud är med dig vart än du går.” Det kändes som om Herren talade direkt till mig. Jag visste att jag kunde gå ut som missionär. Jag behövde inte vara rädd — jag skulle inte göra det ensam. Herren skulle vara med mig.

En månad senare fick jag min kallelse till Filippinernamissionen Iloilo, där Josua 1:9 var missionens tema.

Kristen Nicole Danner

En annorlunda mission

Jag hade planerat att verka som heltidsmissionär i hela mitt liv. Men när jag studerade vid Brigham Young-universitetet började jag bli nervös. Hur kunde jag veta om det verkligen var meningen att jag skulle verka som missionär? Under hela året innan jag fyllde 21 bad jag till min himmelske Fader att

han skulle tala om för mig om jag skulle göra det. Då sade en av mina religionslärare något som förändrade mitt liv: "Herren kan inte köra en parkerad bil." Jag bestämde mig för att agera.

Jag lämnade in mina papper, fick min kallelse, köpte missionärskläder och körde hem från Utah till North Carolina — samtidigt som jag förberedde mig för min mission genom att uppriktigt be, studera och fasta.

När jag hade åkt hem till North Carolina flög en ung man jag hade träffat i skolan dit för att besöka mig, och vi pratade allvarligt om vår relation.

Mina böner blev ännu mer uppriktiga och vädjande, men det kändes fortfarande som om Herren litade på att jag kunde fatta beslutet själv. Jag kände tyngden av ansvaret men också en ljuv försäkran om att så länge som jag valde med tro så skulle Herren stödja mitt beslut.

Tio dagar innan jag skulle åka friade min vän till mig. Jag senarelade missionen för att få tid att tänka. När jag bestämde mig för att förlova mig bekräftade Anden för min fästman och mig att det var rätt.

Fastän jag inte verkade som heltidsmissionär så förändrades mitt liv av att jag förberedde mig för det. Genom att jag strävade efter att komma närmare Herren blev jag den person han behövde för min mission som hustru och mor.

Cassie Randall

Upplevelser för livet

Jag välsignades med ett starkt vittnesbörd om och kärlek till evangeliet som liten, men jag minns inte att det var något bestämt ögonblick som jag visste att det var rätt att verka som missionär. Jag har bara alltid vetat att jag skulle göra det. Jag satte upp ett mål tidigt att leva på ett sätt som skulle kvalificera mig för att verka som missionär.

När jag började förbereda min missionärsansökan så fastade jag och bad och besökte templet. Medan jag arbetade på det med biskopen fortsatte jag att känna den frid som jag känt hela livet angående en mission.

Det var en jobbig process ibland: Det verkade plötsligt bli dyrare att leva, och skolan och arbetet verkade kräva mer. Jag var på college, långt från familjen, och det verkade som om alla mina vänner skulle gifta sig. Det var skrämmande att inse att alla som jag brydde mig om skulle

fortsätta förändra sig medan jag var borta.

Eftersom jag inte hade upplevt någon speciell andlig händelse som bekräftade mitt beslut att gå ut, var det lätt att tvivla när det blev jobbigt. Men Herren välsignade mig, efter att jag hade fått min kallelse till Chilemissionen Santiago Öst, att utveckla kärlek till folket i min mission, också innan jag åkte dit. Nu har jag haft en uppsjö av upplevelser som har vittnat om att en mission var ett bra val för mig. ■

Madeleine Bailey

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2012, s. 4-5.
2. President Gordon B. Hinckley, "Till kyrkans biskopar", *Världsomfattande ledarutbildningsmöte*, 19 juni 2004, s. 27.

BESVARA FRÅGOR

Krävs det att alla sista dagars heliga går ut som missionärer? Nej, missionsarbetet är frivilligt.

Unga män förväntas att göra det, unga kvinnor är välkomna att göra det, och äldre personer och gifta par uppmuntras att göra det om de kan. Unga män kan börja verka vid 18 års ålder och tjänar i två år. Unga kvinnor kan börja verka vid 19 års ålder och tjänar i 18 månader. Pensionerade personer och gifta par kan verka i en skiftande mängd kapaciteter från 6 till 23 månader.

Kyrkans medlemmar ser det som en förmån att visa sin kärlek för andra människor och Herren genom att följa hans uppmaning: Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!" (Matt. 28:19)

För mer information, se mormon.org/faq och klicka på ämnet om missionärer.

För mer information
om missionsmöjlig-
heter för seniorer, prata
med din prästadömsled-
are och gå till [lds.org/
service/missionary-service](https://lds.org/service/missionary-service).

Vilken mission

blir bäst?

*Oavsätt omständigheter finns det
möjligheter för dig som seniormissionär.*

	Heltidsmission	Mission med särskilt uppdrag	Långtidsvolontär
Vem kan verka?	Seniorpar, seniorsystrar	Seniorpar, senior- bröder, seniorsystrar	Alla
Måste man vara värdig en tempelre- kommendation?	Ja	Ja	Nej
Tidsanspråk	Mer än 32 timmar i veckan	Mellan 8 och 32 timmar i veckan	Mindre än 8 timmar i veckan
Missionens längd	6–23 månader	6–24 månader (kan verka längre efter godkännande av stavspresidenten)	Valfri längd
Arbetsstatus	I allmänhet pensionerade	Kan vara pensionerade eller fortfarande arbeta	Kan vara pensionerade eller fortfarande arbeta
Plats	Utanför hemmet	Nära hemmet eller hemma	Hemma
Ekonomi	Måste ha råd att åka till missionen som kallelsen var till. Måste betala för bostad (högst 1 400 dollar per månad och par), sjukvårds- försäkring, transport inom missionen, per- sonliga utgifter	Måste ha råd att åka till missionen som kallelsen är till. Måste betala för bostad, sjukvårds- försäkring, transport, personliga utgifter	Måste kunna ta hand om egna utgifter

FOTO ROBERT CASEY

JAG LÅTER MITT LJUS LYSA

Det var en ovanlig dag för södra Kalifornien med åskdån, blixtar, hällregn och tryckande värme. Jag såg fram emot att ta det lugnt och se en film i mitt luftkonditionerade hem. Men just som jag satte mig ner kände jag att jag skulle ringa min vän Sherrill.

När jag ringde fick jag veta att hon hade varit utan el sedan morgonen. Hon var orolig för att den frysta maten skulle tina och att mjölken

skulle bli förstörd, så hon flyttade över sin mat till min kyl.

Kvällen därpå stod Sherrill och jag framför hennes hus. Varje hus på hennes sida av vägen var i totalt mörker medan husen på andra sidan vägen hade el. Det var i synnerhet ett hus som fångade min uppmärksamhet. Precis rakt över gatan strålade huset av ljus medan det satt personer på verandan och pratade, skrattade och hade trevligt.

Under dagarna som följde kunde jag inte sluta tänka på den där

scenen. Kontrasten var slående: Totalt mörker på ena sidan av vägen och strålende ljus på den andra. Personer som satt i mörker medan deras grannar njöt av ljuset.

Bilden fick mig att undra hur ofta jag var som personerna på andra sidan vägen och njöt av evangeliets ljus medan andra satt i mörker. Jag föreställde mig hur jag satt på min veranda med några vänner från kyrkan och njöt av evangeliets ljus utan att dela med oss av det till andra.

Alla i hela världen är födda med

När jag stod där i mörkret undrade jag hur ofta jag var som personerna på andra sidan vägen och njöt av evangeliets ljus medan andra satt i mörker

ljus — Kristi ljus. Som medlemmar i kyrkan har vi förmånen att bidra till det ljuset genom att sprida evangeliet. Frälsaren lärde:

”Se, tändar man ett ljus och sätter det under en skäppa? Nej, utan på en ljusstake och det ger ljus till alla som är i huset.

Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen” (3 Nephi 12:15–16).

Som medlemmar i kyrkan har vi ansvaret att låta vårt vittnesbörd om Kristus lysa så att alla kan se det — särskilt de som befinner sig i andligt mörker. Efter den upplevelsen bestämde jag mig för att bli det slags person som min himmelske Fader kan lita på; att jag tar mig bort från verandan och för evangeliets ljus till mina grannar som sitter i mörker. ■
Dolores Sobieski, Kalifornien, USA

MIN FÖRSTA BÖN OM DEN FÖRSTA SYNEN

När jag bestämde mig för att döpas, var det för att några av mina problem löstes medan jag lyssnade på missionärslektionerna. Det var inte för att jag hade bett och fått ett vittnesbörd om att Mormons bok var sann eller att Joseph Smith såg vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus. Missionärerna hade inbjudit mig att be om detta, men det gjorde jag inte. Jag trodde helt enkelt på vad missionärerna undervisade mig om.

Tre år efter mitt dop stod en syster vid talarstolen i kyrkan och bar sitt vittnesbörd om Mormons bok och Joseph Smith. Hon uppmanade alla att begrunda följande fråga: ”Har vi verkligen bett och frågat om Mormons bok är sann och om upplevelsen som Joseph Smith hade?” Den frågan fick mig verkligen att haka till

och jag tänkte för mig själv: ”Jag har aldrig bett om detta, men jag borde göra det och jag ska göra det.

Jag var motiverad att handla eftersom min tro just då var svag och mitt vittnesbörd om skrifterna ytligt. Den kvällen bad jag till min Fader om Joseph Smith och frågade om Mormons bok var sann.

Jag kände inget första gången jag bad, inte heller andra gången. För att inte misströsta slog jag upp Joseph Smith — Historien 1:14–17, där det beskrivs hur Joseph gick till lunden för att be ensam.

”Jag [såg] en ljuspelare alldeles över mitt huvud, klarare än solen, som sänkte sig gradvis tills den föll på mig.

Så snart den syntes fann jag mig befriad ... När ljuset vilade på mig såg jag två personer.”

När jag läste de här orden började jag darra, som om en elektrisk stöt hade gått igenom hela kroppen. Jag visste med en gång att Joseph Smith verkligen hade sett vår himmelske Fader och hans älskade Son, Jesus Kristus. Jag visste att vi hade Mormons bok eftersom Gud hade överfört den genom sin profet.

Jag är tacksam för att min himmelske Fader gav mig detta vittnesbörd om att den första synen är sann. Jag insåg att om evangeliet inte hade återställts så skulle jag inte ha känt min Återlösare. Jag vet att evangeliets fullhet är sann, och jag vet att jag kommer att få Guds löften om jag trofast håller ut till änden. ■

Jing-juan Chen, Taiwan

KAN JAG FÅ EN VÄLSIGNELSE?

För många år sedan följde jag med en broder som jag var hemlärare hos, broder Schaaf, till sjukhuset för att ge hans hustru en prästadömsvälsignelse inför hennes operation. Syster Schaaf delade rum på sjukhuset med en kvinna som hette Annie Leddar, en långtidspatient med obotlig cancer som inte förväntades leva mycket längre till.

Jag sträckte ut handen för att dra för draperiet mellan de två sjukhussängarna innan vi påbörjade välsignelsen, men jag hejdade mig. Jag ville inte utestänga Annie så jag förklarade vad vi skulle göra och frågade om

hon ville titta på. Hon sade att hon ville göra det. Hennes make som hade dött hade varit präst i en annan kyrka och hon var intresserad av vad vi trodde på. Broder Schaaf och jag gav välsignelsen medan Annie lyssnade.

Några dagar senare, innan syster Schaaf åkte hem från sjukhuset, frågade Annie om hon också kunde få en prästadömsvälsignelse. Broder Schaaf och jag återvände glatt till sjukhuset för att ge henne en välsignelse. Anne blev inte botad från cancer men hennes hälsa förbättrades avsevärt.

Jag sträckte ut handen för att dra för draperiet mellan de två sjukhussängarna innan vi påbörjade välsignelsen, men jag hejdade mig eftersom jag inte ville utestänga Annie.

Hon var intresserad av att lära sig mer om evangeliet så jag bad missionärerna att besöka henne på sjukhuset och undervisa henne. Hon lyssnade på evangeliebudskapet med ett öppet sinne och valde att döpas. Varje söndag efter hennes dop kom vi till sjukhuset för att ta med Annie till kyrkan i hennes rullstol.

Eftersom Annie var sjuk var det svårt för henne att ta sig fram, men hon fann snart ett eget sätt att tjäna Herren. Vi tog med en skrivmaskin till henne, och hon tillbringade timmar varje dag på sjukhuset med släktforskningsarbete. Annie levde tre år längre än väntat och förberedde hundratals släktnamn för templet innan hon dog.

Efter Annies död utförde syster Schaaf ställföreträdande arbete för många av Annies kvinnliga förfäder.

Så vitt jag vet var Annie den enda medlemmen i sin släkt som blev medlem i kyrkan. Hennes familjemedlemmar som var i livet var aldrig entusiastiska över hennes engagemang i kyrkan, men jag är övertygad om att många av hennes avlidna släktingar var tacksamma för det ställföreträdande arbete som gjordes för dem.

Vi vet aldrig om de människor vi träffar är redo att ta emot evangeliet. Jag är tacksam för att jag kunde se ett frö — som planterats i Annies hjärta efter att hon sett en prästadömsvälsignelse — växa och välsigna hundratals av vår himmelske Faders barn. ■

Art Crater, New York, USA

MIN FÖDELSE- DAGSÖNSKAN

När jag tog emot evangeliet vid 18 års ålder insåg jag att jag hade smakat på den sötaste frukten av alla. Jag kände stor glädje, men jag tänkte på mina familjemedlemmar som var vilsna och irrade omkring. Jag kände stor sorg för att jag var den enda medlemmen i kyrkan i min familj, men jag visste inte hur jag skulle öppna deras ögon och öron för sanningen.

Jag försökte på många sätt övertala min familj till att lyssna på missionärerna. Men ju mer jag försökte, desto mer ovilliga blev de.

Jag började misströsta och fundrade på att sluta gå till kyrkan. Men när jag bad kom jag att tänka på ett skriftställe: "[Skulle ni] därefter [förneka] mig, skulle det ha varit bättre för er om ni inte hade känt mig" (2 Nephi 31:14). Jag bad ivrigare, studerade skrifterna, var med på mina möten i kyrkan och fokuserade på välsignelserna i mitt liv. Som ett resultat började smärtan försvinna.

När min födelsedag närmade sig kände jag mig inspirerad att ha en födelsedagsfest hemma och bjuda in alla mina vänner i kyrkan, även missionärerna. Jag ville att min familj skulle få se kyrkans medlemmar på nära håll eftersom de verkade vara de lyckligaste människorna i världen. För mig kändes festen precis som en hemafton.

Efter den dagen förändrades saker och ting. Missionärerna var välkomna

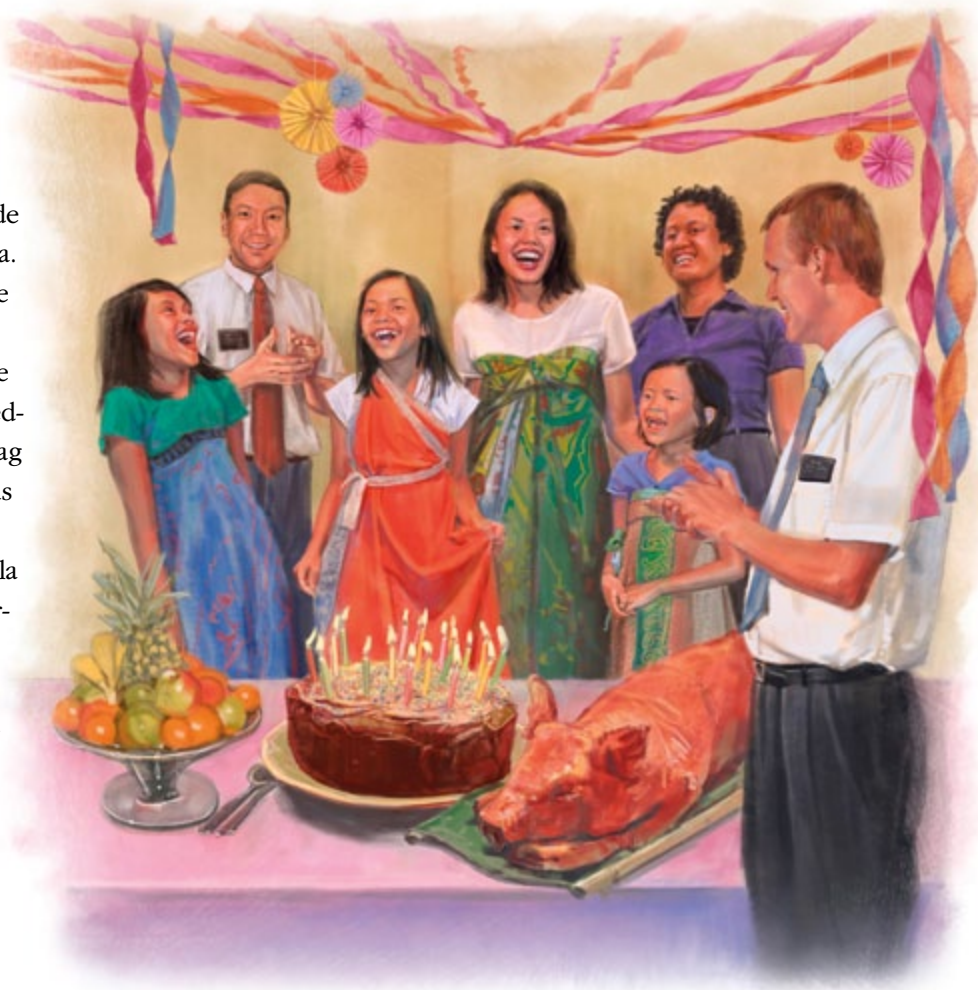
hemma och blev goda vänner med min familj. En dag tillkännagav min far att han ville att alla i familjen skulle lyssna på missionärerna och gå till kyrkan. Jag blev chockad.

Tre år efter mitt dop döptes resten av min familj. På dopgudstjänsten bar min mor sitt vittnesbörd och min far tackade missionärerna. Församlingsmedlemmarna var förundrade över deras omvändelse.

Hur gick det till? Alla tårar jag

fällde och målen jag satte upp hade en del i det hela. Men framför allt mjuknade min fars hjärta av kärleken och vänskapen från missionärerna och församlingsmedlemmarna. Alla medlemmarna var missionärer tack vare sina exempel på hur man lever efter Jesu Kristi evangelium. Jag är tacksam för dem och för min himmelske Faders plan som gör att familjen kan vara tillsammans för evigt. ■

Angelica Carbonell Digal, Filippinerna

När min födelsedag närmade sig kände jag mig inspirerad att ha en födelsedagsfest hemma och bjuda in alla mina vänner i kyrkan, även missionärerna.

Äldste Michael T.
Ringwood
i de sjuttios kvorum

Tro, hopp och relationer

*En önskan,
övertygelse och
hopp bör mana
oss att utveckla
relationer som
kan leda till
äktenskap.*

Gjorde du verkligen en för-och-emot-lista?" Frågan som min tonårsson förundrat ställde gällde en lista som han hade hittat i en av mina dagböcker. Det var inte vilken för-och-emot-lista som helst. Det var den jag hade gjort för 30 år sedan, innan jag friade till hans mor. Jag vet inte hur många män som gör en sådan lista som jag gjorde, men när jag funderade över äktenskap som 24-årig college-student verkade det vara rätt att göra det.

Jag minns inte några andra frågor den dagen från min son om vår uppvaktning. Han var alltför fixerad på listan. Jag kan fortfarande se honom framför mig när han ropade till sina syskon: "Pappa gjorde en lista om mamma! Kom och titta!" Men när jag ser tillbaka kan jag tänka mig många frågor som han *kunde* ha ställt.

Älskade du henne inte? Det borde ha varit hans första fråga. Mitt svar skulle ha varit jo. Det var därför jag gjorde listan. Jag älskade henne verkligen. Och jag *önskade* mer

än något annat att hon skulle vara lycklig. Listan handlade mer om ifall jag skulle kunna göra henne lycklig än om huruvida jag älskade henne eller inte.

Hade ni inte roligt tillsammans? Återigen skulle mitt svar ha varit jo. Det var därför jag gjorde listan. Det var ett sätt att se om mitt *hopp* om att hon alltid skulle ha roligt med mig kunde bli verklighet.

Trodde du inte att hon var den rätta? Det här är kanske den intressantaste frågan av alla. Jag skulle ha svarat jo. Jag var verkligen *övertygad* om att hon var "den rätta", men jag ville försäkra mig om att den övertygelsen skulle inspirera mig till att få saker och ting att fungera.

Jag tror inte att jag helt och fullt insåg just då vilket inflytande min missionspresidents undervisning om tro och dess komponenter: önskan, övertygelse och hopp hade på min uppvaktning. Allteftersom tiden har gått och bilden har klarnat är jag mycket tacksam mot president

F. Ray Hawkins för hans inflytande på mig. Jag har fortfarande kvar anteckningarna jag gjorde som 20-årig missionär när min unge missionspresident slog upp skrifterna och förklarade trons beståndsdelar som senare skulle hjälpa mig att fatta det viktigaste beslutet i mitt liv.

Almas undervisning om tro

Bland det som president Hawkins sade om tro finns i Almas undervisning till de fattiga bland zoramiterna. Alma talade om behovet att ha en smula tro, vilket beskrivs som en *önskan* (se Alma 32:27). En önskan om att något ska hända ger oss kraften att ta de nödvändiga stegen för att stärka vår tro.

En annan smula av tro är vad Alma sade kommer från vår önskan: *övertygelse*. Han uppmanade zoramiterna att låta deras önskan verka inom dem tills de trodde så mycket så att det kunde ge plats åt hans ord sina hjärtan (se vers 27). Denna kombination av önskan och övertygelse börjar svälla inom oss och vi inser att det är gott. Det börjar utvidga vår själ och upplysa vårt förstånd. Det börjar bli välbehagligt. (Se vers 28.)

Hopp är en annan viktig del av tron. Alma sade till de ödmjuka zoramiterna att tro inte var fullkomlig kunskap om något. Det var ett "*hopp* om ting som inte syns men som är verkliga" (Alma 32:21; kursivering tillagd). Mormon undervisade likaså

om att hopp är en nödvändig del av tro när han sade till Moroni: "Hur skulle ni kunna uppnå tro om ni inte har hopp?" (Moroni 7:40). Hopp kan beskrivas som förmågan att se något bättre i framtiden.¹ Min lista var mitt sätt att se in i framtiden med trons öga och, liksom Abraham, bestämma att det fanns större lycka och frid (se Abraham 1:2) för mig om jag var gift med min hustru.

Efter att ha fått en *önskan* att tro behövde jag en *övertygelse* och *hopp* för att min tro skulle bli fullkomlig, och jag behövde handla genom att be Rosalie gifta sig med mig. Listan — en manifestation av min önskan, min övertygelse och mitt hopp — var viktig eftersom den gav mig mod att göra det som var nödvändigt för att fullkomna min tro. Jakob lärde att tro utan gärningar är död (se Jak. 2:17). Inget mått av önskan, övertygelse eller hopp kunde ha hjälpt mig få den stora lycka och frid jag har funnit i äktenskapet om dess beståndsdelar inte hade lett mig till att fria. (Tråkigt nog sade Rosalie nej första gången jag friade, men den berättelsen kan jag ta en annan gång. I sådana situationer — när saker och ting inte går enligt vår plan eller tid — spelar tron ändå en stor roll i vårt liv.) Det krävdes en del ihärdighet och tålamod för oss båda, och vi gifte oss en snöig dag i december 1982.

Tro är viktigt i allt vi gör, även när det gäller dejting och uppvaktning. Önskan, övertygelse och hopp om att

det verkligen finns större lycka och frid som väntar på oss bör sporra oss till handling för att utveckla relationer som leder till äktenskap. Har du en *önskan* att följa lycksalighetsplanen? Har du en *övertygelse* om att du kommer att få uppleva större lycka och frid genom att följa planen? (Tro mig när jag säger att du får uppleva större lycka och frid om du följer den planen och gifter dig i templet.) Hoppas du på ett lyckligt äktenskap? Gör ditt hopp att du ser dig själv i en bättre situation i framtiden? Om svaren på de här frågorna är ja måste du fullborda din tro genom att handla. Be någon att gå ut på dejt med dig! Tacka ja när någon ber dig att gå ut på dejt! Sätt dig själv i situationer som kan leda till att du träffar andra likasinnade unga vuxna. Kort sagt, följ en kurs som leder till större lycka och frid.

Joseph Smiths exempel på tro

Låt oss titta på Joseph Smith som ett exempel på tro och på att demonstrera önskan, övertygelse och hopp.

Joseph ville hitta Jesu Kristi sanna kyrka. Hans önskan var så stark att den ledde honom till skrifterna, där han läste: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud" (Jak. 1:5). Han tänkte på det skriftstället. Han hade en *önskan* om att få visdom, och han hade en *övertygelse* om att han skulle få det om han bad till Gud. Han gjorde det enda logiska: Han bad och frågade Gud. Ta en minut och fundera över det. Joseph hade en önskan att få veta sanningen. Han var övertygad om att Jakobs ord var sanna. Han hoppades på ett svar. Men om han inte hade gått vidare skulle vi inte vara här idag. För att utöva tro behövde han gå till lunden och be. Jag tror att när Joseph Smith

gick ut i skogen för att be så förväntade han sig att gå därifrån med ett svar. Han kanske inte förväntade sig att se vår himmelske Fader och Jesus Kristus, men han förväntade sig ett svar. Vilket stort exempel på tro! Han hade en önskan, en övertygelse, han hoppades och han handlade.

En fjortonårig pojkes tro förändrade världen. Tack vare Josephs bön i den heliga lunden öppnades himlarna och Gud talade åter till sina barn genom en profet.

En av våra möjligheter att visa tro

Herren fortsätter att tala genom sin profet idag. För bara ett år sedan sade president Thomas S. Monson:

"Det finns en punkt när det är dags att på allvar överväga äktenskap och söka efter en livskamrat som ni vill tillbringa evigheten med. Om ni väljer klokt och om ni beslutar er för att

ha framgång i ert äktenskap, så finns det ingenting i det här livet som kan bereda större lycka ...

När ni gifter er vill ni gifta er i Herrens hus. För er som bär prästdömet bör det inte finnas något annat alternativ. Var försiktiga så att ni inte förstör er rätt att gifta er där. Ni kan hålla er uppvaktning inom lämpliga gränser och ändå ha det mycket trevligt tillsammans."²

Din önskan, din övertygelse och ditt hopp kanske inte manifesteras i form av en lista, som fallet var med mig, men hur du än visar de här egenskaperna, hjälper de dig fullborda din tro när du följer Herrens profet och söker efter en livskamrat som du kan finna större lycka med. Din önskan, din övertygelse och ditt hopp hjälper dig också att välja klokt.

Välsignelserna som kommer av att sträva efter och vårda ett evigt äktenskap gör att vi får uppleva evangeliets frukt, vilken Alma beskrev som "högst dyrbar, ... sötare än allt som är sött och ... renare än allt som är rent". Han fortsatte: "Ni skall njuta av denna frukt ända till dess ni är mättade, så att ni inte hungrar, och inte heller skall ni törsta" (Alma 32:42). Var inte rädd för framtiden. Utöva i stället tron som gör att du kan göra anspråk på Herrens löften. ■

SLUTNOTER

1. Se Dennis F. Rasmussen, "What Faith Is", i Larry E. Dahl och Charles D. Tate Jr., red., *The Lectures on Faith in Historical Perspective* (1990), s. 164.
2. Thomas S. Monson, "Prästdömet kraft", *Liahona*, maj 2011, s. 67.

Äldste
Juan A. Uceda
i de sjuttios kvorum

MORMONS BOK – SPRID DEN

*Jag visste att Mormons bok
var sann på grund av tre kän-
slor jag fick när jag läste den.*

När jag var 18 år bodde jag i Lima i Peru, där jag föddes och växte upp. Vid den tiden stötte min far på en god vän som han inte hade sett på länge.

Min far blev imponerad av att hans vän såg yngre ut och var välklädd. Han frågade sin vän vad som hade hänt för att orsaka den här förvandlingen. "Har du vunnit på lotteriet nyligen?" frågade han. Vännen svarade: "Det är bättre än så. Jag är mormon nu, och jag vill berätta om evangeliet för dig och din familj."

Min far trodde att hans vän skojade så han sade: "Okej, om du vill skicka

**Äldste Uceda (andra
från höger) med sin
familj i Lima i Peru
en kort tid efter att
han blivit medlem
i kyrkan.**

hit missionärerna så gör det.” Men den här mannen var helt allvarlig, och efter några dagar kom missionärerna och knackade på vår dörr. Det var början på en underbar upplevelse.

Missionärerna undervisade oss om Mormons bok och gav oss ett exemplar att läsa. Det här var på sommaren och jag hade ledigt i några månader efter att ha klarat av mitt första år vid universitetet. Så jag

tog boken den eftermiddagen efter undervisningen och började läsa den.

Jag läste och läste och läste, sida efter sida, och jag kunde inte sluta. Det var något magiskt med boken. Jag älskar att läsa och har läst många böcker, men den här var annorlunda. Jag fångades av boken, och efter att ha läst i flera timmar sade min mor: ”Juan, släck lyset! Dina bröder vill sova.” Och jag sade: ”Ja, om ett

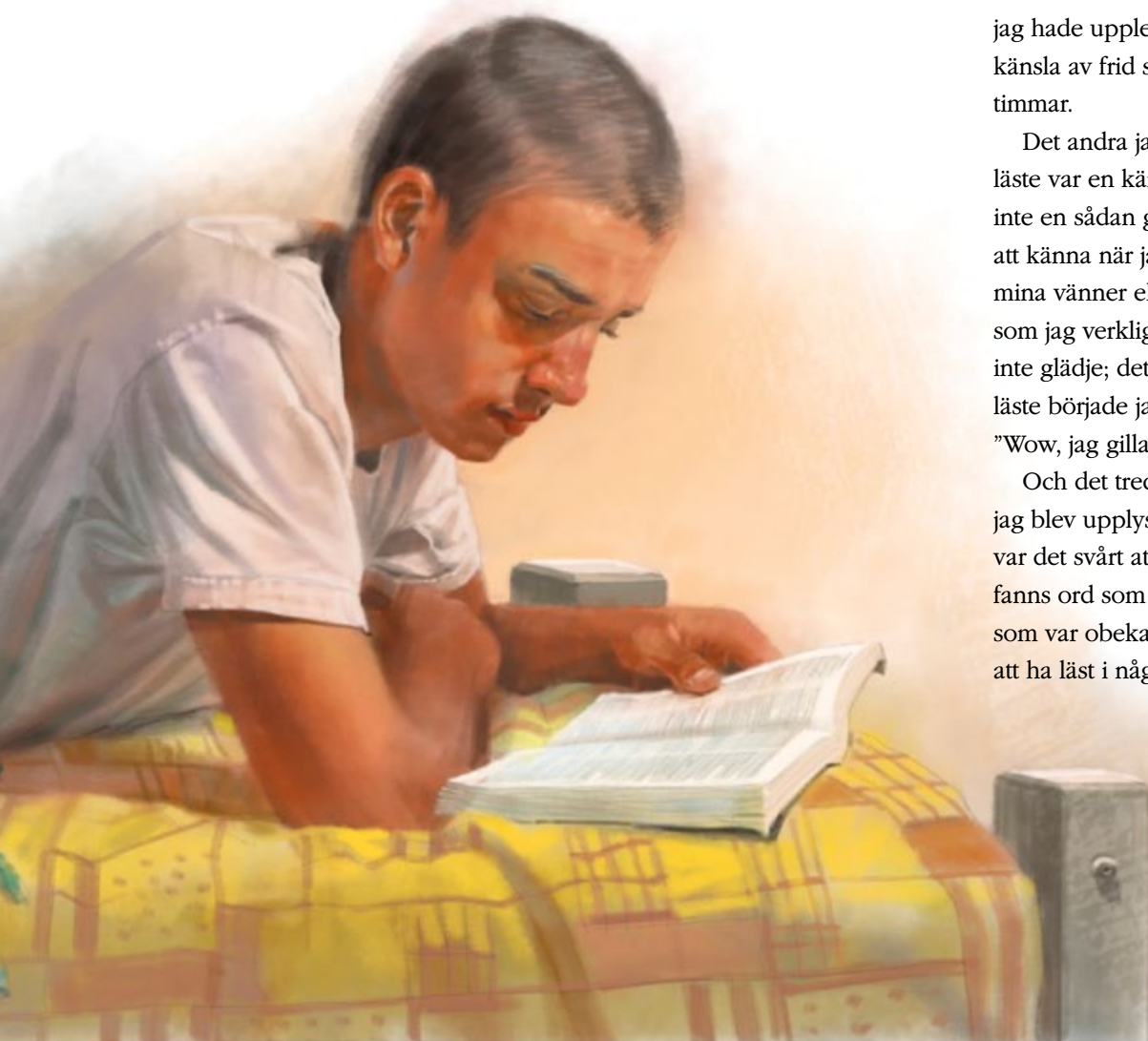
ögonblick, om ett ögonblick”, och fortsatte att läsa. Fastän jag hade läst i många timmar var jag inte hungrig eller törstig, och ville inte sova.

Innan jag hade läst ut boken visste jag att det var något särskilt med den. Jag hade ett vittnesbörd på grund av tre upplevelser jag fick när jag läste boken första gången.

Det första som hände under de där timmarna var att jag fick en stark känsla av frid som inte liknade något jag hade upplevt tidigare. Denna känsla av frid stannade kvar i flera timmar.

Det andra jag upplevde när jag läste var en känsla av lycka. Det var inte en sådan glädje som jag var van att känna när jag var tillsammans med mina vänner eller när jag köpte något som jag verkligen tyckte om. Det var inte glädje; det var lycka. Medan jag läste började jag gråta och jag insåg: ”Wow, jag gillar det här!”

Och det tredje jag upplevde var att jag blev upplyst. När jag började läsa var det svårt att förstå eftersom det fanns ord som *Nephi* och *försoning* som var obekanta för mig. Men efter att ha läst i några timmar öppnades

mitt sinne och det var som om jag hade ett ljus i sinnet. Jag förstod mer och mer ju längre jag läste.

Jag lärde mig senare att dessa tre upplevelser är några av sätten varpå Anden manifesteras för oss. Jag hade känt Anden och jag var redo att döpas, men jag behövde vänta tills resten av familjen fick ett eget vittnesbörd. Slutligen den 6 april 1972 döptes min mor, min syster och jag. Min far och mina andra två syskon var där och lade märke till vad vi gick igenom och några månader senare döptes de också.

Kyrkan och evangeliet kom in i mitt liv i rätt ögonblick. Under mitt första år vid universitetet fick jag lära mig om många av människornas filosofier och nya idéer och

levnadssätt som skilde sig mycket åt från det jag var van vid. Många av värderingarna jag hade lärt mig i min andra kyrka som barn ifrågasattes av de nya idéer som jag ställdes inför.

Det var svårt för mig. Jag var förvirrad. Det var så mycket nytt som jag kände var fel, men det verkade så normalt för andra. Och kunskapen jag hade var inte tillräcklig för att jag skulle kunna försvara mina värderingar.

När jag hade döpts och åkte tillbaka till universitetet var allt annorlunda. Nu hade jag något att säga och kunde uttrycka mig med kärlek till andra. Jag kunde säga med tillförsikt: "Nej tack, det är inget för mig." Och nu visste jag varför jag behövde säga det. Kyrkan och Mormons bok kom i rätt tid för mig. Jag är mycket tacksam, för de förändrade mitt liv.

Jag välsignades tack vare mitt beslut att bli medlem i kyrkan. I kyrkan träffade jag mina bästa vänner. Jag hade varit mycket blyg och föredrog att vara ensam, studera, läsa

mina böcker och ha trevligt på egen hand. Men när kyrkan kom in i mitt liv lärde jag mig vad en sann vän är. Jag träffade en underbar ung kvinna i kyrkan som blev min hustru. Jag träffade prästadömsledare och andra som brydde sig om mig. I Herrens kyrka fann jag det jag behövde.

Det är många som skulle hitta vad de behöver i kyrkan. Var inte rädd för att öppna din mun för dina vänner och säga: "Jag tror på det här. Jag vill berätta om det för dig." Ibland hör man vuxna säga vad som är rätt och fel, men när man har en vän i samma ålder som säger samma sak så följer man den personen. Av någon anledning är våra vänners röst starkare än de vuxnas röst. Var därför ett gott exempel, för du vet aldrig om en Juan Uceda står där och väntar. Du får aldrig veta det om du inte öppnar din mun och säger: "Juan, jag vill inbjuda dig att komma till min kyrka. Jag vill att du ska läsa den här boken." Om du gör en sådan enkel sak kan du förändra många liv. ■

När äldste Uceda hade blivit medlem i kyrkan hade han många möjligheter att bära sitt vittnesbörd om Mormons bok som heltidsmissionär i Peru. Ovan, till vänster: Äldste Uceda (till höger) tillsammans med en omvänd familj som han undervisade. Nedan, till vänster: Äldste Uceda (bakersta raden, till höger) tillsammans med andra missionärer utanför en kyrkobyggnad.

Läran och förbunden 87:8

Årets tema för veckoträffarna lär oss var vi ska stå för att vara trygga.

Stå

"Herren inbjuder oss: 'Närma er mig och jag skall närma mig er, sök mig flitigt och ni skall finna mig.' När vi

gör det får vi känna hans Ande i vårt liv och det ger oss önskan och modet att stå fasta i rättfärdighet — att 'stå ... på heliga platser och ... inte rubbas.'"

President Thomas S. Monson, "Stå på heliga platser", *Liahona*, nov. 2011, s. 86.

Herrens dag

Herrens dag — Jesu Kristi andra ankomst

8 "Stå därför på heliga platser och låt er inte rubbas förrän Herrens dag kommer, ty se, den kommer^b snart, säger Herren. Amen.

Låt er inte rubbas

Här är några saker som gör att man inte rubbas:

- *Ett ankare* — "Hopp ... blir ett ankare för människornas själar" (Ether 12:4).
- *En stabil grundval* — "Det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval ... som är en säker grundval" (Helaman 5:12).
- *Ett starkt fotfäste* — Du kan inte ha en fot i Sion och en fot i världen. "En sådan människa ... är splittrad ... och ostadig på alla sina vägar" (Jak. 1:8).
- *Tältstavar* — Sions tälts stavar hjälper kyrkan stå upprätt och fast förankrad, medan den ger oss skydd: "Insamlingen till Sions land och till hennes stavar kan bli till försvar och till en tillflykt undan stormen" (L&F 115:6).

Den kommer snart

"Vi bör vara uppmärksamma på tecknen [på Kristi andra ankomst] och leva så trofast vi någonsin kan ... Men vi får inte paralyseras bara för att vi en dag kommer att få uppleva denna händelse och andra händelser i samband med den. Vi får inte sluta leva vårt liv. Faktum är att vi borde leva mer fullständigt än någonsin tidigare."

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, "Denna, den största av alla tidsutdelningar", *Liahona*, juli 2007, s. 19–20.

På heliga platser

"Vilka är dessa 'heliga platser'? Förvisso innefattar de *templet* och trofast hållna tempelförbund. Förvisso innefattar de *hemmet* där barnen värdesätts och föräldrarna respekteras. Förvisso innefattar heliga platser de *ämbeten* vi fått av prästadömsledare, däribland missionskallelser och kallelser som trofast utförs i grenar, församlingar och stavar."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, "Att förbereda oss för Kristi andra ankomst", *Liahona*, maj 2004, s. 10; kursivering tillagd.

Redaktionens anmärkning: Den här sidan är inte avsedd att vara en omfattande förklaring av en utvald vers i skrifterna, bara en inledning till egna studier.

TEMA FÖR VECKOTRÄFFARNA 2013

STÅ PÅ HÖGRE MARK

David L. Beck

Unga mäns generalpresident

Temat för veckoträffarna 2012 är taget från Läraren och förbunden 87:8: "Stå därför på heliga platser och låt er inte rubbas förrän Herrens dag kommer." Frågan som jag hoppas varje ung man begrunder under det kommande året är: *Står jag på heliga platser?*

När jag har träffat ståndaktiga unga män över hela världen har jag personligen sett hur tusentals av er redan gör detta på så många sätt. Du står på den heligaste av platser varje gång du besöker templet och utför dop för de döda. Jag uppmuntrar dig att ta varje tillfälle i akt att besöka templet och att alltid vara värdig att kunna göra det. Varje dag när du fullföljer din plikt mot Gud så står du på heliga platser och befinner dig i en position att lyfta andra. Du står på heliga platser när du förbereder, välsignar och delar ut sakramentet varje söndag. Du står på heliga platser när du berättar om evangeliet och när du verkar i kyrkan — när du alltid är tillgänglig, villig och värdig att tjäna och stärka andra.

Som bärare av aronska prästadömet har du fått uppmärksamheten att varna, förklara, förmana och undervisa samt inbjuda alla att komma till Kristus (se L&F 20:59). President Harold B. Lee (1899–1973) sade: "Du kan inte lyfta upp en annan människa förrän du befinner dig högre upp än hon gör ... Du kan inte tända en eld i en annan själ om den inte brinner i din egen."¹ Unga män, detta innebär att ni

ständigt bör arbeta på att stärka ert vittnesbörd och alltid vara villiga att bära det.

Du har ett heligt ansvar att vara ett redskap i Herrens händer. När du ber och studerar skrifterna, strävar efter att hålla buden, och lyssnar på Andens maningar så kommer du alltid att befinna dig på högre mark. Som en följd av detta kan alla platser du befinner dig på vara heliga platser. När sedan situationer uppstår har du styrkan, modet och förmågan att hjälpa till att lyfta andra. Du har den kraft och det skydd Herren utlovar till dem som står på heliga platser.

Jag tycker om det som president Thomas S. Monson sade om dessa löften när han försäkrade oss om att när vi närmar oss Herren så "får vi känna hans Ande i vårt liv och det ger oss önskan och modet att stå fasta i rättfärdighet — att 'stå ... på heliga platser och ... inte rubbas' (L&F 87:8).

När förändringens vindar blåser omkring oss och samhällets moraliska fibrer fortsätter att upplösas inför våra ögon, må vi då minnas Herrens dyrbara löften till dem som litar på honom: "Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig" (Jes. 41:10)."² ■

SLUTNOTER

1. Se Harold B. Lee, "Stand Ye in Holy Places", *Ensign*, juli 1973, s. 123.
2. Thomas S. Monson, "Stå på heliga platser", *Liahona*, nov. 2011, s. 86.

"STÅ ... PÅ HELIGA
PLATSER OCH LÅT
ER INTE RUBBAS"

(SE L&F 87:8).

HELIGA PLATSER I DITT LIV

Elaine S. Dalton

Unga kvinnors generalpresident

Arets tema för veckoträffarna inbjuder dig att gå ut ur världen och in i Guds rike. Som president Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt, lever vi i fiendeland.¹ Att "stå på heliga platser" är nyckeln till överlevnad.

Det här temat inbjuder till viktiga frågor: Vad är en helig plats? Var är en helig plats? Hur kan vi stå på heliga platser? Hur gör vi platserna vi regelbundet är på heligare? När du söker svar på de här frågorna vägleder svaren ditt umgänge, ditt val av aktiviteter och din klädsel, dina ord och dina handlingar.

Du har bestämt dig för att stärka hemmet och familjen. Sträva efter att göra ditt hem till en helig plats, fylld av Herrens ande. Du kan stödja familjebön och familjeskriftstudier.

Ditt rum kan vara en helig plats som inbjuder Anden. Om profeten skulle se ditt rum, skulle han se det som en helig plats? Gör du det?

Vi kan stå på heliga platser när vi går till kyrkan. I skrifterna står det att Sions församlingar och stavar är heliga platser som "kan bli till försvar och till en tillflykt undan stormen" (L&F 115:6).

Templet är den heligaste platsen på jorden. President Thomas S. Monson har sagt: "Mina unga vänner som är i tonåren, se till att alltid ha templet i sikte. Gör inget som

kan hindra er från att träda in genom dess dörrar och ta del av de heliga och eviga välsignelserna där. Jag lovar dem av er som redan besöker templet regelbundet för att utföra dop för de döda."² Var alltid värdig att ha en giltig tempelrekommendation även om det är långt till templet.

Var du än befinner dig, där Anden är närvarande, kan vara en helig plats. President Harold B. Lee (1899–1973) lärde att heliga platser har mer att göra med *hur* man lever än *var* man bor.³ Om du lever så att du är värdig den Helige Andens ständiga sällskap så står du på en helig plats.

Varje tempel har inskriptionen "Helgat åt Herren". Sträva efter att alltid stå på heliga platser. När du följer normerna, ber dagligen och läser skrifterna — särskilt Mormons bok — så känner du den Helige Andens sällskap. Herren själv lovar dig: "Ty sannerligen säger jag er att stora ting väntar er" (L&F 45:62). Jag instämmer och vittnar om att det är sant! ■

SLUTNOTER

1. Se Boyd K. Packer, "Att överleva i fiendeland", *Liahona*, okt. 2012, s. 34–37.
2. Thomas S. Monson, "Det heliga templet — en ledstjärna för världen", *Liahona*, maj 2011, s. 93.
3. Se *Läran och förbunden* — *Eleven's lektionsbok: Religion* 324 och 325, (manual från Kyrkans utbildningsverksamhet, 1986), s. 184.

Adam C. Olson

Kyrkans tidningar

VAD AGUNG LÄRDE SIG AV BADMINTON

En indonesisk tonåring lär sig att hopp hjälper honom att inte ge upp.

Det är en typisk fuktig dag i Yogyakarta i Indonesien och det droppar svett från Agungs panna när han väntar på motståndarens serve. Badmintonmatchen är jämn, och femtonåringen känner sig motiverad till att vinna.

Efter ett flertal våldsamma slag fram och tillbaka slår motståndaren bollen helt utanför Agungs räckhåll. Ovillig att missa poängen i en så jämn match, slänger sig Agung efter bollen. Men han missar och börjar blöda efter att ha kanat över cementplanen.

Det är lätt att se att han tycker om att tävla i badminton. Men Agung drömmer inte om att bli professionell badmintonspelare. Han kommer inte att behöva välja mellan att slå bollen i OS och att verka som missionär. Han säger själv att han inte är så bra på sporten.

Varför kämpar då den lille tonåringen med det stora leendet så hårt? Hopp. "Jag tror på att jag kan bli bättre", säger han.

En anledning till hopp

Hopp är anledningen till mycket som vi gör. Vi motionerar för att vi hoppas att vi kan

bli starkare och friskare. Vi övar på musikinstrument för att vi hoppas att vi kan lära oss spela bra. Agung tränar badminton för att han hoppas på att bli bättre på det.

”Om jag inte hade något hopp om att bli bättre och kunna vinna någon gång så skulle det vara väldigt lätt att ge upp”, säger Agung.

Hopp är en nödvändig del av frälsningsplanen. Hoppet om att vi kan få förlåtelse leder oss till att omvända oss och försöka igen när vi misslyckas med att hålla ett bud.

Satans angrepp på hoppet

Två av Satans bästa vapen mot oss är tvivel och missmod. Han kunde inte omintetgöra vår himmelske Faders plan genom att hindra försoningen. Men han kan ändå hindra försoningens renande effekt i vårt liv om han kan ta bort vårt hopp om att vi kan bli förlåtna.

”Satan vill att vi ska förlora hoppet”, säger Agung, ”för när vi ger upp kommer vi längre bort från vår himmelske Fader.”

Men även om Satan lyckas få oss att misströsta så finns det sätt att få tillbaka hoppet igen.

Att finna hoppet

När vi behöver ha hopp inför framtiden kan vi titta tillbaka på det förflutna. Agung använder ett exempel från skolan som har lärt honom något viktigt. ”Jag har märkt att om jag studerar flitigt så lyckas jag på proven”, säger han. ”Tack vare den erfarenheten hoppas jag på att kunna bli bättre på badminton om jag tränar hårt”, säger han. ”Min erfarenhet ger mig hopp.”

När vi behöver ha hopp i Jesus Kristus kan vi finna det både i våra tidigare upplevelser med försoningens kraft (se Rom. 5:4) och andras upplevelser, även sådana som du kanske får höra på sakra-mentsmötena, en söndagsskolektion, *Liahona* eller skrifterna (se Jakob 4:4–6).

När vi studerar profeternas hoppfulla ord, ber för hoppets andliga gåva och lär oss känna igen Frälsarens kraft i vårt liv så stärks vår tro på honom, liksom vårt hopp att han hjälper oss i framtiden.¹

Ge aldrig upp

Agung vet att han förmodligen aldrig blir någon professionell idrottsman, men han vet att så länge han försöker finns det hopp om att han kan bli bättre.

Han har lärt sig att den stora kraften

i hoppet är följande: ”Så länge som man inte ger upp finns det hopp”, säger han.

I livet är Jesu Kristi försoning den främsta källan till hopp. Tack vare försoningen kan vi omvända oss när vi gör ett misstag. Det betyder också att tack vare försoningen så har vi inte misslyckats med livets prov när vi gör ett misstag, om vi inte slutar försöka omvända oss och lyda.

Det är därför Agung fortsätter att inbjuda sin pappa till kyrkan varje söndag. Det är därför han försöker stå för det som är rätt även när hans vänner inte gör det. Det är därför han så ofta cyklar den 30 minuter långa turen till möteshuset och sedan tillbaka för att vara med på seminariet, veckoträffarna, söndagsmötena, den förberedande kursen för missionärer och för att hjälpa till att städa byggnaden.

”Det är inte lätt att försöka likna Jesus”, säger Agung. ”Ibland blir jag missmodig, men jag ger inte upp. Tack vare hans offer för mig har jag hopp om att jag kan bli bättre.”

Tack vare försoningen finns det hopp. Och tack vare hoppet kan försoningen förändra vårt liv. ■

SLUTNOT

1. Se Dieter F. Uchtdorf, ”Hoppets oändliga kraft”, *Liahona*, nov. 2008, s. 21–24.

ETT LÖFTE OM HOPP

”Eftersom Gud har varit trofast och hållit sina löften tidigare, kan vi med tillförsikt sätta vårt hopp till att Gud håller sina löften till oss nu och i framtiden.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Hoppets oändliga kraft”, *Liahona*, nov. 2008, s. 23.

Utbildning

Ökad kunskap ger oss möjlighet att ha större inflytande för att uppfylla Herrens avsikter.

Med en stor önskan och omsorg om deras själar välfärd, undervisade Jakob Nephis folk "om de ting som är och som skall komma" (2 Nephi 6:4). Det här var hans folk och han älskade dem. Han hade undervisat dem om vilka de egentligen var och om Herrens löften till dem. När han undervisade dem om Fräsaren, utropade han: "O, hur stor är inte vår Guds helighet! Ty *han vet allt*, och det finns inget som han inte vet" (2 Nephi 9:20; kursivering tillagd).

Det är värt att komma ihåg när man funderar över betydelsen av utbildning. Århundraden tidigare, i en annan del av världen, sökte fader Abraham "efter fädernas välsignelser" och önskade också "vara en som ägde stor kunskap" (Abraham 1:2).

Ni är alla älskade söner och döttrar till Gud¹ och "är profeternas barn, och ni ... tillhör förbundet som Fadern slöt med [Abraham]" (3 Nephi 20:25). Liksom Abraham har du förmågan inom dig att vara en som äger stor kunskap. Du får undervisning om sådant som är "viktigt för [dig] att förstå" (L&F 88:78).

Herren har sagt att det som är viktigt att förstå innefattar "både ... det som är i himlen och på jorden och under jorden, det som har varit, det som är, det som snart måste ske, det som händer i hemlandet, det som händer utomlands, om nationernas krig och förvirring samt om straffdomarna över landet, och

**Äldste
Craig A. Cardon**
i de sjuttios kvorum

även i kunskapen om länder och om riken" (L&F 88:79).

Varför? Varför är det så viktigt att få en utbildning? Herren själv ger oss en underbar insikt: "Så att ni kan vara förberedda på allting när jag åter skall sända er att ära det kall vartill jag har kallat er, och det uppdrag varmed jag har bemyndigat er" (L&F 88:80).

I denna alltmer komplicerade värld är utbildning något av det viktigaste man kan skaffa sig i livet. Det är sant att mer utbildning vanligtvis leder till större timliga belöningar, men det större värdet av ökad kunskap är möjligheten den ger oss att ha större inflytande för att uppfylla Herrens avsikter. Som det förklaras i *Vägledning för de unga*: "Utbildning är en viktig del av vår himmelske Faders plan för att hjälpa dig att bli mer lik honom. Han vill att du ska få större kunskap och utveckla dina färdigheter och talanger, din kraft att utföra dina plikter på ett bra sätt, och din förmåga att uppskatta livet."²

Profeten Joseph Smith lärde likaså: "I kunskap ligger makt. Gud har mer

makt än alla andra varelser, eftersom han har större kunskap."³

Av goda anledningar kräver en formell utbildning att du under ett antal år ägnar dig åt ett brett spektrum av färdigheter och ämnen. En del kanske du inte är så bekant med eller kanske inte tycker det är så roligt att studera. Oavsett bör du ändå vara flitig i dina studier, för de breddar din horisont och vidgar ditt sinnes förmåga att också lära dig om andra områden. Faktum är att när du studerar ett brett register av grundläggande färdigheter och ämnen så får du möjlighet att se vilka färdigheter och ämnen som du verkligen är intresserad av. Med detta intresse får du, när du fortsätter att utbilda dig,

möjlighet att i större utsträckning fördjupa dig i sådant som du verkligen tycker är roligt.

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, gav värdefulla råd som han hade fått av sin far. Hans far rådde honom att skaffa sig en utbildning som "du älskar så mycket, att när du inte behöver tänka på någonting, så tänker du på just det."⁴ Syster Cardon och jag har rått våra barn att skaffa sig en utbildning och ett yrke som de är så intresserade av att de vill "springa till jobbet".

Jakob varnade sitt folk för människornas "svaghet och dårskap". Han sade: "Då de är lärda tror de sig vara visa och hörsammar inte Guds råd." Sedan tillade han denna förädlade sanning: "Men att vara lärd är bra om man hörsammar Guds råd" (2 Nephi 9:28–29).

Var lärd och hörsamma Herren. Han välsignar och ger dig framgång i att genomföra hans avsikter. ■

SLUTNOTER

1. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. *Vägledning för de unga* (häfte, 2011), s. 9.
3. *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 264.
4. I Gerald N. Lund, "Äldste Henry B. Eyring: Formad av 'positiva krafter'", *Liahona*, apr. 1996, s. 28.

FORTSÄTT ÖVA

Jag ville sluta. Skulle allt det här arbetet löna sig?

Willis Jensen

Jag vill inte ta några mer pianolektioner”, sade jag till min mor. Jag hade tagit lektioner i flera år och var trött på allt övande. Jag ville sluta. Jag var inte så bra i vilket fall som helst. Eftersom jag delvis har förlorat hörseln och använder hörapparat har jag aldrig sett mig själv som en person med musikalisk talang. Det krävdes mycket övande för att jag skulle lära mig en sång.

Min mor sade inte mycket förutom att jag skulle fortsätta ta lektioner tills jag kunde spela kyrkans psalmer. Efter att ha gnällt en del över det hela och fått mycket uppmuntran av mina föräldrar bestämde jag mig för att inte sluta.

Spola framåt flera år och hundratals mil till ett kapell i centrala Guatemalas berg. Som missionär var jag med på en distriktskonferens. Jag hade kommit dit tidigt och hittat ett piano, så jag satte mig ner och började spela psalmer. De flesta församlingar och grenar hade små elektroniska pianon som var svåra att spela på, så jag var glad över

att kunna spela på ett riktigt piano. Det slutade med att jag blev ombedd att ackompanjera församlingssångerna under konferensen.

Vad var det som hade förändrat min inställning från det att jag var yngre till min tid som missionär? Jag kände Andens kraft genom musiken.

Medan jag verkade som missionär fick jag många möjligheter att använda de musikaliska färdigheter som jag hade lärt mig. Jag gladdes åt alla de möjligheter jag hade att sjunga och spela piano och spelade nästan varje vecka under sakramentsmötet. Jag ska alltid minnas ljudet av de trofasta medlemmarna i Guatemala när de sjöng psalmerna. Jag lärde medlemmarna nya psalmer som de inte kände till. Jag lärde ut några grundläggande pianolektioner. Mina kamrater och jag sjöng för de personer som vi undervisade. Även om vi sjöng falskt så var Anden alltid där för att beröra personernas hjärta.

Jag har lärt mig att det inte har någon betydelse vilka talanger vi har.

Vi kan ändå utveckla en musikalisk förmåga. Jag kommer aldrig att bli en pianist av världsklass, och många av medlemmarna i Guatemala kommer inte att vara med i Tabernakelkören. Men det gjorde inget. Vi kunde fortfarande njuta av att känna Anden genom musiken. Jag är så tacksam att mina föräldrar uppmuntrade mig att ta pianolektioner, och jag är tacksam att jag fortsatte öva. ■

UTVECKLA DINA FÄRDIGHETER OCH TALANGER

”Utbildning är en viktig del av vår himmelske Faders plan för att hjälpa dig att bli mer lik honom. Han vill att du ska få större kunskap och utveckla dina färdigheter och talanger, din kraft att utföra dina plikter på ett bra sätt, och din förmåga att uppskatta livet. Den utbildning du får kommer att vara värdefull under jordelivet och i livet efter detta.”

Vägledning för de unga (häfte, 2011), s. 9.

STÅ PÅ HELIGA PLATSER

"Var du än befinner dig där Anden är närvarande kan vara en helig plats."

(Elaine S. Dalton, "Heliga platser i ditt liv",
Liahona, jan. 2013, s. 51; se också L&F 87:8.)

SE DET **GODA** HOS KYLIE

Karinne Stacey

*Vi stod inte ut med varandra.
Kunde vi någonsin bli vänner?*

I fyran gick jag i en jättebra klass. Allt med den klassen var perfekt — utom Kylie (namnet har ändrats). Hon var elak mot nästan alla, även mig. Jag såg att hon knuffade andra i korridoren. Hon knuffade till och med mig några gånger. Jag grät när jag kom hem för jag kunde inte förstå varför hon var elak mot mig.

Ingen var vän med henne. Hon satt vid ett eget bord på lunchen eftersom ingen ville sitta nära henne. Jag berättade för mamma om Kylie och hon gav mig några livsförändrande visdomsord: "Hon kanske bara behöver en vän."

Det kom som en chock för mig. Hur skulle jag kunna vara vänlig mot någon som inte drog sig en sekund för att kalla mig för något förolämpande? Motvilligt bestämde jag mig i alla fall för att vara vänligare mot Kylie och försöka förstå henne. När jag lärde känna henne mer upptäckte

jag att hon faktiskt var trevlig. Jag lärde mig snart att hennes liv var mycket svårare än vad jag hade kunnat föreställa mig. Hon hade det tufft hemma och hon undvek alla samtal där ordet "familj" förekom.

En dag på lunchen satt jag med mina vänner. Eftersom Kylie var elak mot andra så fanns det några tjejer som var ovänliga tillbaka. De började göra sig roliga över Kylie och pratade tillräckligt högt för att hon skulle höra dem. De sade sådant som: "Kom och sitt hos oss — ALDRIG!" "Vad är det som stinker? Å, det är Kylie!" och "Håll dig borta från oss!" Jag satt där och lyssnade.

Då hörde jag en liten röst inom mig: "Gör något." Jag ställde mig upp och kände hur mer än ett dussin par ögon vändes mot mig. "Sluta!" sade jag. "Hur kan ni säga så till någon? Var bara vänliga mot henne!" Alla blev tysta. När jag satte mig ner tittade jag på Kylie. Hon vände sig om och gav mig en blick av ren tacksamhet.

I sexan skulle jag precis fylla

12 och ville ha en fest med några vänner. När mamma frågade om jag ville bjuda någon mer hörde jag samma lilla röst inom mig: "Bjud Kylie."

"Jag vill bjuda Kylie", sade jag till mamma.

"Menar du det?"

Jag nickade. Efter den födelsedagsfesten hade mina vänner och jag, inklusive Kylie, kommit så nära varandra att vi träffades varje fredag under resten av terminens tre månader. Kylie kom varje gång. Vi blev bästa vänner.

Nu går jag i åttan och har flyttat till en annan stat, men jag kommunicerar ofta med Kylie som fortfarande är en av mina bästa vänner. Ibland frågar mina andra vänner varför vi är så bra kompisar.

"I fyran var hon elak och vi hatade varandra i stort sett", säger jag.

"Men hur blev ni då så bra kompisar?"

"Jag tittade efter det som var bra hos henne. Alla har något bra inom sig, och jag ansträngde mig för att hitta det som var bra hos henne." ■

**Äldste
Robert D. Hales**
i de tolv apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i
de tolv apostlarnas
kvorum är särskilda
vitnen om Jesus
Kristus.*

Hur kan jag få ett VITTNESBÖRD?

**För att få ett vittnesbörd börjar
man med att studera**

och be.

**Och sedan lever man efter evangeliet
med tålamod och uthållighet**

och inbjuder och väntar på Anden.

**Joseph Smiths liv är
ett bra exempel på
den här processen.**

En plan för vår familj

"Att vår familj hör samman för evigt, det är vår Faders plan"
(Barnens sångbok, s. 98).

Marissa Widdison

Kyrkans tidningar

Baserad på en sann berättelse

Jag satt på mammas och pappas säng och saknade dem jättemycket när telefonen ringde.

"Hej, Levi. "Vet du vad?" sade pappa. "Din syster Nora föddes i eftermiddags!"

Jag märkte att pappa var glad, men han lät ändå konstig på rösten — som om han var orolig.

"Hur stor är hon?" frågade jag och undrade om jag verkligen ville höra svaret.

Sedan var det tyst ett

ögonblick. "Hon väger lite mindre än ett kilo", sade han. Nu lät han verkligen orolig. Nora skulle egentligen födas till jul, men det var fortfarande bara september. "Hon är verkligen liten", fortsatte pappa. "Kom ihåg att be för henne, Levi. Och be för oss också så att vi kan lita på att vår himmelske Fader vet vad som är bäst för vår familj."

När jag hade lagt på luren gick jag till köket och tog fram en påse bönor som mamma skulle göra soppa av. På påsen stod det att den vägde nästan lika mycket som Nora gjorde just då. Jag höll den i mina händer och försökte föreställa mig hur ett sådant litet barn såg ut.

"Hennes ande var precis hos vår himmelske Fader", tänkte jag och kom att tänka på vad jag hade lärt mig om förut tillvaron och frälsningsplanen. Jag visste att även om Nora dog så skulle vi få se henne igen eftersom vi var beseglade som familj. Men jag hoppades också att

hon skulle stanna kvar hos oss här på jorden.

Under månaderna som följde var mamma och pappa ofta på sjukhuset. Mormor och morfar kom hem till oss och hjälpte till att ta hand om mig och mina yngre bröder och systrar. Församlingen fastade och bad för vår familj, och snälla kvinnor från Hjälpföreningen kom hem till oss med mat ibland. Alla ville veta hur det gick för Nora.

En kväll ropade mamma och pappa på oss att komma till vardagsrummet. De sade att pappa skulle åka med biskopen och ge Nora en välsignelse. När pappa hade åkt iväg i kostym och slips samlade mamma oss runt soffan för att be.

"Välsigna pappa när han ger Nora en prästadömsvälsignelse", bad mamma. Hennes röst blev mjukare. "Och om det är din vilja, låt henne komma hem och vara frisk."

När vi bad kunde jag känna den Helige Anden fylla rummet med

frid och kärlek. Det var som om vår himmelske Fader talade om för mig att vad som än hände med Nora så var det en del av hans plan.

Senare på kvällen kom pappa hem och berättade att något underbart hade hänt på sjukhuset. Vanligtvis var det mycket ljud och oväsen i Noras rum. Det var många maskiner med larm och blinkande lampor, och sjuksköterskor och läkare skyndade hela tiden runt för att hjälpa de små barnen där. Men när pappa och biskopen kom dit var

allting annorlunda. Alla maskinerna var tysta. Sjuksköterskorna satt hos barnen och läste eller vakade över dem. Pappa och biskopen kunde ge Nora en välsignelse utan något som störde.

Jag vet inte om Nora växer upp här på jorden eller återvänder för att bo hos vår himmelske Fader snart. Men jag vet att vår himmelske Fader hör och besvarar böner, och jag känner frid när jag tänker på att han har en plan för *varje* medlem i min familj. ■

Kom och upptäck en viktig plats i kyrkans historia!

TVÅ HUS

DÄR JOSEPH SMITH BODDE

Jan Pinborough Kyrkans tidningar

Palmyra i New York i USA är den plats där **återställelsen** av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Helig började för 193 år sedan. Luke, Rachel och Julia S. besökte den här speciella platsen för att lära sig mer om den plats där profeten Joseph Smith bodde och hur han hjälpte till att återställa kyrkan till jorden.

TIMMERSTUGAN

Den här timmerstugan byggdes för att se ut som den där Joseph Smith bodde från 12 till 19 års ålder.

1. *Joseph hade fem bröder och tre systrar. Det var ett litet hem för elva personer!*

2. *Familjen samlades ofta runt köksbordet för att läsa Bibeln. När Joseph var 14 år läste han Jakobs brev 1:5: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud." Han hade något viktigt att fråga Gud.*

3.

Tidigt en vårdag 1820 gick Joseph till en lund nära timmerstugan och bad om vilken kyrka han skulle bli medlem i. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig och sade att han inte skulle gå med i någon av kyrkorna. Jesus sade att Joseph skulle hjälpa till att föra tillbaka Herrens kyrka till jorden.

4.

Alla sex pojkarna i familjen sov i ett rum på övervåningen. En natt när Joseph var 17 år visade sig ängeln Moroni tre gånger och berättade för honom om guldplåtarna som Joseph skulle översätta och publicera som Mormons bok. Joseph fick plåtarna fyra år senare.

DET STÖRRE HUSET

När Joseph var 19 år flyttade hans familj till ett nytt hus. Han bodde där när han fick guldplåtarna från kullen Cumorah.

5. *Några personer kom för att försöka stjäla guldplåtarna. Joseph gömde dem under tegelstenarna framför den här eldstaden.*

6. *Josephs systrar Sophronia och Katherine sov i det här lilla sovrummet. En kväll virade Joseph tyg om plåtarna och gömde dem mellan de båda flickorna i deras säng.*

Jesus Kristus och den första synen

Den första synen — när Joseph Smith såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus — var början på Jesu Kristi kyrkas återställelse till jorden.

Joseph Smith lärde sig av den första synen att vår himmelske Fader och Jesus Kristus är två åtskilda personer.

Det var en av tre gånger som det upptecknats i skrifterna att vår himmelske Fader presenterade sin Son, Jesus Kristus (se Joseph Smith — Historien 1:17). De andra gångerna var när Frälsaren besökte nephiterna och när han döptes (se 3 Nephi 11:7; Matt. 3:17).

Carolina L., 11 år, från Venezuela, har vuxit upp i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och har alltid velat besöka templet i Caracas. I mars 2012 besökte hon templet för första gången. Hon blev så glad av att vara där.

När jag åkte till templet hade jag roligt med pappa och min bror Ryan medan mamma och hennes vän var på en session. Jag var mycket vördnadsfull när jag var i väntrummet i templet. Jag var glad över att vara i min himmelske Fader hus och att känna hans kärlek och hans vänlighet genom Anden. Jag älskar Herrens hus.

Jorge M., 6 år, Costa Rica

Det här är en teckning av templet i Asunción i Paraguay. Jag är så glad, för snart kommer vi att beseglas som en evig familj. Jag tackar min himmelske Fader för att han har gett mig en familj.

Angelo N., 5 år, Paraguay

Jag har en mycket speciell familj. Det tar sex timmar för oss att komma till kyrkan, men vi åker dit när vi kan. Pappa välsignar sakramentet för oss varje söndag och mamma undervisar mig i Primär. Vi åker till templet i Recife i Brasilien en gång varje år. Jag ska gå ut som missionär när jag är gammal nog. Jag studerar skrifterna och ber varje dag. Jag försöker göra min himmelske Fader glad genom att vara en bra pojke. Jag älskar evangeliet väldigt mycket.

Kevin L., 8 år, Brasilien

Min lillasyster Omega och jag tycker om att se templet. När vår församling besöker templet i Monterrey i Mexiko så åker vi hemifrån vid midnatt och det tar sex timmar att komma dit. Jag vet att templet är en plats där familjer kan bli eviga. Snart ska vi flytta till Tuxtla Gutiérrez. Det finns ett tempel där, och vi kan besöka det oftare. Jag är tacksam för templet.

Helem N., 4 år, Mexiko

När jag kom in i templet i Quetzaltenango i Guatemala kände jag en stor frid. Under invigningen kände jag mig mycket glad. Jag kände hur talen trängde in i djupet av mitt hjärta.

Juan G., 11 år, Guatemala

Solene S., 6 år, Brasilien

Redo

Merillee Booren

Baserad på en sann berättelse

"Ty den Ande som Gud har gett oss gör oss inte modlösa, utan är kraftens ... Ande" (2 Tim. 1:7).

Mary hasade runt på stolen medan hon lyssnade på de andra barnen i Primär när de turades om att läsa i skrifterna. Hon hoppades att det aldrig skulle bli hennes tur.

Mary hade ett inlärningshändikapp som kallas dyslexi. När hon tittade på bokstäverna på en sida så verkade de flytta på sig och byta plats. När hon läste högt kom orden långsamt och ibland i fel ordning. Ibland läste hon ord som inte fanns där.

att läsa

Ju mer det närmade sig Marys tur desto mer nervös blev hon. När det blev Marys tur till slut stod hon inte ut längre.

"Jag måste gå på toaletten", sade hon plötsligt och hoppade upp från stolen. Hennes skrifter föll ner på golvet. Mary sprang nerför korridoren till toaletten. Hon var glad att ingen annan var där. Hon ställde sig i hörnet och började gråta.

Några minuter senare hörde hon hur syster Smith ropade på henne och kom in på toaletten. "Mary, vad är det för fel?"

Mary visste inte vad hon skulle säga. Hon var så generad. Inget av de andra barnen hade det här problemet. "Jag kan inte läsa!" grät hon och gömde huvudet i sina korslagda armar.

"Kan du inte läsa?" frågade syster Smith förbryllat. "Jag har sett dig hålla tal i Primär. Jag vet att du kan läsa."

Mary skakade på huvudet. "Jag lär mig talen utantill. Jag över på dem om och om igen så att jag inte behöver läsa dem framför andra. Jag kan inte läsa högt. När jag gör det blir det en massa fel. Jag vill inte

att de andra ska skratta åt mig."

"Å, förlåt Mary. Jag ska inte be dig läsa högt för-rän jag vet att du är redo", sade syster Smith. "Och jag tror inte att någon i vår klass kommer att skratta åt dig. De är dina vänner."

"Barnen i skolan skrattar åt mig", viskade Mary.

Syster Smith torkade Marys tårar. "Kom tillbaka till klassen. Du ska få se", sade hon.

De gick tillbaka till klassrummet tillsammans. Marys vän Betsy satt i stolen bredvid Marys och slätade ut de skrynkliga sidorna i Marys skrifter. Mary satte sig ner och Betsy gav tillbaka skrifterna till henne.

"Vem vill läsa nu?" frågade syster Smith.

"Det är Marys tur", sade en pojke i klassen.

Mary tvekade först, men sedan tittade hon sig omkring på de andra i klassen och såg deras vänliga leenden. Syster Smith nickade och log också. Mary var nervös men hon hittade stället och började läsa.

Hon läste sakta. Hon gjorde några misstag, men när hon fastnade viskade Betsy tyst det rätta ordet i Marys öra. Mary läste inte lika bra som de andra barnen i klassen, men ingen skrattade eller retade henne. Sedan var det någon annans tur och lektionen fortsatte.

När de gick till Primärs rum efter klassen viskade syster Smith till Mary att hon var stolt över henne. Mary var glad att hon inte behövde försöka dölja sitt läsproblem längre. "Jag bara fortsätter att öva", tänkte hon. Och hon log eftersom hon visste att hon hade goda vänner i kyrkan som skulle stötta henne längs vägen. ■

Du kan använda den här lektionen och aktiviteten för att lära dig mer om månadens tema i Primär.

Min himmelske Fader älskar mig, och han har en plan för mig

Lukten av kakbak fyllde luften när Nataniel hjälpte mormor att klicka ut deg på bakplåtarna. Mormor log mot honom. "Vem älskar dig?" frågade hon.

Nataniel tänkte på hur mormor alltid bakade hans favoritkakor och

hade papper till hands eftersom hon visste att han tycker om att rita. "Det gör du", svarade han.

"Just det", sade mormor. "Jag har känt dig längre än någon annan utom din mamma och pappa. Men det finns någon som har känt dig längre än jag."

"Vem då?" frågade Nataniel.

"Någon som älskade dig innan du kom till jorden", sade mormor.

"Jaha", sade Nataniel. "Du menar vår himmelske Fader."

"Ja", sade mormor och gav Nataniel en kram.

Han log. Han blev varm inuti av att veta att han var älskad.

I år på samlingsstunden får du lära dig mer om den underbara sanningen att du är ett Guds barn. Vår himmelske Fader känner och älskar dig. Han har en plan för att hjälpa dig att komma tillbaka och bo hos honom en dag. ■

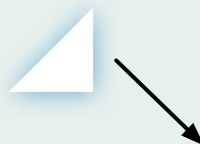
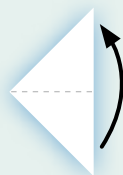
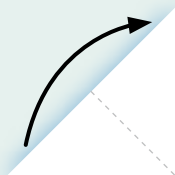
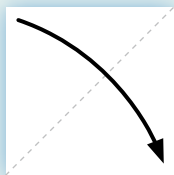

Sång och skriftställe

- "Jag är Guds lilla barn" (Barnens sångbok, s. 2–3)
- Romarbrevet 8:16

Snöflingor

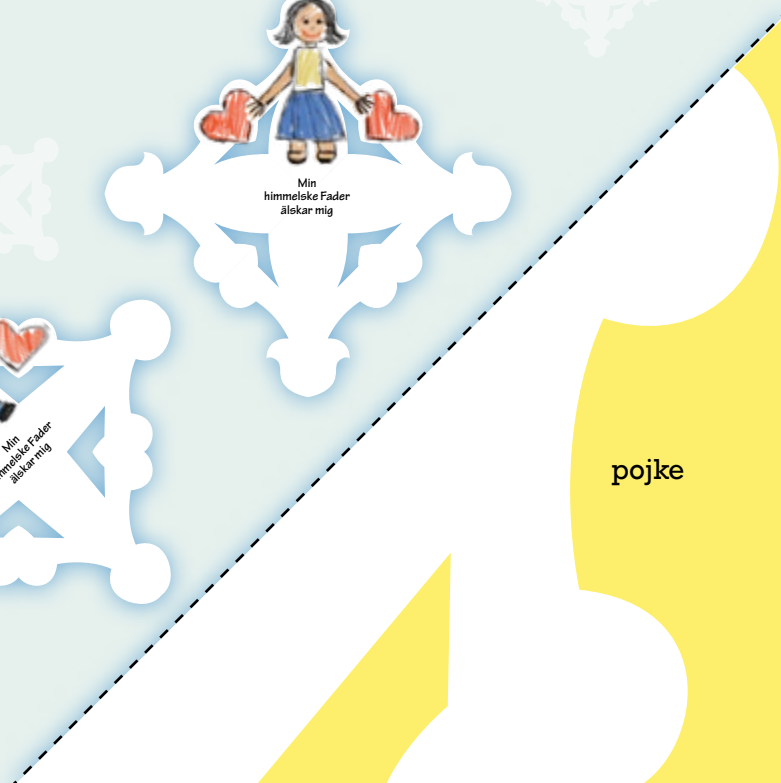
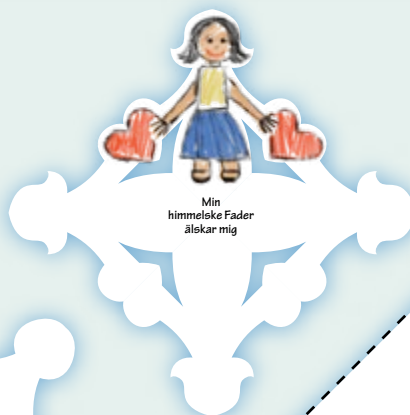
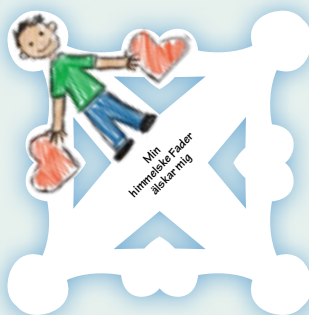
1. Vik ett papper på 20 x 20 cm på mitten.
Vik det sedan på mitten två gånger till.
2. Använd mönstret för att klippa ut en pojke eller en flicksnöflinga. Klipp bort det som är gult.
3. Använd färgkritor eller pennor och färglägg figurerna på snöflingan. Du kan färglägga var och en av figurerna på olika sätt för att visa det som är unikt med dig.
4. I mitten av snöflingan skriver du "Min himmelske Fader älskar mig" för att påminna dig om att vår himmelske Fader vet allt om dig och att han älskar dig väldigt mycket.

flicka

Förslag till familjesamtal

- Precis som snöflingor har olika former och storlekar har varje barn särskilda egenskaper som gör honom eller henne unik. När ni har gjort snöflingorna kan ni turas om att låta varje familjemedlems snöflinga gå runt och nämna den personens särskilda egenskaper och uttrycka kärlek. Säg sedan till varje person att vår himmelske Fader känner och älskar honom eller henne.
- Du kan också låta en spegel gå runt och låta var och en titta i den medan du nämner följande: Du är ett Guds barn. Din himmelske Fader älskar dig väldigt mycket. Du bodde hos honom i himlen innan du kom till jorden. Det är därför vi kallar honom vår himmelske Fader. Han vill att du ska vara lycklig och återvända till honom en dag. Hur vet du att din himmelske Fader älskar dig?

pojke

Evelyns vittnesbörd om templet

Miche Barbosa och Marissa Widdison

Baserad på en sann berättelse

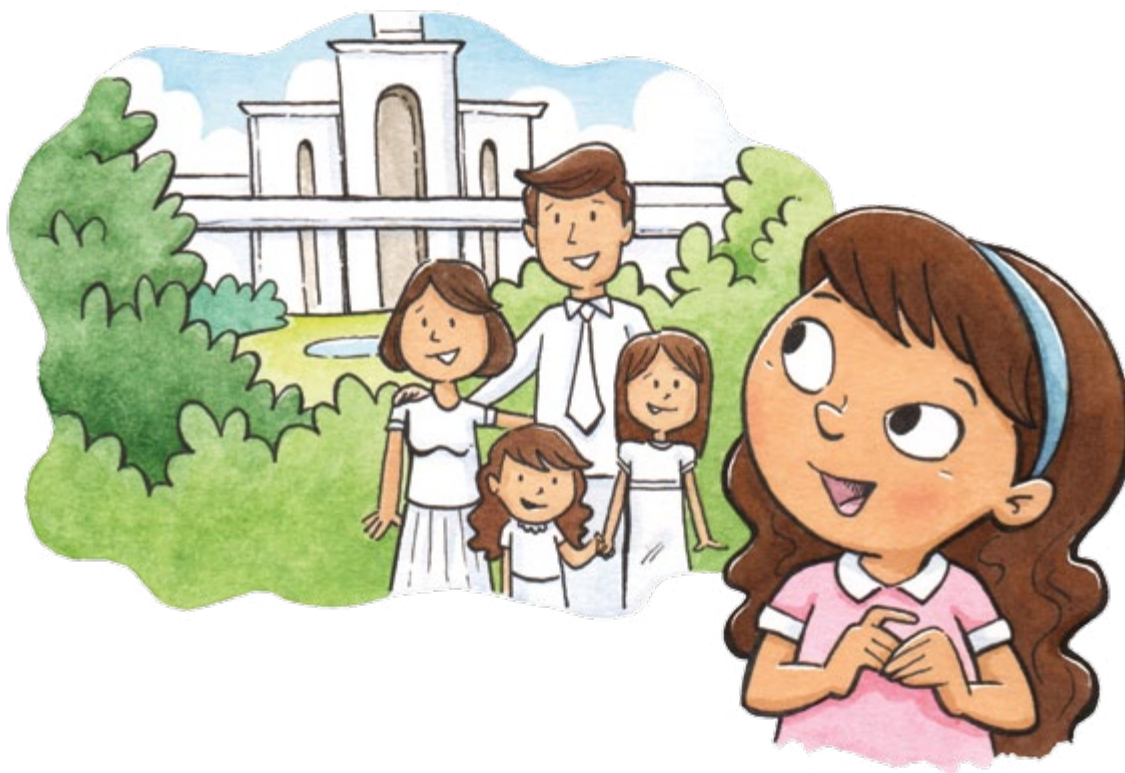
Evelyn älskade att komma till Primär. Hon räckte alltid upp handen för att få be. Hon tyckte också om att hjälpa sina lärare.

Men idag var det första gången som Evelyn skulle hålla tal. När hon gick fram kändes det konstigt i magen. Och hjärtat började slå fort. Dunk-dunk. Dunk-dunk. Dunk-dunk.

”Hej”, sade Evelyn när hon stod längst fram i rummet. ”Jag heter Evelyn. Min familj har just besökt templet så att vi kan vara tillsammans för evigt.”

Evelyn berättade för primärbarnen om den vita klänningen hon hade haft på sig. Templet var också mycket vitt. Hon sade att hon och hennes föräldrar och syster hade beseglats för evigt.

”Jag vet att min himmelske Fader älskar oss”, sade Evelyn. ”Han låter oss besöka templet så att vi kan vara med vår familj för evigt.”

Evelyn satte sig igen. Hon kände sig glad. Det kändes som om ett varmt ljus strålade genom hennes kropp. Hon var glad att hon hade besökt templet. ■

Vittnesbörd om templet

Evelyn berättade hur hon hade beseglats till sin familj i templet. Se om du kan hitta några av de saker i Evelyns rum som hon talade om i sitt primärtal. Kan du hitta de dolda sakerna också?

Hjälpa ungdomar bli starka elever och lärare

Michael Barber

Utvecklare av studiekurser, prästadömsavdelningen

Det nya studiematerialet Kom och följ mig: Utbildningsresurser för ungdomar innehåller fyra sätt för föräldrar, lärare och ledare att på ett effektivt sätt hjälpa ungdomar att bli omvända till evangeliet.

I en redogörelse i skrifterna om Jesu Kristi barndom, får vi veta att den tolvårige Frälsaren var "i templet, där han satt mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem.

Och alla som hörde honom häpnade över hans förståndiga svar" (Luk. 2:46–47).

Frälsaren började tidigt att aktivt lära och undervisa om evangeliet. I templet undervisade Frälsaren om evangeliets principer för dem som ansågs vara långt mer lärda och erfarna än han. Ändå insåg han att inlärnin av och undervisning om evangeliet var en del av "det som tillhör min Fader" (Luk. 2:49) och det centrala i hans gudomliga mission på jorden.

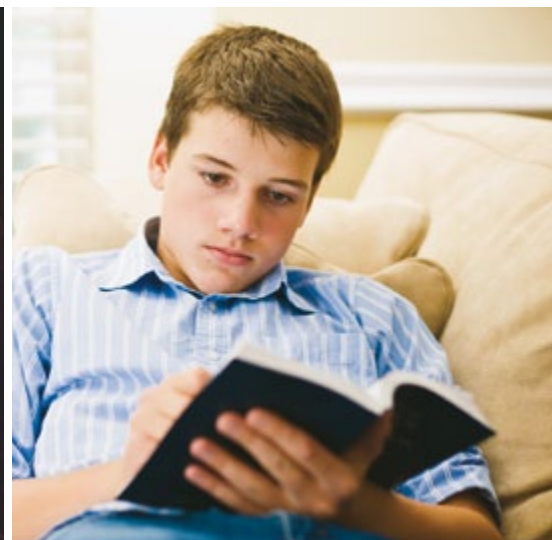
Jesus Kristus var utan tvekan en utmärkt elev och lärare också i unga år, men hans förmåga att förstå och undervisa om läran växte med tiden. I skrifterna får vi veta att han "fortsatte från nåd till nåd tills han mottog en fullhet" (L&F 93:13). När dagens

ungdomar konsekvent anpassar sitt liv till det de vet är sant, kan också de bli fullständigt omvända till Frälsaren och hans evangelium och öka sin visdom "rad på rad, bud på bud" (2 Nephi 28:30).

sätt stödja våra ungdomar i deras resa för att lära, följa och undervisa om Jesu Kristi evangelium. Liksom Frälsaren kan vi förbereda oss andligt, bemöta ungdomarnas behov, uppmuntra dem att upptäcka

KRISTUS I ENNAUS, AV WALTER RANIE © IRI

Andlig förberedelse — studier, bön och fasta — hjälper både läraren och eleven att känna Andens inflytande.

I en handledning till det nya studiematerialet för ungdomar säger första presidentskapet: "Ni har kallats av Herren att hjälpa ungdomarna att bli omvända till evangeliet."¹ När vi studerar och försöker eftersträva Frälsarens verksamhet kan vi på ett effektivt

evangeliesanningar och uppmana dem att bli omvända allteftersom de handlar i tro.

Förbered dig andligen

Innan Frälsaren påbörjade sin jordiska verksamhet förberedde han sig andligen genom ihärdiga

studier, böner och fasta. Han "ledes av Anden ut i öknen för att vara med Gud" och "fastade i fyrtio dagar och fyrtio nätter" (se Joseph Smith Translation, Matthew 4:1–2 [i Matthew 4:1, fotnot b]). I slutet av sin fasta utsattes Frälsaren för en rad frestelser av motståndaren. De tidigare skriftstudierna var till hjälp när Jesus motstod varje frestelse med en vers från skrifterna (se Matt. 4:3–10). Den andliga förberedelsen gjorde att han inte bara lyckades övervinna frestelser hela livet, han undervisade också kraftfullt om evangeliet under hela sin verksamhet.

Det krävs mer för att undervisa ungdomar än att snabbt gå igenom en lektionsbok en stund innan vi börjar undervisa. Herren har befallt: "Sök inte efter att förkunna mitt ord utan sök först att få mitt ord" (L&F 11:21). Vi förbereder oss andligt genom att under bön studera skrifterna och de levande profeternas ord för att förstå den sanna läran. När vi förbereder oss på det sättet bekräftar den Helige Anden sanningen om läran och manar oss att komma ihåg upplevelser av att följa läran som vi kan berätta om.

När Estefani Melero från Surco stav i Lima, Peru undervisade unga kvinnor om vikten av personlig uppenbarelse blev hon manad att berätta om när hon arbetade på att

få ett vittnesbörd när hon var 14. Hon vittnade för de unga kvinnorna om att när hon ivrigt bad om att få veta om evangeliet var sant så verkade det som om en röst viskade något till hennes hjärta som hon aldrig har glömt: "Du vet att det är sant, Estefani. Du har alltid vetat det."

När vi studerar och lever efter de lärdomar vi undervisar om blir vi

Fokusera på behov

När Frälsaren talade med en rik ung man visade han att han förstod vilka behov personerna som han undervisade hade. Mannen ställde följande fråga: "Vad skall jag göra för att få evigt liv?" När Frälsaren hade undervisat om vikten av att följa buden, svarade mannen: "Allt detta har jag hållit sedan jag var ung." Eftersom Jesus visste att det

FOTOILLUSTRATION RICHARD ROMNEY

Ungdomarna stärker varandra när de berättar om sina upplevelser med att följa evangeliet.

något mer än bara lärare — vi blir vittnen om sanningen.

Frågor att begrunda: Vilka andra skriftställen visar hur Frälsaren förberedde sig för att undervisa? Vilken inverkan har din strävan att förbereda dig för att undervisa haft på hur väl ditt budskap tas emot?

"fattades" mannen något uppmanade han honom att sälja allt han hade, ge det till de fattiga och följa honom. (Se Luk. 18:18–23.) När vi ber om uppenbarelse och blir medvetna om ungdomarnas intressen, förhoppningar och önskningar, vet vi — liksom Frälsaren gjorde — hur vi ska

undervisa och vilka utmaningar vi ska ge för att de ska följa evangeliet på ett meningsfullt sätt.

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt att "dagens ungdom växer upp på fiendens mark".² Som föräldrar och lärare måste vi ha insikt om de svårigheter som ungdomar ställs inför. Kevin Toutai, lärare i en söndagsskoleklass för ungdomar i Columbine stav i Colorado, sade:

"De utmaningar som ungdomarna ställs inför kan man inte undervisa om ur en lektionsbok. Det är personlig uppenbarelse vi får som lärare att gå ut och undervisa våra ungdomar om hur man strider mot Satan varje dag. Jag har sett att man inte bara kan komma på söndagen med en lektionsbok och hålla en lektion."

För att hjälpa ungdomarna lära sig om och följa evangeliet krävs det att föräldrar, ledare, rådgivande och

lärare samarbetar. När vi söker inspiration från den Helige Anden kan vi undervisa om läran på ett sätt som förbereder ungdomarna för de frestelser och utmaningar som de möter.

Frågor att begrunda: *Hur är världen idag annorlunda jämfört med när du var ung? Vilka utmaningar ser du som ungdomar ställs inför? Vilka evangelielärdomar, när de förstås, hjälper dem att möta utmaningarna på ett bra sätt?*

Föräldrarna har det huvudsakliga ansvaret att hjälpa sina barn upptäcka evangeliets sanningar, och varje ung kvinna och ung man har ett ansvar att bli mer fullkomligt omvända. Ledare och lärare för ungdomar stöder detta arbete.

Inbjud ungdomarna att upptäcka evangeliesanningar

Frälsaren undervisade sina lärjungar på sätt som uppmuntrade dem att upptäcka sanning och få ett personligt vittnesbörd. Han sade när han undervisade nephiterna:

"Jag märker att ni är svaga, att ni inte kan förstå alla de ord som Fadern har befallt mig att säga till er nu.

Gå därför till era hem och begrunda det som jag har sagt, och be till Fadern i mitt namn, så att ni kan förstå, och bered era sinnen för morgondagen" (3 Nephi 17:2–3).

Kristuslik undervisning är mer än att bara delge information. Den innebär att man vägleder ungdomarna till att förstå läran själva. Det kan vara frestande att ge en föreläsning om evangeliet, men det fungerar bättre att hjälpa dem hitta svaren själva, hjälpa dem få ett eget vittnesbörd och att lära dem hur de hittar svar när de har andra frågor. Som det betonas i det nya studiekursmaterialet, *Kom och följ mig: Utbildningsresurser för ungdomar*, kan vi också inbjudas dem att

FOTOILLUSTRATION CHRISTINA SMITH

berätta om hur de har följt evangeliet och att vittna för sina kamrater om det som de vet är sant.

Äldste Kim B. Clark, områdessjuttio och president för BYU-Idaho, återgav nyligen en berättelse om ett diakonkvorum vars rådgivande talade med dem om bön. Plötsligt sträckte presidenten för diakonernas kvorum upp sin hand och sade: "Jag vill ställa en fråga till kvorumet. Hur många av er är villiga att be morgon och kväll varje dag den här veckan?" Alla i kvorumet räckte upp handen utom en ung man. Han var inte säker på att han skulle klara utmaningen. Den rådgivande satte sig ner och iakttog kvorummedlemmarna när de undervisade och vittnade för varandra om bön. Detta hjälpte honom att få tillit till att kunna följa uppmaningen.

Frågor att begrunda: *Hur har du lagt märke till att lärare uppmuntrar klassdeltagarna att aktivt lära sig det de får undervisning om? Hur kan du hjälpa ungdomarna du arbetar med att utveckla en vana att studera evangeliet? Hur kan man, förutom genom samtal, engagera ungdomarna i att lära sig om evangeliet?*

Uppmuntra till omvändelse

Omvändelse är en livslång process som innebär att man lär sig om och följer evangeliet varje dag. Omvändelse är mer än att bara ha kunskap om evangeliet. Den "fordrar att vi gör och blir".³ Efter att ha undervisat sina lärjungar om den barmhärtige

samaritens medlidande, uppmanade Frälsaren dem: "Gå ... och gör som han" (Luk. 10:37). Han uppmuntrade dem att vara mer än bara ordets hörare och att följa hans lärdomar i tro.

Vi måste uppmuntra ungdomarna att flitigt följa evangeliet, för omvändelse är vanligtvis inget som händer under ett enda undervisningstillfälle. Omvändelse sker bäst när ungdomarna förstår den sanna läran och skapar vanor för evangeliestudier och för att leva rättfärdigt, vilket vi uppmuntrar dem att göra i *Kom och följ mig*.

Krista Warnick, en president för Unga kvinnor i Arapahoe stav i Colorado, sade: "Ungdomarna utsätts idag för ett våldsamt angrepp av svårigheter som jag inte ens hörde talas om förrän jag var mycket äldre. Jag utvecklade mitt vittnesbörd först när jag hade flyttat hemifrån och kunde arbeta på och tillämpa det som jag hade lärt mig i klasserna i Unga kvinnor. När vi ger ungdomarna utmaningar och möjligheter att utöva sin tro så hjälper det dem att utveckla grunderna i sitt vittnesbörd mycket tidigare i livet."

Utmaningen med omvändelse är inte bara att vi ska lära oss om evangeliet utan också att vi ska förändra oss på grund av det vi lär oss. Vi behöver hjälpa våra ungdomar förstå att deras "mäktiga förändring" (Alma 5:14) i hjärtat kanske inte sker omedelbart, utan kommer gradvis allteftersom de skapar regelbundna studievanor, ständigt ber och följer buden. När de gör detta märker de

att deras önsknings, inställning och handlingar förändras så att de speglar vår himmelske Faders vilja.

Frågor att begrunda: *Vilken roll spelade dina ansträngningar för att lära dig om och följa evangeliet i din egen omvändelse? Hur har du stärkts av föräldrar och av lärare och ledare i kyrkan?*

Stöd våra ungdomar

Kom och följ mig representerar bara en del av arbetet med att stödja ungdomarna. Förutom det enskilda ansvar som varje ungdom har att bli fullständigt omvänd, har föräldrarna "det huvudsakliga ansvaret att hjälpa sina barn att känna vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus".⁴ Vi som arbetar med ungdomar kan stödja föräldrarna och följa Frälsarens exempel när vi förbereder oss andligt, fokuserar på ungdomarnas behov, inbjuder dem att upptäcka evangeliets sanningar och ger dem möjligheter att handla i tro och bli omvända. När vi strävar efter att efterlikna Jesus Kristus blir vi bättre elever och lärare och vi hjälper framtida ledare för våra samhällen och vår kyrka att själva bli kraftfulla elever och lärare. ■

SLUTNOTER

1. *Undervisa om evangeliet på Frälsarens sätt* (en handledning till *Kom och följ mig: Utbildningsresurser för ungdomar*, 2012), s. 2.
2. Boyd K. Packer, "Råd till de unga", *Liahona*, nov. 2011, s. 18.
3. Dallin H. Oaks, "Uppmaningen att bli något", *Liahona*, jan. 2001, s. 41.
4. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 1.4.1.

För mer information om det nya studiekursmaterialet, gå till lds.org/youth/learn.

Kyrkan inför de nya studiekurserna för ungdomar 2013

FOTO TJ THOMAS

Med början den här månaden börjar lärare och ledare i hela kyrkan att använda det nya studiekursmaterialet för ungdomar, *Kom och följ mig: Utbildningsresurser för ungdomar*, som tillkännagavs i september i ett brev från första presidentskapet.

På lds.org/youth/learn, hittar lärare och ledare för Unga kvinnor, aronska prästadömet och Söndagsskolan lektionerna som finns på 23 språk. Alla lektioner kan skrivas ut. De som inte har tillgång till internet kan kontakta sin lokala prästadsömsledare för att få reda på hur *Kom och följ mig* ska användas i deras område.

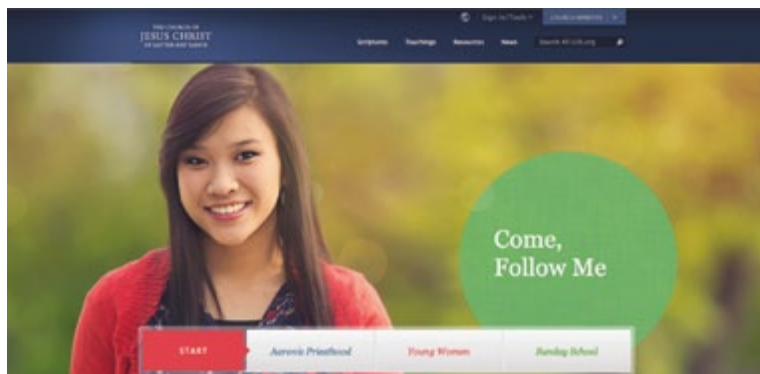
”De nya studiekurserna omfattar grundläggande lärodomar och principer för hur man undervisar på Frälsarens sätt”, står det i brevet från första presidentskapet. ”Vi är övertygade om att [det] kommer att välsigna

ungdomarna i deras strävan att bli fullständigt omvända till Jesu Kristi evangelium.”

I *Kom och följ mig* har varje månad ett visst evangelieämne, och alla klasser i Söndagsskolan, Unga kvinnor och aronska prästadömet studerar det ämnet den månaden.

Varje lektion har fyra delar: Andlig förberedelse för läraren, förslag på hur man introducerar ämnet, aktivitetsförslag och en del där ungdomarna inbjuds att handla. Lärarna uppmanas att söka inspiration när de väljer och anpassar lektionerna med tanke på elevernas behov.

Webbplatsen har också bra filmer som förklarar hur man använder det nya materialet, förslag på hur man förbereder engagerande inlärningsaktiviteter och en ny handledning, *Undervisa om evangeliet på Frälsarens sätt*. ■

Mormon Helping Hands-projekt i hela Afrika gjorde det möjligt för kyrkans medlemmar att tjäna på betydelsefulla sätt, skapa relationer med personer av andra trosåskådningar, öka medvetenheten om kyrkan och bygga upp sitt vittnesbörd om kristuslik kärlek.

Sjätte årliga tjänandedagen i Afrika

Lördagen den 18 augusti 2012 samlades tusentals heliga i över dussinet afrikanska länder i sin kommun och deltog i den sjätte årliga tjänandedagen ”Mormon Helping Hands Day”.

”De flesta församlingar och grenar gjorde sitt yttersta för att tjäna”, skrev informationstjänstmissionären äldste C. Terry Warner i ett e-postmeddelande. ”De rekryterade medhjälpare, de valde projekt som var svåra men som verkligen hade betydelse. De kom i stora skaror, angelägna om att hjälpa till, och de fick verkligen vänner till kyrkan.”

Äldste Adesina J. Olukanni, chef för informations-tjänsten i området Afrika Väst, sade om tjänandedagen: ”Det är det lättaste sättet att följa profetens uppmaning att vara vänliga mot våra grannar, att avhjälpa deras behov, att ge i stället för att få. Det är det lättaste sättet att predika evangeliet — genom exempel.”

Mormon.org nu på 20 språk

Mormon.org finns nu på armeniska, cebuano, engelska, franska, holländska, indonesiska, italienska, japanska, kinesiska, koreanska, lettiska, polska, portugisiska, ryska, spanska, svenska, tagalog, thailändska, tyska och ukrainska.

Enskilda uppmanas skapa en profil på mormon.org på sitt språk och visa den för andra.

Nådens sanna funktion

Jag blev djupt berörd av två artiklar i aprilnumret 2012: Äldste David A. Bednars artikel "Försoningen och jordelivets resa" (sidan 12) och Kristen Nicole Cardons artikel "Oändlig nåd" (sidan 10). Mina frågor om hur nåden fungerar under vårt jordiska liv och i vår strävan efter evigt liv blev fullständigt besvarade. Jag är tacksam för de här artiklarna — de har ökat min kunskap så mycket, och jag begrundar dem om och om igen.

Emmanuel Adu-Gyamfi, Ghana

Rättelse

I budskapet från första presidentskapet i januarinumret 2012, "Lev ett överflödande liv", underlät vi att tillskriva Mary Anne Radmacher ett av citaten. Citatet finns på sidan 5 i *Liahona*. Ms Radmachers ursprungliga citat lyder: "Ibland är mod den lilla rösten i slutet av dagen som säger: 'Jag försöker igen i morgon.'" Det återfinns bland annat i hennes publikation *Courage Doesn't Always Roar* (2009). Vi ber om ursäkt för misstaget.

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel:

"Vördnad för Gud är början till visdom", sidan 20: Ni kan samtala om världens visdom jämförd med Guds visdom. Ni kan läsa Andra Nephi 9:28–29 och fundera över situationer där den världsliga visdomen skiljer sig från visdomen vi får lära oss genom evangeliet. Bestäm vilken väg ni ska gå i varje situation.

"Tema för veckoträffarna 2013", sidan 50: Läs artiklarna av Elaine S. Dalton och David L. Beck om 2013 års tema för veckoträffarna. Ni kan fundera över hur varje medlem i familjen kan hjälpa till att göra hemmet till en helig plats. Ni kan sätta upp en bild av templet i hemmet och sätta upp ett mål för att besöka templet som familj.

"Fortsätt öva", sidan 56: Ni kan ha en talangshow under en hemafton. Föreslå att varje familjemedlem kommer redo att visa upp en färdighet eller att framföra något. Läs efteråt artikeln "Fortsätt öva" och samtala om hur vi kan välsigna andra genom att öva och dela med oss av våra talanger.

"Evelyns vittnesbörd om templet", sidan 70: Ni kan ordna en skattjakt med temat "familjevittnesbörd". Sätt upp bilder runtom i rummet och låt familjemedlemmarna samla in de bilder de tror på (till exempel: bilder av er familj, templet, president Thomas S. Monson, dop, en tiondetalong, ungdomar som klär sig passande). Avsluta med att samtala om varför ni tror på var och en.

.....

Lärdomar i mörkret

En oktoberdag sade vår dotter Júlia, som ofta är rastlös när vi har hemafton: "Vi har aldrig haft någon hemafton i mörker. Snälla, kan vi inte ha det? Vi undrade hur och vad vi skulle kunna undervisa henne om i mörkret.

Vi släckte lamporna och omslöt oss av mörker. Då öppnade min make sin mobil och började undervisa om Kristi ljus. Han visade hur Kristi ljus kan ta oss ut ur mörkret och leda oss som familj tillbaka till honom. Ljuset från mobilen var inte så starkt, men det var tillräckligt för att vi skulle kunna se.

När ljuset från mobilen släcktes med jämna mellanrum kunde vi visa vår dotter hur vårt liv skulle vara utan Frälsaren Jesus Kristus. Anden var mycket stark och vår dotter blev mycket vördnadsfull. Hon kommer fortfarande ihåg vår omtyckta hemafton och budskapet som lärdes ut.

Valquíria Lima dos Santos, Brasilien

FEMMINUTERS- MISSTAGET

Christopher James Smith

I slutet av mitt sista år på universitetet skulle jag vara med på skolavslutningen där alla examens elever, klädda i den traditionella klädseln med hatt och kappa, fick ta emot sitt diplom av en besökande högt uppsatt person. Jag såg fram emot den stunden, firandet av fyra års hårda studier. På morgonen dagen då ceremonin skulle äga rum, fick jag ett brev från universitetet, men jag tog mig inte tid att öppna det.

Ceremonin började halv två och jag hade ordnat med porträttfotografering innan den började. Oturligt nog var det kö till fotograferingen och jag såg klockan ticka allt närmare skolavslutningen. Men jag hade väntat så länge att jag var fast besluten att få mitt fotografi taget. Jag var äntligen klar tio minuter innan ceremonin började och sprang till aulan.

Men när jag kom dit var dörrarna stängda, vaktade av säkerhetsvakter. Jag bad att få komma in, men vakterna vägrade och sade att jag hade behövt komma femton minuter innan mötet började för att få en sittplats. Det var första gången jag hade hört talas om detta, så jag protesterade. Men vakterna rörde sig inte. Jag hade arbetat i fyra år för att få min examen och jag kunde inte hämta mitt diplom under ceremonin. Jag var tvungen att sitta bland åskådarna.

När jag kom hem och öppnade brevet jag hade fått på morgonen stod det klart och tydligt där att man behövde inta sin sittplats minst 15 minuter innan det började eller vägras inträde. Jag kände mig som en av de oförståndiga jungfrurna i Frälsarens liknelse:

*Jag missade
chansen att
inta min plats
med bara fem
minuter. Den
stunden skulle
väl inte hindra
mig från att
närvara vid
skolavslut-
ningen?*

”Men när [de oförståndiga jungfrurna] hade gått för att köpa kom brudgummen. Och de som stod färdiga gick med honom in till bröllopsfesten, och dörren stängdes.

Sedan kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss!

Men han svarade: Amen säger jag er: Jag känner er inte” (Matt. 25:10–12).

Att utestängas från ett viktigt evenemang kan tyckas vara en allvarlig konsekvens för vad som kan anses vara ett litet misstag, men jag har insett att det är så med val och konsekvenser. När jag plockar upp den ena änden av en gren från marken så plockar jag även upp den andra änden. Så är det också med valen vi gör. Jag väljer inte bara gärningen utan också de konsekvenser som följer på den — hur oförutsedda konsekvenserna än må vara.

Det är Satan som vill att vi ska koncentrera oss på val utan att tänka på konsekvenserna. Han gör det ofta genom att locka oss att fokusera på den fysiska aptiten, ”köttets vilja” (2 Nephi 2:29), och omedelbar tillfredsställelse.

Vår Fader i himlen å andra sidan vill att vi ska fokusera på glädje och eviga välsignelser. Han förväntar sig att vi beaktar konsekvenserna när vi fattar beslut och ser till att konsekvenserna är en del av vår motivation: ”De är fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död” (2 Nephi 2:27).

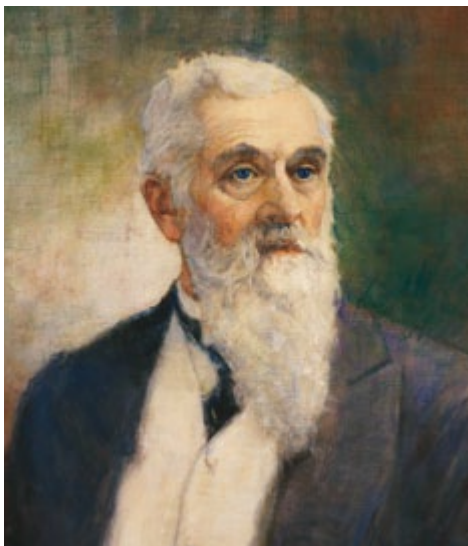
Jag är inte tacksam för att jag missade ceremonin där jag skulle ta emot mitt diplom, men jag är tacksam för vad upplevelsen lärde mig i evig bemärkelse — att jag aldrig ville göra ett val som skulle utestänga mig från att välkomnas in i Brudgummens närhet. I stället för att utestängas av ”jag känner dig inte”, strävar jag efter att göra val som gör att jag får höra honom säga: ”Gå in i din herres glädje” (Matt. 25:21). ■

ILLUSTRATION ROBERT T. BARRETT

JOSEPH SMITH

Joseph Smith var 14 år när han **bad** för att få veta vilken kyrka som var den rätta. Vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig för honom och han fick veta att ingen av kyrkorna som fanns på jorden hade hela sanningen. Joseph Smith hjälpte till att återställa Jesu Kristi sanna evangelium och blev den första profeten i de sista dagarna. Som en del av sitt arbete översatte han Mormons bok från **guldplåtar** och ledde de heliga i att bygga det första templet i den här tidsutdelningen, templet i **Kirtland**.

Efter att ha träffat president Lorenzo Snow skrev en präst av en annan tro: "Hans ansikte utstrålade fridens kraft, hans närvaro en fridens välsignelse. I hans ögons fridfulla djup fanns inte bara 'den tysta bönens hem' utan också den andliga kraftens boning ... Den märkligaste känsla kom över mig, att jag 'stod på helig mark'." Se "Inlagd gurka, rovor och vittnesbörd: Inspiration från Lorenzo Snows liv och lärdomar", sidan 12.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

En underbar plan

Äldste José A. Teixeira, Portugal

Områdespresident Europa

Nyligen fick jag ett e-postmeddelande från min svärdotter Lisa där hon uttryckte glädjen hon känner för sin nyfödda dotter. Hennes ord var fyllda av tacksamhet för vår kärleksfulle himmelske Faders underbara plan för oss.

Jag började tänka på hur hennes erfarenhet av att föda barn har hjälpt henne att bättre förstå hur viktigt dopets förrättning är och fördjupat hennes vittnesbörd om Jesus Kristus som vår Frälsare och Återlösare.

I Johannes 3:5 står det: "Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike." Kristus lär oss mer än det faktum att dopet är nödvändigt för vår frälsning. Vad vill han undervisa oss om genom att jämföra dopet med födelsen? Som en kvinna som nyss fött barn delade min svärdotter några tankar om vad vårt medlemskap i kyrkan betyder för Herren och vad det betyder för oss. Dessa åtta saker har hon lärt sig av sin dotter Jane:

1. Vi är helt rena och oskyldiga efter dopet. Finns det något tydligare sätt som Herren kunde ha förklarat för oss att våra synder har tvättats bort och att vi är helt rena, än att jämföra oss med ett nyfött barn?

2. Att döpas är ingen liten, obetydlig sak. Priset för vår renhet är Herrens försoning. Han beskrev sin upplevelse i Läran och förbunden 19:18: "Detta lidande fick mig, ja, Gud, den störste av alla,

**Äldste
José A. Teixeira**

att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ — och jag önskade att jag inte skulle behöva dricka den bittra kalken." Dessa är några av de känslor som även upplevs under en förlossning. På samma sätt som en fysisk förlossning kräver en stor upppoffring och smärta, kräver en andlig förlossning det yttersta offret och försoningens smärta. Men varför är mödrar villiga att föda barn till världen? Därför att de älskar sina barn — därför att de är värda all smärta. Herren älskar oss, och vi är värda all smärta han fick utstå.

3. En lång period av närande, stärkande och relationsskapande sker innan födseln, och förväntan är stor. Trots att en mor skapar detta band med sitt barn under nio månader, fylls hon första gången hon ser och håller i sitt lilla barn av känslor av vördnad och lycka som är omöjliga att beskriva. På samma sätt när och stärker Herren sina barn medan de förbereder sig för dopet. Han ser fram emot den dagen. Bandet som skapas när hans barn går ner i dopets vatten är så starkt och han flödar över av lycka på samma sätt som den nyblivna modern. Vilken kraftfull liknelse av hans glädje.

4. Jane fick vårt namn och är en del av vår familj. Vi tar på oss Kristi namn när vi döps, och vi blir en del av hans familj. Detta är förknippat med ett stort ansvar, men det gör oss också till arvingar till allt som han har.

5. En mor gläds åt allt som en nyfödd gör. Jane behöver inte vara perfekt för att hennes mamma ska vara stolt över henne. Nyomvända kanske

känner att de inte kan mäta sig med mer erfarna medlemmar i kyrkan, men Herren är så stolt över varenda steg de tar i sin utveckling.

6. Lisa nämnde att hon alltid vet var Jane är och vad hon gör, även när flickan inte kan se henne eller inte vet om att hennes mor ser henne. Lisa skulle aldrig någonsin lämna henne ensam. Herren är ännu mer medveten om oss. "Jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er" (L&F 84:88).

7. Jane är helt beroende av sin mamma, och hennes mamma ger henne allt hon behöver. Om den lilla flickan skulle säga till sin mor: "Jag behöver inte dig," skulle hon inte överleva. Att tala om för Herren att vi inte behöver honom är vägen till andlig död. Vi behöver hans näring varje dag. Han ger sig själv till oss som en mor ger sig själv till sitt barn.

8. Lisa säger: "Jag vill inte att Jane ska förbli sådan här för alltid. Jag vill att hon ska växa upp och utvecklas och uppleva livets fullhet. Eftersom jag älskar henne vill jag att hon ska få uppleva all den lycka som jag har upplevt. Det är vad alla föräldrar som älskar sina barn önskar dem." Vi har en kärleksfull himmelsk Fader och trots att det just nu verkar omöjligt att vi en gång skulle kunna bli som han, så kan han se vår framtid. Han känner till vår potential. Och det är precis det han tränar oss till — att bli som han är. Det är vad kärleksfulla föräldrar gör för sina barn, och vi är hans barn.

Må vi förstå att vi endast kan återvända för att bo hos vår himmelske Fader genom att lita till hans Sons nåd och barmhärtighet.¹ Må vi glädjas åt vårt medlemskap i kyrkan och alltid vara tacksamma för den underbara plan som vår himmelske Fader har förberett för oss. ■

SLUTNOTER:

1. *Predika mitt evangelium*, s. 61.

Stavskonferens i Malmö

Karin Nilsson, Malmö stav

Malmö: Malmö stav hade celebert besök av "vår egen" sjuttio äldste Ingvar Olsson, missionspresidenten Gregory Newell och patriarken Nils Erik Nilsson vid stavskonferensen den 15-16 september 2012.

Lördagens möte bestod av flera fina vittnesbörd. De hemkomna missionärerna, Bo och Birgitta Wennerlund berättade om sin fina tid i Västerhaninge som genealogiska missionärer med indexering som prioritet. De besökte under sin tid där 30 av 32 enheter och undervisade om FHC. Ungdomarna på sina tempelresor besökte deras center och var mycket duktiga på indexering. Detta är ett frälsningsverk som vi alla är engagerade i. Bo är alltid lugn och trygg när han är där Herren vill att han ska vara.

Missionspresident Newell är tacksam för att vi tar emot missionärerna i våra hem. Tony Knutsson från Karlskrona tjänar i Gävle/Borås och är en "person utan fruktan".

Barbro och Ingvar Olsson talade om seminariets goda inverkan och att evangeliet är ett frälsningsverk för levande och döda. Vi måste underhålla vår ande och våra vittnesbörd

kontinuerligt. Det är sällan vi ser någon bli inaktiv som ber och studerar skrifterna!

På söndagens möte var tempelpresidenten Hans Hjort Nielsen med hustru Ellen Haibrock från templet i Köpenhamn närvarande.

Kontentan av denna underbara konferens var att vi ska hålla vår låga brinnande hela tiden.

Läsa skrifterna, dela med oss av evangeliet och var och en inbjuder en vän till vår nästa stavskonferens i februari 2013.

Barbro Olsson citerade Benjamin Disraeli: "Framgångens hemlighet är att inte släppa målet ur sikte." Läran och förbunden 84:106: Och om någon bland er är stark i Anden, låt honom då ta med sig den som är svag, så att denne kan bli uppbyggd i all ödmjukhet, så att även han kan bli stark. Vårt gemensamma mål är evigt liv. Läran och förbunden 78:17: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni är små barn, och ni har ännu inte förstått hur stora välsignelser Fadern håller i sina egna händer och har berett åt er. När vi gör vår del kommer allt att tillfalla oss.

Syster Haibrock: Vilken väg väljer vi? Lots eller den

väg som kung Benjamin valde, där han ville att alla skulle ha sin tältöppning mot templet? Fördom inte dig själv. Flytta din tältöppning mot rätt håll. Ether 12:27: "Och om människorna kommer till mig skall jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de skall kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. Ty om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då skall jag göra så att det svaga blir starkt för dem." Adam, vart är du på väg?

Äldste Ingvar Olsson: Vi har ca 100 missionärer i Sverige, 347 missionspresidenter i världen, en tredjedel avlöses och tillsätts varje år. Ett kapell om dagen har färdigställts och ett tempel i kvartalet har färdigställts i världen sedan templet i Stockholm invigdes 1985.

Vi samarbetar med Röda korset. Tillsammans kan vi hjälpa i landet och i hela världen. Förslag i handboken för Hjälpföreningen är att inte besätta alla ämbeten eller besluta att ha flera, då måste man ha klokhet. Man måste fortsätta att göra gott. Äldste Packer har sagt att vi inte ska oro oss, Herren går före oss. Följ våra ledare! Fortsätt att gå till kyrkan! Håll fast vid det du har och inbjud Anden. ■

Vårt andliga arv – hur vi fick Mormons bok på svenska

Magdalena Lorentz, Handen 1 församling

Att vara del av en världsomfattande kyrka och ha tillgång till kyrkans utbildningsmaterial och skrifter på vårt eget språk är förmåner som vi i Sverige har haft sedan slutet på artonhundratalet och något som vi idag kanske tar för givet. Men hur gick det egentligen till?

En gåva till templet i Stockholm knyter ihop generationer av tro

Inför en intresserad grupp medlemmar berättar David Flygare om orsaken till sitt besök i Stockholm denna kalla vårdag. David har kommit till Sverige för att överlämna ett exemplar av Mormons bok, från den första utgåvan som trycktes i Köpenhamn år 1877, till templet i Stockholm. Idén fick han på

Fr.v. äldste Guido Senkans, tempelpresident Oscarson, David Flygare samt äldste Ingvar Olsson vid överlämnandet av ett exemplar av Mormons bok från den första utgåvan 1877 till templet.

FOTO MAGDALENA LORENTZ, INFORMATIONSTJÄNSTEN

ett tempelbesök hemma i Seattle där ett exemplar av Mormons bok från första tryckningen i Palmyra ligger inglasad i en monter och påminner tempelbesökarna om kyrkans ursprung och tidiga historia.

Davids förkärlek för just Sverige har flera bottnar. Han tjänade själv här som missionär på 60-talet, och språkbegåvningen går inte att ta miste på efter alla dessa år. Men hans historia går tillbaka längre än så. Davids farfars far är en man som kom att betyda mycket för kyrkans tidiga utveckling för vårt land.

Christian Flygare – nyomvänd med uppdrag att trycka den första svenska upplagan av Mormons bok

Som sjuttonåring fick Christian Flygare från Bjärresjö socken, Ystad, ta emot evangeliet och döpte sig i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Med sin stora energi och övertygelse kallades han snart till äldste och verkade som missionär i sitt hemland. Det kom att bli den första av flera missioner för Christian Flygare till Sverige. Som många tidiga medlemmar emigrerade han till USA och hjälpte även ett sällskap på 600 nyomvända att göra detsamma. Christian Flygare slog sig ner i Ogden, Utah.

På en av sina missionsresor fick Christian ett unikt uppdrag av John Taylor – att leda arbetet med att trycka den första upplagan av Mormons bok på svenska och danska (den 4 december 1877). Detta skedde året därpå i Köpenhamn. Jag slås av att Sverige så tidigt som 1878 fick Mormons bok översatt, som den sjunde i ordningen. Idag finns kyrkans skrifter översatt till 80 språk. Det slår mig också att det var vanliga människor med en brinnande önskan att sprida evangeliet som gav av sin tid, sin tro och sina talanger för att skapa det andliga arv som vi nu kan skörda frukterna av.

En gammal och sliten bok hittar hem

Av en slump kom en släkting över ett exemplar av första svenska utgåvan av Mormons bok och

bestämde sig för att ge den till David Flygare, då han kände till hans intresse för kyrkans historia i Sverige.

Boken var i dåligt skick och David bestämde sig för att få den restaurerad. Hans stora omsorg om boken visar på den stora respekt och kärlek för sin släkthistoria och för evangeliet som denne ödmjuka man har. Bara tanken att resa till Sverige för att överlämna boken som gåva gör mig rörd. Boken kommer att få en lämplig plats i templet i Stockholm och på så sätt påminna oss om de personliga uppoffringar som är grunden till att kyrkan kan etableras och tillväxa runt om i världen.

David fick en pusselbit till under sitt besök i templet i Stockholm. På en beseglingssession fick han vara ställföreträdare för en man som var far till en Anna Flygare på Gotland. Det visade sig att det finns många med namnet Flygare just på Gotland, något som David vill forska vidare kring.

Grannland inom tempeldistriktet fick vänta ytterligare många år

På plats i Västerhaninge vid överlämnandet var också områdesjuttio Guido Senkans från Lettland. När jag frågade honom om när de fick Mormons bok på lettiska fick jag nästa tankeställare. Det kan jag svara på i detalj, svarade president Senkans, det var nämligen jag som fick uppdraget att översätta. Under ett och ett halvt års tid lade han ner 10 timmar i veckan på översättningsarbetet, ett arbete som först uppskattades ta 2,5 år. Det var en utmaning för president Senkans som då enbart hade begränsade kunskaper i engelska. År 2000 trycktes så den första upplagan av Mormons bok på lettiska. Mönstret med personlig uppoffring, bödens kraft och andliga gåvan att tyda språk känns i allra högsta grad levande i vår tid. Det gav en fin inramning på dagen då jag fick reflektera över vårt andliga arv och vår himmelske Faders stora kärlek och omsorg om sina barn på jorden, i alla länder och i rätt tid. ■

Svenska medlemmar i media

Jens Åman, Informationstjänsten Göteborgs stav

Den 30 augusti 2012 sände Sveriges Radios P1 morgon ett inslag om "Mormoner i Sverige om Romney". Alexandra Tittus från Utby församling i Göteborg och Louis

Herrey från Kungsbacka församling intervjuades om vad Mitt Romneys kandidatur till presidentämbetet har för betydelse för kyrkan. Både Alexandra och Louis uttryckte

att presidentvalskampanjen kan vara bra för kyrkan då den indirekt sätter ljus på kyrkans lärdomar. De var också noga med att påpeka att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är politiskt neutral och att medlemmar inte per automatik stödjer en viss kandidat.

Louis berättade att han och hans familj går till kyrkan varje söndag och lever sin religion varje dag. Han sade också att han tror att Mitt Romneys politiska kampanj kan hjälpa till att föra ut kyrkan ur dunklet och krossa olika myter om kyrkan. Kandidaturen kan göra att allmänheten får lära känna medlemmarna bättre. Alexandra Tittus uttryckte att hon tror att största påverkan av presidentvalet är att kyrkan får mer publicitet men i övrigt så påverkar inte valet vår tro eller kyrkans verksamhet. Alexandra betonade att Mitt Romney inte basunerar ut sin tro. Han är inte talesman för kyrkan utan är politiker som agerar utifrån sin politiska övertygelse.

Alexandra och Louis fick frågan om det märks tillräckligt tydligt att Mitt Romney är mormon och de svarade att det märks ganska lite. Romney har

FOTO: JENS ÅMAN

Louis Herrey, Kungsbacka församling, intervjuades i Sveriges Radio P1 och TV4 om vad Mitt Romneys kandidatur till presidentämbetet har för betydelse för kyrkan.

valt att tona ner sitt medlemskap i kyrkan med all rätt. De menade att han har tankar och politiska idéer om att få USA på fötter och det handlar inte om hans religiösa övertygelse.

Dagen därpå, den 31 augusti, intervjuades Louis även i TV4:s morgonsoffa. Han fick liknande frågor som dagen innan men då det nu var direktsändning var pressen på honom lite större.

I intervjun var han noga med att påpeka att den republikanska valkampanjen inte är en mormonkampanj utan en politisk kampanj av en person som råkar vara mormon. Louis svarade på frågan varför många amerikaner inte kan tänka sig att rösta på en mormon. Louis lyfte fram att det finns många myter och rykten kring mormonerna som inte stämmer och många föreställningar om mormoner som inte är positiva. Louis fick också frågan om den patriarkaliska kulturen i kyrkan men han kunde klargöra att det patriarkala ansvaret inte handlar om att förtrycka utan om att samarbeta i äktenskapet och att man och hustru har olika roller men är ett. Han lyfte också fram att kyrkans ledare är förlåtande och kärleksfulla och att det är högt i tak. Samtidigt poängterade Louis de traditionella värderingar som kyrkan står för med familjen i centrum. Intervjun avslutades med frågan

Alexandra Tittus från Utby församling medverkade tillsammans med Louis Herrey i Sveriges Radios P1 morgon angående "mormoner i Sverige om Romney".

om mormonerna tror att Jesus kunde gå på vattnet och Louis svarade ett tvärsäkert ja på den frågan.

Både Louis Herrey och Alexandra Tittus gjorde ett strål-
ande jobb i att förklara kyrkans

lärdomar och vara representeranter för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Deras vänliga framtoning och mjuka svar fick med alla säkerhet många svenskar att få ökad sympati för kyrkan. ■

Festinord 2012 i Danmark

Carol Brande, Europe Area Public Affairs

En kör på 100 kristna ungdomar stod och sjöng nedanför Bertel Thorvaldsens originalstaty *Kristus* inne i Vor Frue Kirke i Köpenhamn för att vittna om sin tro på Jesus Kristus. De ingick i en grupp på totalt 650 unga ensamstående vuxna som deltog i Festinord, en årlig konferens som anordnas av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för ungdomar i Skandinavien och Finland. Det här årets evenemang ägde rum den 23–28 juli 2012 i Farum i Danmark.

Kören framförde "Han är Guds Son" och "Jag är Guds lilla barn", och uppmanade därmed besökarna att begrunda inbjudan som ges av Thorvaldsens Kristus-statyns utsträckta armar. Den danske skulptörens staty har en djup innebörd för mormoner eftersom kopior av statyn finns i åtskilliga av deras byggnader runtom i världen, däribland en kopia på 3,5 meter på Temple Square i Salt Lake City.

En kör av 100 ungdomar sjöng vid Thorvaldsens staty Kristus inne i Vor Frue Kirke i Köpenhamn under Festinord.

Mötet i Vor Frue Kirke blev en historisk händelse då både en av vår kyrkas ledare och en av domkyrkans historiker höll ett gemensamt föredrag om den ursprungliga Kristus-statyn. Matthew O. Richardson, andre rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, och Susanne Torgard förklarade hur Thorvaldsens skulptur av Frälsaren har blivit en symbol för kristen tro och tillbedjan inom både mormoners och lutheraners tro.

Ungdomar från 26 länder deltog i Festinord 2012. I sitt inledningstal uttryckte äldste R. Ingvar Olsson, en sjuttio i kyrkan, sin förhoppning att konferensen ska bygga vittnesbörd, stärka familjer, öka enigheten och främja personlig utveckling. En annan talare, professor Brad Wilcox vid Brigham Young University, inbjöd varje deltagare att "låta rädsla ersättas av tro, tron att Gud verkligen finns, tro på att han har en plan för ditt liv, och tro på att han ska hjälpa dig att bli allt det han vill att du ska vara. Han ska hjälpa dig att bli allt det du kan vara." ■

FOTO CAROL BRANDE

Tjänande på Jubileumsdag i östra Göteborg

Jens Åman, Informationstjänsten i Göteborg

Utby församling försöker vara en aktiv del av det omgivande geografiska område som kapellet ligger i. I en önskan att nå ut och hjälpa till togs en kontakt med Utby Egnahemsförening inför ett stort firande i stadsdelen. Föreningen fyllde 75 år och detta skulle uppmärksammas med utställningar och jippon under hela dagen på en stor äng mitt i Utby.

Själva tillställningen skulle vara politiskt och religiöst neutral och därför tvekade Utby Egnahemsförening något när kyrkan tog kontakt med dem. Men efter att Emilia Åman, medlem i stavens Informationstjänstkommitté, försäkrat de ansvariga om att kyrkan bara ville genomföra ett tjänade inbjöds församlingen att hjälpa till vid resande av tält och annat praktiskt inför själva aktiviteten.

Tidigt på lördagsmorgonen den 1 september samlades 8 personer från Utby församling för att donera sin arbetskraft under några timmar. Vädret var fint och vi kunde jobba under trevliga omständigheter tillsammans med medlemmar från Utby Egnahemsförening. Tjänandet innebar att kratta hela ängen eftersom gräset nyligen klippts och att sätta upp 6 stora tält samt att sätta upp en hoppborg.

Själva jubileumsdagen bjöd på många aktiviteter och utställningar anordnade av lokala företag, kommunen och scouterna. Efter aktiviteten hade kyrkan även erbjudit sig att hjälpa till med nedtagning av tält och scen. Då Jubileumsdagen slutade lite tidigare än planerat behövdes dock inte kyrkans tjänster. Ordföranden i Utby Egnahemsförening ringde för att meddela detta och passade samtidigt på att uttrycka sitt stora tack för det arbete som utförts. Hon och övriga styrelsen var förundrade över att det finns en

Tältresning under Jubileumsdagen i östra Göteborg där medlemmar från Utby församling hjälpte till med olika förberedelser.

organisation som kan ställa upp på det sättet utan att få betalt eller ha någon annan koppling till evenemanget. Kyrkan fick också en hälsning och tack på föreningens hemsida. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag:

om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas. Se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se under Övrigt material – *Liahona* – Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38

Jönköping

Tel. 036-719663 ■